DD--79

Bp 691.700

Door Vereenigingsdienst
ingesneden op 1 Juli 1944
gerestaureerd op 12 Feb. 1946
A. Doumbell

Kapernaum - plaats der belofte

michael - Wie is als God - Jud. - Die gelijkt

Matthäus = Gods gave.

Agathos - goed

agathoon - beste

adelfos - broeder

aristobulus (2 Makk. 1:10) = [illegible]

a'dam - aardbodem - Adam, Even

dama - bloed - Akeldama (akel) = de akker

a'malek - A'malek - volk

Belial - hij die niet opstijgt

Samuel - Gehoorde God

Eben - haener - Steen der hulp

Eben - Bin, ons oekbin - ben

Chabod = verdwenen = de luister

I = licht(?)

Negal - Zuidland (2 Sam 23:10)

Jedidja - Gods uitverkorene, (1 Kron 3:5)
v Salomo. (2 Sam. 12:25)

Refaï - reus (2 Sam 21:16)

Kabsel - als niets, chaos (als an
(1 Kon 9:13)

Aspera - Asiatie

Nechoeshtan (2 Kon 18:4) = koper

Roma, Romana, Ro-magna, de ma
rôlh)

Beth-esda - huis des Waters

Beth-saïda - op den Berg

Kapernaum = Troosters dorp

Nazareth = Bloem

Bethsaïda = Vischhuis

Bethanië = Armenhuis

Bethlehem = Broodhuis

Jericho = Maangestalte

Jeruzalem = Vredestad

Sion = hoge, Zuiland of Verlossing

Droom = droom

Magie en Religie (vervolg - pag 3 omslag)

Het ontstaat overdenking aan de vorming wanneer de godsdienst geboren wordt
[illegible] tegen [illegible] met het tot stand komen van [illegible]
[illegible] dat deze godsdienst samengaat met het primitiefste dualisme van geest en
[illegible] als broeder-geesten in de nieuwe levende. De sociologische of anthropologische
[illegible] van de geschiedenis van het menselijk denken in pre-magische, magische en
[illegible] kan met opvolgende exactheid bogen om te worden bijgehouden. De
[illegible] - welke term men als typering voor den theoretisch denkende tot de Caten - valt
[illegible] met de vroege ontwikkeling van het zijn dualisme, een woord dat men
[illegible] moet voorstellen tot benaming aan de reeds gevormde constructies op overdrijving
[illegible] het geheel, hoewel bijzondere begrip, pre-magische periode, waar dus zeker
[illegible] te rekenen, tekenen als [illegible] de indeeling in pre-spiritistische periode, pre-
[illegible] periode, animaal-spiritische periode. Voor markante sub-divisie blijft onder
[illegible] met een gemeenschappelijke [illegible] zijn. Onder overdrijving als taboe-ma, dynamisme
[illegible] animatisme, numinisme kunnen daarmee tegelijk propageeren worden, die
[illegible] verband, tenzij de als werkelijke [illegible] aangezien.

[illegible] reeds [illegible] de [illegible] van [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

HET EVANGELIE VAN
JOHANNES

OP LAST VAN DE

STATEN-GENERAAL DER
VEREENIGDE NEDERLANDEN

UIT DE

OORSPRONKELIJKE TAAL GETROUWELIJK OVERGEZET

UITGEGEVEN DOOR
HET BRITSCH EN BUITENLANDSCH BIJBELGENOOTSCHAP
146 QUEEN VICTORIA STRAAT
LONDEN, E.C. 4

1928

St John's Gospel in Dutch

Noot 1 Voorafg. beschouwingen: Liefste, uit de uiteenzetting [illegible] contrast het woord is hy religieuse denken" heb je al [illegible] wel de conclusie getrokken, dat dit denken" niet met de hersenen gedaan wordt, maar door [illegible] de ziel. De basis is het subjectieve „voelen", de [illegible] ter, denkt", niet als de droom, in beelden, voorstellingen [illegible] als allegorieën nomen, gelijkenissen, bovenal gezichten [illegible] lijkenissen is het onmogelijk de vrome poëzie en devotie, [illegible] die voor „geloven" onmisbaar zijn, te vestigen. Het con- [illegible] creete kan door het intellect gevat worden, maar al [illegible] het verstand spreekt, zwijgt de psyche. Bovendien was [illegible] zoo waterscheidende waarneming en duiding van [illegible] het concrete nog niet te gebruiken en haar op te stemmen, [illegible] te einde het eenerzijds te „begrijpen". Het kind geboort [illegible] wel en spreekjes maar wat er op de „waarheid nooit [illegible] omtrent concrete kennissen, zou het niet zeggen. Een [illegible] kracht of zuiverheid wordt door den coitus gebracht, van de [illegible] heid opgelost of met het water gemengd. Dat is het kind [illegible] heid eindelijk het wasmeel der kinderlijke menschheid [illegible] juist zo gestelde tijd de beelden van een waar, tool en water [illegible] zijn ook van haar zelf alkomstig. Stel je eens voor, liefste, dat [illegible] je het gehoorte proces naar den stand onzer productie met [illegible] verschap aan de aanwendigen van geest overhaldt. in je [illegible] daarbij niet volkomen a-lligeuse zijn en geen gelijkenis hier [illegible] zijn hebben! - Het doel van de geschenissen, - voor zoo [illegible] zijn in hun wezen en inhoud gelijkenissen, - wordt in [illegible] Matth. XIII vs 13-17 verklaard door Christus (ook hij weer [illegible] duld en den geloofende), dat doel was het eenvoudig als [illegible] als dat niet dacht, en men nu niet begrijpen. Met juist [illegible] nog begrijpen met de eenvoudige ogen en oren van de [illegible] ziel. Zij hebt die, omdat zij in mijn woorden (Lees Lambertus [illegible] ziel). Zij hebt die, omdat zij in eenvoudige levens- [illegible] gelooft, en zij gelooft omdat ik in eenvoudige levens- [illegible] beelden van dingen en verwijzingen mijn gelijkenissen heb [illegible] ingekleed naar de mate van mijn wel ruimte, maar toch nog [illegible] wijding onbekleed gevat voor logica, die redelijkheid. [illegible] wijding onbekleed gevat voor logica, die redelijkheid. [illegible] Ik heb er mij nu toe gezet, liefste, het Joh. Evangelie voor [illegible] te arbeiden. Het is verweving het rhoonste van de vier in [illegible] het N.T. (evenwel meest mystieke, en daarom ook juist het [illegible] gebruikte in de allegorie. De kunstenaar daarvan moet geen [illegible] kunstelijk feit van zijn omgeving gemaakt hebben. Ik [illegible] vind het kunstelijk-dogelijk moet je te proberen en zo [illegible] doorlopend te ontvangen. Blijven zoek en wij zijn de dagen [illegible] niemand voor me zijn dan juist je [illegible] alleen met mijn ik-persoon beide, overtuigd van onzen [illegible] hoogst en toegewijde ontvangenis. Je blijven van over- [illegible] tuigd dat je „voor het denken" der anderen, dat nog steeds [illegible] de emotie-habitat over moderne devoten is, aandacht [illegible] zult hebben.

Begin nu aan Cap. I, wil je? 18 Dec '23

Noot 2 De naam Johannes (liefste, zoo op meerdere wijzen [illegible] kan gedacht worden. Br. of Joh. als we zeggen [illegible] dag", of als, na Johannes gezondigd" of zo als [illegible] Johannes dood. Johannes = liefde. Jochanaän = het [illegible] Chana (of Kana) = het land Gods, het huis Gods, o.m. [illegible] het menschelijk lichaam; waarin toch God woont. Cha- [illegible] na-ân, het-beloofde land" in de uterus is het kind. [illegible] Dat maakt ook duidelijk waarom de verder aan- [illegible] duiding dat Joh. Zacharia (Jah-aria, Heer van [illegible] den Drie) een naam voor een ka, werd veranderd [illegible] in Jochana-a, een naam voor de Ba (Verg. Iud. I 39 v.v.). [illegible] God had ut gekozen: Jezus - Johannes (Gezt - Ziel [illegible] Johannes = de beste mens (ziel) uit een vrouw geboren [illegible] (Matth. XI 11) - In elk geval bevat de naam in [illegible] alle oude allegorieën de aanduiding van een ken- [illegible] merkende eigenschap of functie van den drager. [illegible] Johanna' moeder was Elisabeth, letgen. „Huis Gods" [illegible] betekent, en de stoffelijke baring-moeder aanduidt, [illegible] waarin de vleeswording Gods plaats vindt. Vol- [illegible] gens Luk I 36 was Elisabeth een „nicht" van Ma- [illegible] ria, de Nieuwe Vertaling heeft hier „verwante", [illegible] letgen voorrechtiger is! Ook uit de genealogie [illegible] der heilige familie je zerden voorgerekend dat [illegible] bij Maria's „moei" (moeders zuster) gewoest zou [illegible] de verwantschapsgraad vastgesteld wordt, zo [illegible] lang de verwantschap zelf haangetast is. [illegible] de „kennis" en de „aarde" moeders van de [illegible] God-Mens - dualiteit worden zo voorgehouden [illegible] als „zusters", „meiden", „nicht en moei", „moeder [illegible] en tante (moei)" van den Heiland, „dochters" van [illegible] dezelfde Vader (d.i. stoffelijke Vader) Zacharia, was de nog [illegible] niet geloende" naam bij Johannes gebruikt [illegible] Zacharia = „priester" (d.i. zoals je weet de mense- [illegible] lijke mensenziel) dienstdoende „in de tempel" (d.i. [illegible] de uterus) te Jeruzalem (= Gods Vrede, waarin ons [illegible] kind veilig aanderde, gelijk de dubbelbeel- [illegible] den van onze droomen doen). Deze Johannes [illegible] de Doper", d.i. de Bekeerder, die, de Weg [illegible] (tot het menselijk heil) voor den Heer [illegible] bereidt", d.i. „tot bekering opwekt", [illegible] als „de roepende in de woestijn" (Calvers de ste- [illegible] Hij, kan dus niet de apostel Johannes zijn (Ad 2 [illegible] en jongen gedaan, het alleen voor te stellen [illegible] maagdelijke" discipel van Christus, doen hij [illegible] ment" bemindt". De Doper wordt volgens de [illegible] the onthoofd voor de dood van Jezus (de kalk [illegible] heiligen-kalender maakt er 28 Aug. A.D. 32 van. [illegible] En de apostel Joh. zou by Jezus' heengang [illegible] gebleft hebben (vergl. Joh XXI 24). Een profeet [illegible] Johannes zou de Ka zijn geweest. Ta zijn vele [illegible] schillende sprookjes over den gedroomd. - [illegible] andere dichtingen is deze Johannes, de discipel [illegible] en vrouw (en maagd nl: ja zelfs een [illegible] product; hiervoor later) „zelfs na-christ. kunste- [illegible] maken hebben „heen" ook als vrouw afgemaakt [illegible] of afgebeeld. - De samensteller van het [illegible] hannes-Evangelie, d.i. de „evangelist", [illegible] Joh. Zijn naam is onbekend gebleven. Der [illegible] vend bertaan hebbende dichter heeft, naar [illegible] wijze der anderen, zijn voor Waarheid gehouden [illegible] fantasieën, den mythischen discipel (Joh. XXI), [illegible] de schoonen geschoven ter meerdere garantie [illegible] van onaantastbare getuigenis. De vorm [illegible] in plaats van 1e persoon) van zijn „Blijde Boo- [illegible] schap" is en al reeds een aanwijzing voor- [illegible] te begrijpt, liefste, hoe dit alles er toe heeft [illegible] gewerkt, onze opvoeding te versterken, Zere beleid [illegible] en hoogtepunt bij de secte der Mandeërs, [illegible] in Johannes den Christus en in Christus den [illegible] anti-christ plachten te zien. Zij hebben [illegible] Paltus als Heer der We- reld. Al ook op, dat [illegible] schriftwijze, nl PLT, de zelfde is als voor Pal- [illegible] en onderdaad es in den verhistorisch te [illegible] latus den Heer der Stoffelijke Wereld te [illegible] new en niet den volkomen onschuldigen (a- [illegible] de christ. als zijnde kerk heilig verklaard [illegible] Romeinsen procureur [illegible] ons slechts Opperste Heer Bestuurder beken- [illegible] den vuilgemaakten „Geest" van Christus, voor wie [illegible] voor niets terugdeinzende vroomheid zich [illegible] zelfmoord" als „doodhoorraak verzonnen heeft [illegible] (Verg. Hand IV 24-28 waar de „Opperheer" in [illegible] Vertaling): God, aangeroepen wordt tegen [illegible] „met de Heidenen en de volken van Israël [illegible] een en de anderen niet gelovende in Christus [illegible] sluiten is van een machtige draagwijdte. -

Onder het bewind van Paltus nu, zo hield de [illegible] Mandeërs vol, bewaarde Christus ter wereld. Hij [illegible] te ansoef-Ostra. (Ostra = dyrsch voor „yldom, schil [illegible] en overdrachtelijk voor „goede geest". Ansoef is o [illegible] gens congruent aan Enoeef = „van En" of „van [illegible] den oppergod van Babylon, Baäl en Hiudoestan [illegible] dat Ansoef Ostra de heilige, goddelijke Geest is. [illegible] Ostra is zeker het oksr. Badara, dat ook nog [illegible] nog kent als hemel, en eenheid eveneens met [illegible] als de „kamel" in de uterus (d.i. het bovenste [illegible] te daarvan, en dan de uterus als geheel be- [illegible] dend.) In dit Mandeese systeem is Christus [illegible] d.i. de Boze (de Nebo der Babyloniers, Chal- [illegible] en Syriërs. Daartegenover werd Johannes de D [illegible] door deze secte gemend Manda d'Hayye („ [illegible] des Levens, Levensgever, Schepper. Als nu de Chri [illegible] zich over Joh. de Doper wilde doen doopen, [illegible] ken de wateren weg, verzekerde dan de Manda [illegible] en teen Joh. kam de rechterhand reikte (d.i. [illegible] kam de Waarheid openbaarde) trok de Christ [illegible] (dit wel: de Boze) Johannes daarmee de zeil [illegible] het lichaam, waarop Joh. ten hemel voer. [illegible] lijkt allemaal nonsense en is toch allegorie [illegible] eenvoudig, en gemakkelijk duidbaar! Kend [illegible] ari)

Liefste, in het christ. systeem is Joh. de Doper door God uitverkoren menselijk, wien als [illegible] de H. Geest tot tweeling broeder in gelaat en [illegible] diens stoff. lichaam. De twee-eenheid Joh. [illegible] (d.i Ziel-Geest) wordt in diverse punten [illegible] duidelijkt: de verwantschap der anderen; de [illegible] kenning door Herodes van Jezus als de door [illegible] Herodes, tot dood gebrachte Johannes; de [illegible] te-auferstandigheden i.z. Johannes; [illegible] vervulling van hem en zijn anderen door de [illegible] Geest; de vele verhlaringen van Joh. aan [illegible]

Vervolg op blad 4

PRINTED IN GREAT BRITAIN

2

Johannes zou een zoon van Zebedeus zijn (Cap. I 35 v.v) die volgens de R.K. kalender in 101 † als bisschop v. Efese (op 98 jarigen leeftijd) nl; men weet het precies. Wordt afgebeeld met een Adelaar; men kiest hem dus voor een geest. Het is eenhalfje Rasmalenidiet, ...

Dit ontstond in de 2e. 2e eeuw n. C. - De R.K. kerk erkent het symbolisch karakter ervan, maar kan uiteraard de historische tekst niet geheel loslaten - juister is: het allegorisch karakter

HET HEILIG EVANGELIE

of: De Openbaring van het Raadsel der Menswording.

NAAR DE BESCHRYVING VAN

JOHANNES

naar de Allegorische Dramatisatie, toegeschreven aan

→ of zelfs Vicus (de woning Gods) - De naam het "Jochanaän: "Ryk Gods, Gods" "organ uterus" of ook "Gave van Jahweh" "Genade van Jahweh" en dan "Ari" of kind / Chanaän: het beloofde kind: Ch'anag "aw, Anaal

3. Het Lichaam van den Godgeest (De Ari, bron aller Wording)

Het vleeschgeworden Woord.

Inderdaad is hij indien menschgeworden de Ba-Broeder in de duale tekst Mens door Cap XV 21 seq. aanleiding tot de legende van Wandelende Jood.

1 IN den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

1. De aanvang van alle dingen, van geheel de schepping, is de Gedachte, d.i. de Rede, welke door Hem als Woord uitgesproken en had nu vorm en was geschapen. En het Woord, dat was dus de Gedachte, de Rede, was dit alles Godself, de Gedachtekracht, het vermogen tot Denken, tot Scheppen, en dit is de Oneindigheid, het Absolute

2 Dit was in den beginne bij God.

2. Dit Woord nu, dit de emanatie of uitstraling van het Oneindige, was de Geest Gods, en voordien uitgesproken by God.

3 Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

3 aanwang der dingen, voor dat er een schepping was, bestaat het nog onuitgesproken by God.

3. Geheel de schepping is dus door den Geest Gods voortgebracht en zonder de Geest Gods is niets in de geheele schepping.

4 In Hetzelve was het leven, en het leven was het licht der menschen;

4. In dien Geest Gods (d.i. het Woord, of de Logos, of de Rede, of de Gedachte, of God) was dus ook het geschapen leven. Dit leven nu is de geest in den mens (verg. I Cor 14 47), die aanvankelijk uit niet was geschapen. De mens in geestelijk besef, zijn bewustzijn

Stof, dus als tegendom v.d. ideëel. De Geest Gods was den mens in geestelijk besef, zijn bewustzijn

5 En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

5. En dit licht, Gods heilige Geest, scheen en schijnt in de duisternis der duisterstoffelijke wording in de universele baring, in de moeder, die al het geschapene omvat, voortbrengende al het levenonbewuste stoffelijke, maar het heeft

het nog altijd niet begrepen, ook de mens niet.

6 Er was een mensch van God gezonden, wiens naam was Johannes.

6. Daaraan deed God een welbewuste zijn ontstaan in de baringsmoeder, wiens naam was Johannes, d.i. de Godgelijke, want hem was de bewustheid van het leven, van den Godgeest in hem, dezen uitgezonden Gods, door Godself als daar geschapenaard (verg. Luk III 2) Zie verder: Hoofdstuk 2 pag. 612 Einde van dit hoofdstuk

7 Deze kwam tot een getuigenis, om van het licht te getuigen opdat zij allen door hem gelooven zouden.

7. Johannes dan kwam om van den H. Geest Gods getuigenis te geven, opdat de zielen daardoor voor de waarheid gewonnen zouden worden.

8 Hij was het licht niet, maar *was gezonden*, opdat hij van het licht getuigen zou.

8 Johannes zelf was dus de H. Geest Gods niet, maar hij was de door God uitgezonden ziel, die van de komst van den H. Geest Gods getuigen zou.

9 *Dit* was het waarachtige licht, hetwelk verlicht een iegelijk mensch, komende in de wereld.

9. Deze H. Geest Gods was het bewustzijn-beginsel, fotsjell den negelyken mensch gegeven is, die ter wereld komt in de stoffelijke schepping

10 Hij was in de wereld, en de wereld

10. De H. Geest Gods was reeds in de stof, want hij immers heeft die stof geschapen

is door Hem gemaakt; en de wereld heeft
Hem niet gekend.

11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de
Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

12 Maar zoo velen Hem aangenomen
hebben, dien heeft Hij macht gegeven,
kinderen Gods te worden, *namelijk* die
in Zijnen naam gelooven;

13 Welke niet uit den bloede, noch uit
den wil des vleesches, noch uit den wil
des mans, maar uit God geboren zijn.

14 En het Woord is vleesch geworden,
en heeft onder ons gewoond (en wij heb-
ben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene
heerlijkheid als des Eeniggeborenen van
den Vader), vol van genade en waarheid.

Getuigenis van Johannes den Dooper.
(Matth. 3. 1–12, en de overeenk. pl.)

15 JOHANNES getuigt van Hem, en
heeft geroepen, zeggende: Deze was het,
van welken ik zeide: Die na mij komt,
is vóór mij geworden, want Hij was eer
dan ik.

16 En uit Zijne volheid hebben wij allen
ontvangen, ook genade voor genade;

17 Want de Wet is door Mozes gegeven,
de genade en de waarheid is door Jezus
Christus geworden.

og zullen tegenkomen; Johannes' „onthoofding"; voorafgaande aan de kruisiging als zoenoffer, tegenover de placentaal-Eucharistische offering voorstelt; het tijdsverschil in der geboorten; de boodschap van Gabriël aan Maria e.v.a.

Deze daarentoe uitmakende menswezen komt door den H. Geest tot het bewustzijn van de Eeuwige Waarheid, nl. de Wet van de Godsopenbaring in Christus. Dit is het kernpunt dat door het mirakel (bij God is alles mogelijk) met Gabriël (d.i. wij) het grote mysterie van alle godsdiensten is, Jozef (hetgeen betekent Jahweh de zoon) is dan ook geen aards vader, maar de H. Geest, dus Godzelf. Vandaar de H. Familie (Jozef - Maria - Jezus + Zacharia - Elisabeth - Johannes, d.i. Godsvader - moeder - Godszoon + stoff. vader - stoff. moeder - menswezen (mens); ook de laatste vergeestelijkt) alleen Jezus niet van den H. Geest vervuld wordt, aangezien hij toch de H. Geest is.

Alle evangelische figuren - geen uitgezonderd - zijn de dramatis personae van het Mysterie - spel. Het toneel is de makrokosmische uitbreiding van de mikrokosmische (= menselijke) Baringsmoeder. Geen enkel gegeven van het O.T., de 4 evangeliën of de eigenlijke Openbaring spreekt daarbuiten. Dan de zogenaamde terdoodbrenging van de Kat, welke buiten den moederschoot geschiedt door de mensen. Hemel en aarde zijn de levenssferen in de uterus. Onderwereld (= hel) en paradijs zijn de sferen van het dodenrijk, van het Niet-zijn.

Eerst daar de meest nog al simpele pogingen van de makers der Evangeliën, later door de meest ingewikkelde Handelingen der zg. apostels, en de Epistels (de 29 apostelbrieven) werden de mystieke diepten naar het terrein der realiteit overgebracht, daardoor gebanaliseerd en de historie-vervalsing, dan eindelijk geïnstitutionaliseerd door Rome, - is het bedrijf: zeeds wetenschappelijke, - mythe hebben leidjes-zagen, lucifer-opstanden, barenswangerschap verkeert, een mededeling, die als alle andere details, haar volle betekenis heeft, maar niet vele andere te weinig aandacht, vooral te weinig. Mythologisch betekent de mededeling dat de moederdaling (van den H. Geest) in Elisabeth.

Geldt de voorstelling dat Elisabeth als uterine stofgeest, de aarde moeder is, dan is een plaats voor de gedachte aan een derde vrouwenfiguur als de bruid der Hemelse (die immers de Bloedbruidegom is; en denk ook aan Hooglied) waar Maria zijn hemelse moeder is. Dit zou Johannes als Johanna kunnen verklaren. De intuïtaties der vroeg-christelijke, - mythe hebben leidjes-sagen, lucifer-opstanden, vadermoord-opstanden — hier wordt de herinnering aan de primitieve zelfbevruchting, en vaderm

Noot 5 bij vs 18. Dit alles is wel zonneklaar, niet, Liefste? De evangelist geeft hier de algemeen geldende wijsheidsleer der oudheid weer. God is de Bouwheer van Almacht, het vrouwelijke principe daarentegen. De manifesteert zich nu in deze godheid God no 1. Uit de schoot dezer almachtige ontstond dan de God no 2, die drie-enig was, nl: God-schepper (of Godvader) - God zoon (of Godverlosser) - God Geest (of H. Geest) - God zoon (of Messias de Christus). Deze (opvolgende) drievuldigheid (je weet dat de juiste is: Godschepper - H. Geest (zoon) - Mens) is de scheppende Almacht. Wanneer, de litanie van den allerheiligsten naam Jezus' "Heer aanroept als "Jesu auctor vitae" (Jezus, bij Schepper des levens) is dat dus juist want de drievuldigheid is onscheidbaar. En als in Psalm 109: 4 (Kath.) Jezus Christus als Eerstgeborene door God zelf wordt vastgesteld is de woorden: Ex utero ante Lucifernum genui te. (Uit beken (J.C) voor Lucifer (de Boze; de "morgenster", die qualleen dag, maar ook de mens (ziel) uit de baarmoeder verwekt) dan staan wij voor de definitieve oplossing van het „eerstgeboorte-raadsel", de ari, die Gods rechtmatig eigendom is. (2 Bar. 48)

Noot 4 bij vs 21. De Grieken, die als vrije geesten de atma's of demiurgen, helpers, zielsbegeleiders die in de lucht (d.i. boven de aarde, in het opperrechte van de uiterens (ordara) verblijven, staan voor de Joden. Daarop slaat de tekst van Joh. IV 22: De zaligheid is uit de Joden". De ontwikkelde geesten, die als demiurgen (devas's, d.i. helpers zielen (divas) bijstonden. Hiervan wordt niets meer begrepen, ook al omdat Judas aan „mens" betekent, d. „man" tegenover Judith de „vrouw", naar de alg. vrouwelijkheids uitgang dit ook bevestigen (vergl. Baal - Baälith en Baäläth, Bel - Belith, Al - Elath, Allah - allith en Allath en zelfs het jav. alit (de, tot kleine) t/o alat (de Let Verheven, Grote). De „Joden" nu wonden vrij „boven de aarde" (dus in de lucht) en „Jeruzalem", de hemelse stad van Openb. XXI, Jeruzalem betekent „Gods Vrede". - Hun „priesters" en „Levieten" waren zelfs echte demiurgen (= middelaars, tussenpersonen, helpers) en uitverkoren zielen (d.z. als zielsgeleiders aangewezen zielen; de „oude mens" bestond deelbaar uit 2 zielen en niet uit „Godgeest - ziel. Zij waren daarom 's duivels tegendoms.) In jongere verslagen worden met „priesters" met voornamelijk de Levieten (dus de zielen) bedoeld, nl. bij de „gelovigen" wier demiurgen Geesten Gods zijn. - Deze zielen - zielsgeleiders ontaardden tot de „slechte herders" van Ezechiël XXXIV. De christus ontheft hen van hun taak en vervangt hen, eerst door zich zelf als de „Zoon Davids" (dus God beloofd Hoofd) en daarna door elk zijn „Trooster" te zenden. - Hierover later nog meer.

De 3e gestelde vraag van Johannes raakt tegelijk tot zelfde. De christus toch is, zowel als Elias, de Tweede als de Messias, de Profeet - de H. Geest, dus Gods emanatie in het Vlees Gods Zoon, e. God zelf. - Nu weer naar tekst vers 22, Liefste.

Noot 5 bij vs 23. De toevoeging in de tekst: contrast Jezaja's profetie is van geen belang zonder het betoog, waar alles voorafgegaan

profeet" den H. Geest vertegenwoordigt, nationaliteit even min een bijzondere betekenis heeft gehad. De passage, eindeloos in

Noot 6 bij vers 24. Je weet reeds, Liefste, dat Broeders betekent". De Farizeën waren inderdaad de zielen, immers zelf zielen, dus zij Farizeërs genaamd. Deze naam van Phrez of Farez, den 12e zoon van Juda en schoondochter Thamar. Zij was zelf een Godin en een „voormoeder" in recht. Jezus. Het woord bet. „de doorbrecker, de breker" dekt in zijn betekenis als „godin, sluiter der baarmoeder - die God is, - en geeft (Verg. ook 2 Sams. 6:8 met dezelfde vorm schelnen. Waar de geschreven wordt te, belgeen elders Oziah (evenzeer Zie geworden, en wederom als een „voorvader" ries terugkomt (zie Matth. I 8) betekent rez-Uzzia", „waar Uzzia door God gesteund word" van 2 Sam. VI 8 wel de geschreven (Oziah betekent „Gods Kracht"). - Even als herinner ik je er aan, dat ook Job uit het „land Uz" (Job I 1) ook Job mee georienteerd als een „Uzzia". de - Voorts vind je in Gen XI - 28 dat het land van Abrahams "het „Ur der Chaldeeën" was, niet het „Ur der Israelieten" want Abram was geen Israëliet, maar voor Jawhe nog voor zich gewonnen worden de heidenen, - de Chaldeeën bijv. Ook is aldus volkomen gerechtvaardigd (CKA) van de Ari. - Terugkerend verso De historische Farizeërs in het verbolgen Palestina, zonder wij den moderne van democraten" hunnen geven. Zij vormden volkspartij, ophemelend voor meerdere rechtvaardig dus baanbrekend. De naam, die zich gedwaan hadden, zal dan ook hun tiek programma hebben ingehouden, en dezen „baanbrekende partij" - wij zouden zeggen uitbreidende of sociaal-democratische partij duidt kunnen hebben. Ook zij hielden zich de wet, i.e. de Mozaïsche Wet. En in de al partijen der volksleiders dan ook gemakkelijk zielsgeleiders. Echter, eenmaal alle gesplitst, kan het niet uitblijven, dat de Fa van weinigen benkuldigd moesten worden dom hun onaangename reputatie en doorgegaan. Noch hun naam, noch hun bestaan in idealistisch verzet tegen het politieke gemeenschapsbestuur heeft daartoe aanleiding gegeven. - Nu weer verder met vs. 25.

18 Niemand heeft ooit God gezien; de eeniggeboren Zoon, die in den schoot des Vaders is, Die heeft *Hem ons* verklaard.

19 En dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden *eenige* priesters en Levieten afzonden van Jeruzalem, opdat zij hem zouden vragen: Wie zijt gij?

20 En hij beleed, en loochende het niet; en beleed: Ik ben de Christus niet.

21 En zij vraagden hem: Wat dan? zijt gij Elías? En hij zeide: Ik ben *die* niet. Zijt gij de Profeet? En hij antwoordde: Neen.

22 Zij zeiden dan tot hem: Wie zijt gij? opdat wij antwoord geven mogen dengenen, die ons gezonden hebben; wat zegt gij van uzelven?

23 Hij zeide: Ik ben de stem des roependen in de woestijn: Maakt den weg des Heeren recht! gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft.

24 En de afgezondenen waren uit de Farizeën;

25 En zij vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan, zoo gij de Christus niet zijt, noch Elías, noch de Profeet?

26 Johannes antwoordde hun, zegende: Ik doop met water, maar H
staat midden onder ulieden, dien gij n
kent;

27 Deze is het, die na mij komt, welk
voor mij geworden is, wien ik niet waa
dig ben dat ik Zijnen schoenriem zo
ontbinden.

28 Deze dingen zijn geschied in Betha
bara, over de Jordaan waar Johann
was doopende.

29 Des anderen daags zag Johanne
Jezus tot zich komende, en zeide: Zie
het Lam Gods, dat de zonde der werel
wegneemt!

30 Deze is het, van welken ik gezeg
heb: Na mij komt een man, die voor m
geworden is, want Hij was eer dan ik;

31 En ik kende Hem niet; maar opdat
Hij aan Israël zou geopenbaard worden,
daarom ben ik gekomen, doopende me
het water.

32 En Johannes getuigde, zeggende:
Ik heb den Geest zien nederdalen u
den hemel gelijk eene duif, en bleef o
Hem;

33 En ik kende Hem niet; maar di
mij gezonden heeft, om te doopen me

Jos. 7 bij vs 27. Joh. laat de bedoeling te andere overwegingen te worden, nl. dat de wa. dan bewaarheid zou, met vuur een dooplast, - weg. Beeld is begrijpelijk als in vuur een doopsel, vijst (of) den doorgang van het gehavende wordende menschdom door vuur en lijden. Voorlopig is het achter nog niet deze aan toe. De eruditeit bewijst zich nog in Letters in het (Reilig) wachtwater. Johannes doopt daarin. "Jordaan" betekent "het vallende water". (Uitdrukking uit als „verloop der wateren" „vloed der wateren" enz. zijn „overstrooming" als de „zondvloed" in het O.T.) Het zelfde als het arabische „Ghor," Het griekse „Eridanus", by beide verkeeren tot sterre-beelden, gaan tralie-aard, nl. het breede kroon dan gaan tralie-aard, dwars over den „Waterman" (Aquarius) gaande. Wy ontmoeten het vuur, dat ook voor den Nl. Geest staat, nog later.

Noot 8 bij vs 28 Het Beth-Abara (Bethabbara) van den tekst. geeft het „Huis (van) van God, den Vader" aan. Het kan aanbeden de haarmeder badenden - De Vulgata heeft hier Beth-Anië, dat als „Huis Gods" zoo wel haarmeder als kend betekenis kan.

21 Dec-43

Noot 9 bij vs. 29 De aangeboren zielen in het Rijk der duivels, zijn van ouds her in de allegorie aangeduid als „schapen, kudden, lammeren": God zelf in de beginnende sterrekunde der ouden als „de Oude Schaapherder" (Babylon, Chaldea, het typothetische Semerië) of als de oude Ram (Egypte, ook Iran, Hindoestan: Ram, Rao, Raa, Raj, Radj, Radja, Ra, Rex, Roi uit de stam R (ar, ur, er!) waarmee wel vanzelf Koning, Vorst (= voorste, eerste) en oost ook Iran) als „leiders" in de oude heilige schriften zijn als Hl. Geesten te duiden, i.c. bv. Abraham, Mozes, Jacob, David en zovele anderen, Christus als laatste. Aldus werd de Ram zijn hoofd van den God. Het Lam als zijn zoon is dus zelfstandig. Tegenover het Lam Gods (de ka) stonden dan de lammeren des Duivels (de ka's) - De aardige vertelling van Malvert dat Agni - de bedrieger van Christus, werde op 25 Dec geboren, - den Katijnen voorwaan als de geniëlijf van Agnes (lam) kan los gelaten worden. Het is geen zaak van taalspitsvondigheid, maar een universele begrips eenheid.

Het is hier verleidelijk even door te gaan met het aanvoeren van enkele naams-afleidingen. In de mythen spelen vele dieren hoofd of minder belangrijke rollen, wel allermeest als voertuigen van de godheden: ezel, ram, hemel, leeuw, hagedis (draak), slang (draak), kreukel, haard, hond, wolf, duif, kaap, rund e.a. Deze dieren kwamen met hun namen uit het land van hun oorsprong tot gebieden waar zij volslat onbekend waren. Dat ezel (Esel, asse, Ezel, Areal / met het semitische ezer (= dier, voertuig, ezel) samenhangt, en langs anderen weg (Asinus, Assino, Asine, Anes, Ass) tot oorsprongelijke Ezer weer omkeert, is enkelijk aan te voelen. — Het schaap (Lam-el, Slam-el, Klam-el, oftewel Kamel, kemel, chameau, camel, volk Lamel, Lamas of Bels voertuig. Daar Bal meer ostwaarts Bel is, ontstaat de aanduiding „God in zijn voertuig" Bal-i-Lam-el, en het ware niet te verwonderen als hiermee ook de bekende Bok (Bellbuck) van het O.T. schuil gaat, en dat de naam raadselachtig bestond dan de houten „Bal", die het dier werd aangehangen, opdat het zou leiden waarna geleidelijk de naamsovergang op het instrument met dien eigenlijken naam Bel, waar het eenwendang een houten blok (monatopee) is gewest en in uitgebreide gebieden ter wereld volk nog steeds is. - Dat uit de saurier (Hagedis, Krokodil, Leviathan, draak) ten slotte de eigen naam George is geweest, heb ik je vroeger al wel eens verhaald, herinner ik mij, liefste, Het beeld van St. George, die de draak doodt is daarom zo gaaf, omdat de goede als de doder de zondes is en de dappere Heilige dus van leer trekt tegen zich zelf. Even ironisch als de heiligverklaring van Pilatus, den Bare, door te kortschietend verstand bij te veel aan de vrome.

Agni (Agni) d.i. de Vierige (skrt) wordt ignis (lat. vuur) en genius, gunis, naar de ene zijde. Zuid-oostwaarts, naar ons toe, lijst het voort als géni (gas. vuur) de betekenis is nochtans, zowel in concreto als in abstracto niet veranderd. - En nu weer terug naar vs 30 hiernaast

Noot 10 bij vs 33 Het gebruik van zelfst. "Heilige Geest" in den tekst is in strijd met Joh. 7:39. De H. Geest kan inderdaad eerst actief worden na Jezus' dood (verheerlijking) "H. zelf" heb eerst evenmin doorbeurt van H. Geest en licht v. H. Geest God's gesproken. Dit verklaart verwarring. - De H. Geest = ook de Trooster (Joh. 14:26.)

Noot 11 bij vs 34. Liefste, die telkenmale verstoring, dat de H.G. niet weder is heengegaan, is nadig. De H. Geest daalt immers ook op den maanneer, dan echter niet om in hem te blijven, enkel als tijdelijke gemaakt. Doch Zoon Gods was juist daarom te kennen, dat Hy dezelfde was als de H. Geest.

Noot 12 bij vs 39 Deze eenvoudige vraag heeft diepe betekenis. De uterus werd bewaard door de zeven en zeldzaamheden en de duisternis op aarde", en door de geesten en demonen der „in de lucht" de Goden bleven in den hemel." Zij had zijn plaats. En elk kende elks plaats. De beide discipelen, in de Geest Gods gelovende, vroegen zich af waar Hij „een vreemdeling op aarde" zijn plaats gevonden had. Hiertegen den Geest gelegenheid geeft, den Vader als zijn "woning" aan te wijzen.

Noot 13 bij vs 40 Liefste, „de 10e ure" van den tekst kan slaan op de 10e en laatste maand der zwangerschap, die niet gaat ± 9½ mnd duurt ± 290 dagen. De wet laat een speling tot 300 dagen. Maar onze tijdrekening kent maar 9 maanden van elk 28 dagen (maand-maan-mensel) zonder 10 maanden nog slechts 280 dagen overblijven en de geboorte valt normaliter in de 10e maand. - Wordt met „de 10e ure" van den tekst de 10e maand van de zwangerschap bedoeld, dan staat er een geboorte voor de deur, die niet de van Johannes kan zijn. De bedoeling zou dan kunnen zijn „de" mensengeboorte nog naar der eerste regel, dat de mens nog niet van de H. Geest vervuld is. - Maar wat zou Jezus daarmee te doen kunnen hebben? Waarom licht mij waarschijnlijker is i.v.m. de aanduiding der dagen - aansluiten omtrent Joh.'s bekering en en „de bruiloft te Kana" dat de beteekenis een andere is geweest en wij weer staan voor de simpele opvatting: O.a. (als wij vooral in het O.T. ook moeten toestemmen) een „de 10e ure" het zelfde is als de 12e ure", d.i. de tijd vlak voor de stoffelijke bevruchting, het ogenblik der bijeenkomst placenta-vorming, dus in waarheid de aanvang der zwangerschap tekort. (De 40 + 3 der onderst.) Dit zou strookt slagen juist zijn en bovendien voor het aanvangsgetal verklaren der Ka's avonturen het werkelijke aantal - Niettemin moeten wij ons hierop niet staren. 1e is het Joh. Evangelie zelfst niet dichter geschreven. 2e verraadt het innige van duidelijke episoden; 3e is de samenstelling gedurende door nagekomen verhalen der vele „Heilige geschriften" waarborg voor Zaak juistheid. Het komt mij voor dat het bereik van beheersingen van Joh. aan Jezus' wonderen veel later had plaats gehad, dwz na „Pinksterdroef" in de 10e maand. Dan stoppen de vriendschappen van Jezus discipelen in het geheel niet meer... les bijeengenomen, die mijn verdere ontslaan, waardoor alle ontaarden verdwijnt.

Volgens de andere evangeliën „Jezus" te Nazareth of te Kapernaum, Galilea, d.i. in elk geval in het Galilese herdenken", der ongelovigen (Vrg. Matth. 12, 13, 15. Jes. VII 23, Gen XI 28.) Galilea naam zegt het reeds, is ons Galilea Kapernaum en Nazareth. Luiden ook aan Nazareth zit Naz.-Dr.-Atheratsj?) Plaats van den Vr. - Kapernaum Bekoold"

Voor ik verder ga, Liefste, wijs ik je op echo episode - waarin omtrent draait en „de" episode vertolkt „een" kamme in me, „een" blinde „de" blinde. De allegorie raadselfiguren verdwijnen van zelf bij correctiescring. - En nu terug naar vs

Noot 14 of hfdz 9 Andreas (Andros") (= de mens). - Jezus ... geest aan. De uitgang „man" of „mens" op angel (= geest) Bovendien heet „is" in het Hebreeuwen „Steen" bekend.

water, die had mij gezegd: Op welken gij den Geest zult zien nederdalen, en op Hem blijven, deze is het, die met den Heiligen Geest doopt.

34 En ik heb gezien, en heb getuigd, dat deze de Zoon van God is.

De eerste discipelen van Jezus.

35 DES anderen daags wederom stond Johannes, en twee uit zijne discipelen.

36 En ziende op Jezus, *daar* wandelende, zeide hij: Ziet, het Lam Gods!

37 En die twee discipelen hoorden hem *dat* spreken, en zij volgden Jezus.

38 En Jezus Zich omkeerende, en ziende hen volgen, zeide tot hen:

39 Wat zoekt gij? En zij zeiden tot Hem: Rábbi! (hetwelk is te zeggen, overgezet zijnde, Meester) waar woont Gij?

40 Hij zeide tot hen: Komt en ziet! Zij kwamen en zagen, waar Hij woonde, en bleven dien dag bij Hem. En het was omtrent de tiende ure.

41 Andréas, de broeder van Simon Petrus, was een van de twee, die het van Johannes gehoord hadden, en Hem gevolgd waren.

42 Deze vond eerst zijnen broeder

Simon, en zeide tot hem: Wij hebben gevonden den Messías, hetwelk is, overgezet zijnde, de Christus.

43 En hij leidde hem tot Jezus. En Jezus, hem aanziende, zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Jonas; gij zult genaamd worden Cefas, hetwelk overgezet wordt Petrus.

44 Des anderen daags wilde Jezus heengaan naar Galilea, en vond Filippus, en zeide tot hem: Volg Mij!

45 Filippus nu was van Bethsáïda, uit de stad van Andréas en Petrus.

46 Filippus vond Nathánaël, en zeide tot hem: Wij hebben *dien* gevonden, van welken Mozes in de Wet geschreven heeft, en de Profeten, *namelijk* Jezus, den zoon van Jozef, van Názareth.

47 En Nathánaël zeide tot hem: Kan uit Názareth iets goeds zijn? Filippus zeide tot hem: Kom en zie!

48 Jezus zag Nathánaël tot Zich komen, en zeide van hem: Zie, waarlijk een Israëliet, in welken geen bedrog is.

49 Nathánaël zeide tot Hem: Van waar kent Gij mij? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Eer u Filippus riep, daar gij onder den vijgeboom waart, zag Ik u.

12] Nota: 15 bij vss 42. „Vader" te aanvullen (zyBoek) en beteekent Steen, dat in de gansche omtrekking van het N.T. „petra" is. Steenrots. Behalve „Petrus" (Steen vervanlykt maakwoord, waarover veel verwijs van hedrag gehoord is, en uit gestreden ward. T.o. - want er is maar één geest van het woord geen verandering door gekomen. Deze „steen" (de ori) ergo een „dawa" (een geest, i.c. de Geest) was door Jezus als een „Simon" benaamd. De vraagtekst-dichter bedoelt wel-heel duidelyk te zyn, hetgeen moge blyken uit de toevoeging: „zoon van Jona" (de Profeet, of een profeet, wat nog waarschynlyker is, in elk geval een geest)

Ik moet my een lange uitwyding ververoven, liefst, aantrent de apostelen of discipelen.-

De apostelen (er waren de 12 zonen en 1 dochter van Jacob (Israël), Jacob zelf en Rahel) vinden wy afgebeeld terug in den Zodiac, den dierenriem, plus Zon en maan, - denk ook eens aan den droom van Jozef voor wien zon, maan en elf (!) sterren knieën. - Ik wil dit graag bij een ander gelegenheid voor te uitwerken, liefste. Hier wilde ik op iets anders te volle aandacht vestigen.

(a). De apostelen vormen 6 broederparen. Laat ik dit eerst uitwerken.

Lukas (in VI 14-16) geeft ze het nauwkeurigst aan

1-2 Simon (Petrus) zoon van Jona, - en diens broeder Andreas

3-4 Jacobus, zoon v. Zebedeus (vglg Matth IV 21 X 2-4, Mark. I 19) - en diens broeder Johannes, de „Geminde" (Mark. III 17 noemt hem Boanerges, d.i. „Zonen des Donders-gods." - Nergal, de babylonische Mars, thor, Goentoear, stands de H.S.)

5-6 Filippus en Bartholomeus (d.i. Bar-Tholomeus, zoon v. Th.) uit de Bybel zelf is weliswaar hun broedarschap niet aan te tonen, maar dat zy een broederpaar vormden, zal hieronder blyken

7-8. Matthéus en Thomas. De evangelist Matthéus (9:9) noemt Matheus, „den man bij het tolhuis", Markus achter verzekert dat deze man bij het tolhuis Levi was, d.i. „zyn broeder" (Levi)

9-10 Jacobus, zoon v. Alfeus, en Simon, genaamd Zelotes (= de yveraar, de vrome) maar Markus stelt vast dat Levi, de zoon van Alfeus was (de broeder alweer) zodat ook deze beiden bij elkander zouden behoren. Nu lichten Matth X 13-14 en Mark III 18-19 nog Thaddeus als apostel en zoon Judas Jacobi van Lukas op. Ook deze verwarring zal zyn oplossing vinden. Ironisch is de verwarring of persigens, aangezien zy aantoont dat de symboliek en de allegorie door de dichters al niet meer begrepen werden.

11-12. Judas Jacobi (d.i. Jacobs Juda en Judas Iskariot. Hun naamgeving toont - zie het volgende, - wel heel duidelyk de broederschap aan.

22 Dec. 43

(b) Deze broederparen staan voor 6 atin - badan - dualisteren (ruggeest - gebonden geest - ergo geest - ziel twee - eenheid) Myn stelling sub (a) wacht nog op bewys, daartoe gaan wy de namen ontleden.

1. Simon is de „Steen", zoals wy zagen; hy staat klaar voor ons als de Geest. Wy noeten hem Cefas noemen, omdat Simon" en het de geest (i.c. dus ook ev. en ziel) aanduidt.

2 Andreas wordt zyn „broeder" genoemd: mythologisch is hy dus even klaar als Ziel. Het berkaan dat hy toch een zoon van een Jona zou zyn, wordt ontzenuwd door de taalkundige wyziging, dat wy toch niet met menschelyk-geestelyke structuren te maken hebben. Alle „tweelingen" der myth hebben twee vaders, de hemelse (god) en de aardse. Deze laatste is van ondergeschikt belang en wordt zelden, zo al, genoemd. Voor ons aan de historiciteit van de „heilige" rol verwachters vasthandt, zyn deze uitzonderingen niet bedoeld, al kunnen zy in hun eigenaardigheid wel myths zijn achter Zeus en Jupiter, Brahma en Baal - ja zelfs in de zeer tegenstander Gods, dit Gods „historische" verbolgenheid weet te verklaren, - paradijs-slang en even begrijpelyke taalsprekende Brahma-zeer. Ook in Maja Krishna en Agni.

3. Jacobus wijst naar Jacob, den aartsvader, voor Jezus, Rafaël, is hy zoon als aar de Geest.

4 Johannes herinnert aan den Johannes, die verklaarde de Geest met te zyn. Als de Christus ten hemel vaart, blyft hy op z'n aarde, en zo was de kerk aanhangers van zyn menselykheid overtuigd, dat hy hem in het jaar 101 A.D. op 28 Dec. als bisschop van Efese laat sterven. Op zich zelf betekent dit nog niet veel; wel zeker betoont het Evangelie zyn aardsheid, als gebonden ziel, die straks als „heilige" het eeuwig leven door Christus' vrijspenden zoenbloed, declaratief wordt

5. Filippus is een zeer „heilige" naam, waaraan zich in de eindtijd gemeenten, sleden en kerningen (vorsten) zouden, waarvan gelooved zich daarder van de heer meldt gunst te verzekeren. Als Filippus (Filippus) zyn men in den naam de verlossing kunnen vinden: zyn zoon, de zoon - zelf. Maar ook Filips veldoet, als wy denken aan de vele steden Filippi en Cesarea Filippi, waarin de genitief de Gods-betekenis behield. Bv. de stad des Heeren, des zoons Gods. Alle vorsten en pausen zijn vertegenwoordigers Gods op aarde. Filippus staat duidelyk voor den Geest. Ook woont hij te Bethsaïda, het Huis op den Berg (Ari) I 45 en XII 21.

6. Bartholomeus. Het voorgaande wordt nog verhelderd door den naam Bar-Tholomeus. Hy dendt aan: zoon van Tholomeus, Dat is: van Ptholomeus, een

foutieve vergelijking van PTH-LM, en farao, waarin het PTH staat voor Ptah
den absoluten God der Egyptenaren. Het LM beteekent nu niet heerig, als van
hierzijdig belang. Ik kan de verleiding geen weerstand bieden hier de door mij, gelo
loog, ontcijferde hiëroglyph van den naam eens farao's wederom te behandelen,
omtrent de Encycl. Brit. onklaarde, dat de egyptologen voor een raadsel stant.

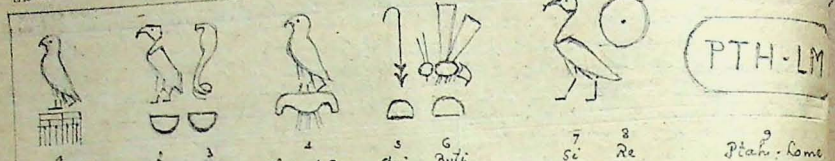

1 Hor op Per-o 2 Hakkabi 3 Buto 4 Hor uit Ar 5 Stni 6 Byti 7 Si 8 Re 9 Ptah-Lome

Aldus de aanduiding van den P'er-o(f)d. i
egypt. voor Pharao in 't Hebr. Pheron in
't grieks.

1. P'er-o: P staat voor „pithom" = huis, waar
van de gewelfbekleming op de vaas een tem
pel licht. Het is een heilig huis. Het is het
huis van Er. Daar woont hij. Daar is hij
Er = Hor, de godsschepper; ook Osiris
natuurlijk, Hors vader.
o = hoog, boven, = de hemel. (hoh, hoog
(haut, hautbois waar obo (dal.)

De hiëroglyph beteekent: Hij, die Geest in
den hemel is

2 Hakkabi: de heilige gier, d. i. de Geest Gods.
Hij is onze Garouda. - De onderhelft van
een schijf of richel = de aarde. Zelft
van de uteras, aanduidend dat de
gier op de aarde" is.
De hiëroglyph bet: Gods heilige Geest is
neergedaald op aarde

3 Buto: de heilige slang (cobra), onze Naga,
d. i. de ziel des menschen, symbool van
Sjiva (ziel). Voorts de aarde helft. -
2 en 3 staan bij elkander, ketgem een-
heid aangaft
De hiëroglyph bet: Hij heeft zich
vereenigd met de Ziel der menschen

4. Hor uit Ar: De vreemde figuur geeft de
placenta-vorm aan; een kam? een afom-
bekken? en is het symbool voor „geest"
Dat zegt 2 aanwijzingen voor de ari.
Hor komt er uit. Hij is er dus in.
De hiëroglyph bet.: Hij heeft zich ge-
incarneerd en is Mens geworden.

5 Stni: het slagersinstrument dat den doods
geeft, dus voor de dreiging van den dood
staat. De bovenhelft van de schijf geeft
den hemel, dus de goddelijkheid aan.
De hiëroglyph bet: Hij is de goddelijke
dader.

6 Byti: de bij, d. i. de gestorvene de koning-
gever. Honing is de levensgave, ergo
het leven. De placentale vrucht tijdens
de zwangerschap wordt altijd met
honing vergeleken. De bovenhelft van
de schijf geeft de goddelijkheid aan. De
figuren 5 en 6 behoren bij elkaar: de
uitgeluisde gedachte dus ook.
De hiëroglyph bet: Hij is de goddelijke
Levensgever.

Gezamelijk beduiden 5 en 6: Hij die
ver is over dood en leven

7 Si: de ibis, de heilige emanatie van de
van Hor, zoon van Osiris. Dus Zoo
het woord Si bet. zoon.
Zie 8 vormen een eenheid

8 Re (of Ra): de cirkel is symbool der
digheid, het absolute, Ra, aanw.
aangebrachte middelpunt uit
dat de Geopenbaarde Almacht
deeld is.
De gehele hiëroglyph bet: Zoon

9 P'er-o's aardse naam in een zeer
pische waterzak in Egypte, nog h
ten dage.) De „lederen zak" st
de huid, de stoffelijke vorm, het
felijk lichaam van den mens
De daarin aangegeven naam
er op dat de P'er-o als mens
aardse naam draagt; het Pt
immers aan de goddelijke herkom
De hiëroglyph bet: de mens Ptah
(Chomé?) geworden God.

Uw zijn geheel lezen wij dus in het
glyphische beeld: Hij, die God
hemel is, Wiens Heilige Geest mede
de op aarde en zich verenigde met
broeder, de Ziel des menschen, die h
daartoe incarneerde en Zelf Mens
worden is; Hij, die heerser is over d
en leven, Zoon Gods en Mens geword
Ptah-Lome."

Voor het „Lome" wil ik niet in
LM kan van zoveel woorden de st
zijn. Maar toch zal steeds, zo als
Grieksche eigen verstemamen, in zijn a
benaming of zijn menschelijke taak,
reactie tot de mythe immers de
heid, het godweten (Theosofia)
uiting gekomen zijn.
Nu is het opmerkelijk dat
door de Israëlieten, de Boze, de
geest, de Antichrist, en als Antich
ergo de mens, de zul gezien wor
Kolomans staat daardoor wel
lijk als Zieds figuur voor ons. Dit
ook duidelijk waarom in Filippe
eigen Gods Zoon of Geest gedacht

voren gezegd. De antithetische dualiteit tekent zich dus: het tweede-lage deel aan der mythische tra-
ditie.
Filippus, nu komen wij tot onze Apostelparen terug.
Mattheus. De allegorie maakt van elk middel gebruik, - evenals de droom, - om den zin harer verbeelding te vinden. Zij doet niets anders dan wel in een naam of een zinnebeeld, dan wel in een naam of een zinnebeeld te verduidelijken, een handeling of een gezegde te verduidelijken, een handeling of een gezegde te verduidelijken, een handeling of een gezegde

Noot 19 bij vs 52 Liefste, de laatste toe-
wijding acht ik verantwoord. Jezus (hst.
oorspr. Jehoshua) beteekent: Verlosser, alzoo volgens de
Kath. Liturgie bij de H. Mis t.z. van zijn
besnijdenis op 1 Januari; in waarheid hst.
deze naam H. Geest, verband met (jang-)
jen (chin.) jaar, jes, je (aus.) is als Schep-
per van het Leven, ook Oorsprong van
het Leven. In die Liturgie komt hist ook
tot uiting: per Mariam mensi mus Ane-
torem vitae suscepere, Dominum nostrum
Jesum Christum (= door Maria moeten
wij den oorsprong van het Leven ontvan-
gen, onzen Heer J.C.) - Dit vindt dan
ook bevestiging in den aanvang van het
kerkelijk jaar: want toch de Kerk het Levens-
symbool is, die nl. valt op den 1sten Zondag van
den Advent, dus Pinksteren of Sinxen, een
veranderlijke datum, vallende tusschen 10 Mei
en 13 Juni, inderdaad de herdenking
van de nederdaling van den H. Geest, i.
e. de Vleeswording, het Levensbeginsel. Van-
daar mijn toevoeging. - Nu verder naar
Cap. II.

Noot 20 bij vs 2. Embryologisch zijn de drie
eerste dagen welke vermelding
van de bevruchting van het ei, juister ge-
steld, te is het eindpunt van het proces. Heeft
er geen bevruchting plaats, dan worden de
reeds gevormde kiemblaadjes de placentale orga-
nen weer uitgestoten.
Bij elke wording, proces zijn dus 5 geesten
of zielen betrokken. (1e) God-H. Geest (ho-
melse vader of broeder) (2e) God-Zoon (1er
2 zijn natuurlijk 2 of 3 vormen der
eenheid) - (3e) de godenmoeder - (4e) de
geest der stof, die als de baarmoeder-geest
vrouwelijk, als de Boze manlijk, in beide
gevallen als kwaad begrepen gedacht is,
- (5e) de ziel des menschen, die als een doch-
ter der stof of als de bruid van den god-zoon
vrouwelijk, als broeder van den Zoon Gods
en derhalve als de Zoon des menschen
manlijk gedacht is.
In een geval betaat dus een "huis" uit
2 manlijke en 3 vrouwelijke geesten (Verg. bij
Luk as 12: 52 v.v. de onoplosbaar schijnende
orakeltaal). - In een ander geval heb-
ben wij 4 manlijke en 1 vrouwelijke geest. -
In een 3e geval zijn er enkel manlijke
geesten. Dan verdwijnt nl. de godenmoe-
der, die door de 1e Vorm der Drieeenheid,
God-Vader, vervangen wordt. - Een te-
traliteit met de Moeder Gods was in
Egypte populair: (1) Osiris, 2) Hor, (3) Mens
(4) Isis. Evenzo in het katholicisme: (1)
God-vader, (2) God-zoon (3) menschenzoon, waar
in verheerlijkte Christus werd gezien, waar-
om hij verwaarloosd zonder menschen is ge-
noemd, (4) Maria. - Een tetraliteit, die
wellicht spoor heeft nagelaten, ontstaan
uit de tegenstelling der 2 drie-eenheden
kemelse en aardsche, geestelijke en vleeschelijke
d.i. het 2e geval met 3 mannen + de moe-
dergeest.
Ze ontdekten gelovigen, dat bij elke mens-
geboorte een nederdaling van de Goddelijke
Vonk, de H. Geest, plaats had.
De evangelisten brachten in het opnieuw
een heftige leer. Zij stellen het voor
er vóór, de komst" van Chr. in het ge-
geen goddelijke Vonk zich met de mens
wording had bezig gehouden, en
derhalve ook geen godmenschelijk wezen
bestaan kon hebben. Alle menschen
"kinderen" (d. i. kinderen van "Ho
d.i. van Satan, voor wie voor alle tijden
opgang ten hemel naar het Koninkrijk
uitgesloten was, ook consequenter Abr
Mozes, Jacob, David, b.v. - Chr. zou da
uiting van Gods barmhartigheid ter a
zijn geboortes (in slechts éénmaal!)
goddelijke tweelingbroeder van Joha
(de Doper als menschenzoon) dan de
toe door God uitverkorene. Dit is
de christenheid verloren gegaan, dan
dwaze verhistorischen der allego
De moeilijkheid ontstond nu, hoe
zielen, nà Johannes, aan hunne godd.
zonden komen ter verkrijging van
Eeuwig Leven, losgericht uit de klau
van Dood en/of Duivel. Deze moeilijk
is opgelost geworden door de ver
keering van Chr. zelf, dat hij voor
alhen geboren worden dan één mens, die
Hem (God) gelooft, een Troosten (pa
kleet) zou zenden, wat een godsgeschenk
tot chr! Tot dusver schijnt deze schi
oplossing, welke weer terugvoert tot de
Goddelijke Wijsheid der anden, te zijn

Kana = "laagte", "diepte". - Kanaän
het Land in de Laagte". - Dit te zien
reeds de onderheid van de macrokosmische (resp. mikrokosmische) bevruchting
allegorisch: Kana en Kanaän, symbolen
de aarde. -

Hoosty (Hoogzeit) = de hoogste
de juiste tijd ter bevruchting. Beantwoordt zo weinig. - En nu terug naar
vs 3 hiernaast

50 Nathánaël antwoordde en zeide tot Hem: Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de Koning Israëls.

51 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Omdat Ik u gezegd heb: Ik zag u onder den vijgeboom, zoo gelooft gij; gij zult grootere dingen zien dan deze.

52 En Hij zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: van nu aan zult gij den hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende en nederdalende op den Zoon des menschen.

Nootig op bl. 15

De Godgeest begint zyn Werk der Menschenschepping. (Stoffelyke Bevruchting en Bloedvergroning in den Ari.)

Christus op de bruiloft te Kana verandert het water in wijn.

2 EN op den derden dag was er eene bruiloft te Kana in Galiléa; en de moeder van Jezus was aldaar.

2 En Jezus was ook genood, en Zijne discipelen, tot de bruiloft.

3 En als er wijn ontbrak, zeide de moeder van Jezus tot Hem: Zij hebben geen wijn.

Nootig op bl. 15

4 Jezus zeide tot haar: Vrouwe! wat heb Ik met u *te doen?* Mijne ure is nog niet gekomen.

5 Zijne moeder zeide tot de dienaars: Zoo wat Hij ulieden zal zeggen, doet *dat.*

6 En aldaar waren zes steenen water-
vaten gesteld, naar de reiniging der Joden,
elk houdende twee of drie metréten.

Noot 21 op
Gl. 18

7 Jezus zeide tot hen: Vult de water-
vaten met water. En zij vulden ze tot
boven toe.

8 En Hij zeide tot hen: Schept nu, en
draagt het tot den hofmeester; en zij
droegen het.

9 Als nu de hofmeester het water, dat
wijn geworden was, geproefd had (en hij
wist niet, van waar *de wijn* was; maar
de dienaren, die het water geschept had-
den, wisten het), zoo riep de hofmeester
den bruidegom,

10 En zeide tot hem: Alle man zet
eerst den goeden wijn op, en wanneer
men wel gedronken heeft, alsdan den
minderen; *maar* gij hebt den goeden wijn
tot nu toe bewaard.

11 Dit beginsel der teekenen heeft Jezus
gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijne
heerlijkheid geopenbaard; en Zijne disci-
pelen geloofden in Hem.

12 Daarna ging Hij af naar Kapèr-
naüm, Hij, en Zijne moeder, en Zijne
broeders, en Zijne discipelen; en zij
bleven aldaar niet vele dagen.

Noot 22
Gl. 18

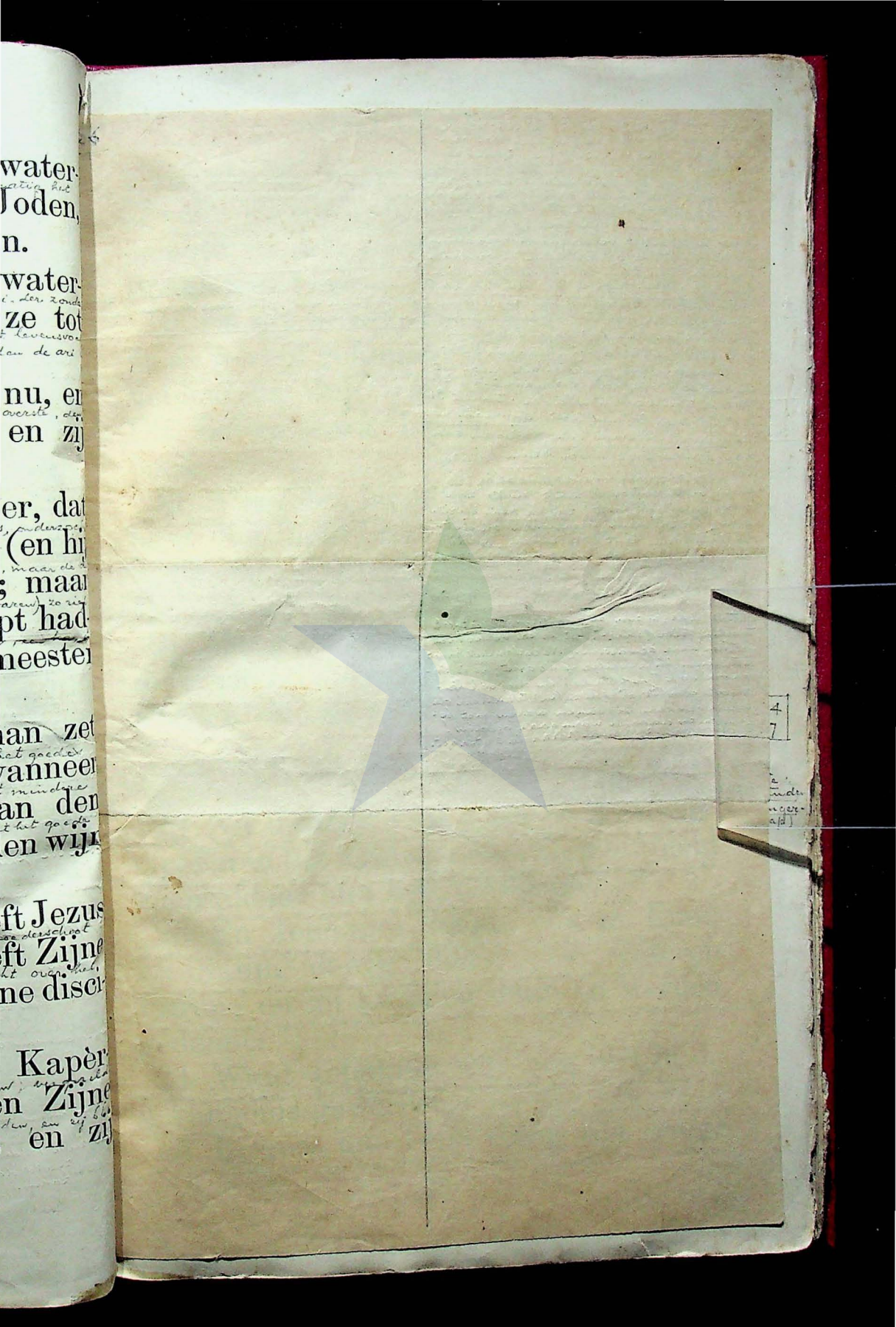

Noot 27 bij vs 21 Liefde, je hebt door vergelijking met den tekst gezien, dat ik i.v.m. „den Zoon des mensen" afwijk van de traditie, zoals ik my dat recht van afwijking natuurlijk heb toegekend in menig ander opzicht. De zoon des mensen is het menselijk Kind in utero dus de Ziel en geen is de Zoon Gods. De door deze misvatting veroorzaakte verwarring is tot chaotische orakelachtigheids geworden toch is de Bybel hierin overduidelijk op talloze plaatsen. Hier is een heel markante in psalm 8:6 „Gy hebt (den mens) een weinig minder (slechts) dan de engelen gemaakt, en hem met eer en heerlijkheid gekroond (=gehuldigd)". En waarom? Het antwoord is heel eenvoudig, je vindt het in psalm 91:14 (kath. 90) waar, zoals telkens, de tekst verfrommeld (erfrömmelt?) is. Hier is de latijnse tekst: Quoniam in Me sperauit, liberabo eum; protegam eum, quoniam cognouit Nomen Meum. (d.i. Zoonder enige gewrongen heid: Omdat hij (de mens) op Mij vertrouwd (in Mij zijn hoop gevestigd heeft) zal ik hem bevrijden; Ik zal hem beschermen, omdat hij Mijn Naam kent (Mij erkent; in Mij gelooft)". - Zie is de enige maar ook afdoende reden voor deze vermenselijkte God om de ziel te „zaligen". - De boven

; in psalm 8:5 „Wat is de mens, dat Gij gedenkt en wat is de Zoon des mens Gij hem bezoekt? En

ontwikkelde, in zijn oorspronkelijkheid ietwat troebele Nicodemus-tekst is er volkomen helder door geworden. (Nicodemus moet beteekenen Zielewader; dus geest; hij is immers ook Jood (Juda) en dus ook Israël naar over Israël (de ziel m). Wanneer de gelovigen eens begonnen waren met bouwen en daarna waren gaan geloven, zoals wij aan de Paranoïde ontsnapt.

29.12.

veroordeeld, maar die niet gelooft, is alreede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den naam des eeniggeboren' Zoons van God.

19 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de menschen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hunne werken waren boos.

20 Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijne werken niet bestraft worden;

21 Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijne werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn.

Noot 24 op bl. 27

Nog een getuigenis van Johannes den Dooper.

6. De Heilige Drie-eenheid en het Lot der Ongelovigen. (Eerste maand der Zwangerschap)

22 NA dezen kwam Jezus en Zijne discipelen in het land van Judéa, en onthield Zich aldaar met hen, en doopte.

23 En Johannes doopte ook in Enon bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij kwamen daar, en werden gedoopt;

24 Want Johannes was nog niet in de gevangenis geworpen.

25 Er rees dan eene vraag *van eenige*

uit de discipelen van Johannes met de Joden over de reiniging.

26 En zij kwamen tot Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi! die met u was over de Jordaan, welken gij getuigenis gaaft, zie, die doopt, en zij komen allen tot Hem.

27 Johannes antwoordde en zeide: Een mensch kan geen ding aannemen, zoo het hem uit den hemel niet gegeven zij.

28 Gijzelven zijt mijne getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet; maar dat ik vóór Hem heen uitgezonden ben.

29 Die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend des bruidegoms, die staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap om de stem des bruidegoms. Zoo is dan deze mijne blijdschap vervuld geworden.

30 Hij moet wassen, maar ik minder worden.

31 Die van boven komt, is boven allen; die uit de aarde is *voortgekomen*, die is uit de aarde, en spreekt uit de aarde. Die uit den hemel komt, is boven allen.

32 En hetgeen Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij; en Zijn getuigenis neemt niemand aan.

30

Noot 25 bij vers 25. Hier is verduidelijking gewenst, hiefste
dit beheers en in't geloof behalvigen was den
priesters - i.e. zieken - voorbehouden en zelfs
anderen verboden. De Bijbel (met name
het O.T. en het N.T. bestand nagenoeg in de
2e „tijd") is overvloedig in het oktrooien van
Jahweh's voorkeurrecht over Kanaänieten
van Heden met hun „heilige" Tabor, welke
Hij meedeelde aan de Hevieten (de
priesterkaste) had voorbehouden, welke
toen stierenoffer sindigde met het doodslikken van de zuiveldrenens. De door
de priesters opgestelde „mozaïsche" wetten
stelden dan ook de doodstraf op elke be-
moeienis van leken met de zaken des ge-
loofs. Wanneer nu Jezus maatans bleef
leven, zo was dit wel een bewijs dat Hij
in Gods oog een priester (i.e. een ziel) was,
maar als ziel kon Hij onmogelijk Gods
Zoon, immers Gods Geest, zijn. En dus
was Hij, volgens de „Joden" (demiurgen,
dewa's), een bedrieger. - Hierover ging
de woordenwisst. En daarom wordt in
Joh III, 22 gezegd dat „Jezus doopte"
hetgeen dan door Joh IV, 2 onmiddellijk als laster wordt aangemerkt.
- Terug naar vs. 27.

Noot 26 na vers III, 36 Enige notities voor of bij Schrift

Judea = het Land van Juda, dus van de oorsprong en meest in de Scriptuur gebruikte uitdrukking voor het "Boven" d.i. in het woorden gebruikte Woord = Woorden. Alle goeds kwam uit het Woord, en ook het „paradijs" (paradeisos) werd natuurlijk daar gecultiveerd (III, 22) = Enon = de plaats van Ene, d.i. alwaar de godheid; dus in de streek bij de Arabische Johannes ook, hetgeen nog verder de feiten door de toevoeging: „bij Salim" = bij Jerusalem. (III, 23)

De „vele wateren" - het rijzende vruchtwater; dit wijst op voortgang der zwangerschap. Trouwens blijkt dit ook uit de openbaar geworden aanwezigheid van den H. Geest. (III, 23)

Noot 27 voor IV, 1 Samaria = het Land van Maria. Elke baarmoeder geest het Maria, in plaats elke vrouw. M-Ari-a, Ma-Ari-a. De Samaritaanse staat voor de stoffelijke baarmoeder, die volgens de geesten „den duivel heeft" (Vergel. Joh. VIII, 48) D.i. in de aarde gelegen (vs 4)

Sichar (elders Sichem) = de stad van Samaria, dus het werdende Kind (vs 5)

Het land dat Jacob aan Jacob gaf. (vs 5) Zie Gen 48:22. Dit was een extra bezit van Jacob, een eigen stuk grond, op de heidenen veroverd. Daar Jacob weder de Geest is (spiritus) door God als zodanig erkend en gezegend, is zijn persoonlijke verovering op de Amorieten de ziel. Daar was dan ook de fontein van Jacob, de placentale Bloedbron. Jezus waterwijde zich aan de 5 zintuigen, die poogt te putten. - Zij doet het hiermee (vs 15), want zij (maandenzwangerschap is (n.l. was de 6e wijze - vs 16) - wenst het Eeuwig levenswater. Christus is „de levensbron" (Joh. V, 35) Wie daarmee drinkt, krijgt nooit meer dorst (Joh VII, 37-38)

De orakeltaal van 16-19 waarmee exegeten geen raad weten, is nog al eenvoudig. De vrouw is geschapen voor den man: zij zullen één vlees zijn; wie in de vrouw gaat of is, dat is (of behoort) haar „man" (echtgenoot te zijn). De Samaritaanse heeft tijdens de bevruchting (de Roogtij) achter (zie mijn uiteenzetting op bl. 15 Noot 20) 5 „mannen" in zich gehad. En in deze 6e zwangerschapsmaand heeft zij niet haar „man" (echtgenoot) in zich, maar haar kind.

Eindelijk vers 22: „De zaligheid is uit de Joden." D.w.z. het heil komt uit den Geest, niet uit het vlees. Israël staat voor het vlees: de ziel-ons. (zie Rom 9:4-5) alhoewel oorspronkelijk Jacob Israël benaamd werd door God-zelf, toen hij van ziel geest werd, d.i. vergeestelijkt werd van de stof. Op deze verschijning van denkbeelden heb ik je reeds meer gewezen. - Jezus is de „loot van den stam" uit het „Huis Davids" (Luk I, 69-76)

Nu zal mijn uitleg begrijpelijker zijn dan vroeger, niet waar? 13

9

33 Die Zijn getuigenis aangenomen heeft, die heeft verzegeld, dat God waarachtig is:

34 Want dien God gezonden heeft, die spreekt de woorden Gods; want God geeft *Hem* den Geest niet met mate.

35 De Vader heeft den Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijne hand gegeven.

36 Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.

De Samaritaansche vrouw.

4 ALS dan de Heere verstond, dat de Farizeën gehoord hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes:

2 (Hoewel Jezus zelf niet doopte, maar Zijne discipelen)

3 Zoo verliet Hij Judéa, en ging wederom heen naar Galilea.

4 En Hij moest door Samaría gaan.

5 Hij kwam dan in eene stad van Samaría, genaamd Sichar, nabij het stuk lands, hetwelk Jakob zijnen zoon Jozef gaf;

6 En aldaar was de fontein Jakobs.

Jezus dan, vermoeid zijnde van de reize
zat alzoo neder nevens de fontein. Het
was omtrent de zesde ure.

7 Er kwam eene vrouw uit Samaría
om water te putten. Jezus zeide tot
haar: Geef mij te drinken.

8 (Want Zijne discipelen waren heen-
gegaan in de stad, opdat zij zouden spijze
koopen.)

9 Zoo zeide dan de Samaritaansche
vrouw tot Hem: Hoe begeert Gij, die
een Jood zijt, van mij te drinken, die
eene Samaritaansche vrouw ben? want
de Joden houden geene gemeenschap
met de Samaritanen.

10 Jezus antwoordde en zeide tot haar:
Indien gij de gave Gods kendet, en wie
Hij is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken,
zóo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en
Hij zoude u levend water gegeven hebben.

11 De vrouw zeide tot Hem: Heere,
Gij hebt niet om mede te putten, en de
put is diep; van waar hebt Gij dan het
levende water?

12 Zijt Gij meerder dan onze vader
Jakób, die ons den put gegeven heeft,
en hijzelf heeft daaruit gedronken, en
zijne kinderen, en zijn vee?

Noot 28 bij vs 16. Liefste, onze eerste in-
druk van waarzin, bij
het plotselinge staan t/o de drieëenheid
in zaken van sexualiteit is geen fuite. De
mythe van sexualiteit is geen bescherming
mythe zelf is in haar wezen een bescherm-
mythe. Zij kan niet anders dan zich
met alle phenomena secundilatis berg
houden, intensief en zonder fiedeurs. De
mythe der wording is niet obscoen. Even
min schuilt obsceniteit in de afwe-
zigheid van heimlichkeit bij hen, die op
de mythe hun levensbeschouwing bouw-
den. Eens vermogden en Rabbinitisch wer-
den. Eens vermogden en Rabbinitisch wer-
den. Eens vermogden en Rabbinitisch wer

13 Jezus antwoordde en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal wederom dorsten;

14 Maar zoo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden eene fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.

15 De vrouw zeide tot Hem: Heere! geef mij dat water, opdat mij niet dorste, en ik hier niet *moet* komen om te putten.

16 Jezus zeide tot haar: Ga heen, roep uwen man, en kom hier.

17 De vrouw antwoordde en zeide: Ik heb geenen man. Jezus zeide tot haar: Gij hebt wèl gezegd: Ik heb geenen man;

18 Want gij hebt vijf mannen gehad, en dien gij nu hebt, is uw man niet; dat hebt gij met waarheid gezegd.

19 De vrouw zeide tot Hem: Heere! k zie, dat Gij een profeet zijt.

20 Onze vaders hebben op dezen berg angebeden; en gijlieden zegt, dat te eruzalem de plaats is, waar men moet anbidden.

21 Jezus zeide tot haar: Vrouwe! geoof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden,

Noot 28 op blz 35

noch op dezen berg, noch te Jeruzalem, den Vader zult aanbidden.

22 Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden.

23 Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem *alzoo* aanbidden.

24 God is een geest, en die Hem aanbidden, moeten *Hem* aanbidden in geest en waarheid.

25 De vrouw zeide tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt (die genaamd wordt Christus); wanneer die zal gekomen zijn, zoo zal Hij ons alle dingen verkondigen.

26 Jezus zeide tot haar: Ik ben het, die met u spreek.

27 En daarop kwamen Zijne discipelen, en verwonderden zich, dat Hij met eene vrouw sprak. Nochtans zeide niemand: Wat vraagt Gij? of: Wat spreekt Gij met haar?

28 Zoo verliet de vrouw dan haar watervat, en ging heen in de stad, en zeide tot de lieden:

29 Komt, ziet een' mensch, die mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is deze niet de Christus?

30 Zij dan gingen uit de stad, en kwamen tot Hem.

De oogst en de werklieden.

31 EN ondertusschen baden Hem de discipelen, zeggende: Rabbi, eet!

32 Maar Hij zeide tot hen: Ik heb eene spijs om te eten, die gij niet weet.

33 Zoo zeiden dan de discipelen tegen elkander: Heeft iemand Hem te eten gebracht?

34 Jezus zeide tot hen: Mijne spijs is, dat Ik doe den wil Desgenen, die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbrenge.

35 Zegt gijlieden niet: Het zijn nog vier maanden, en *dan* komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: heft uwe oogen op, en aanschouwt de landen; want zij zijn alreede wit om te oogsten.

36 En die maait, ontvangt loon, en vergadert vrucht ten eeuwigen leven; opdat zich tezamen verblijde, beide die zaait en die maait;

37 Want hierin is die spreuk waar-

achtig: Een ander is het, die zaait, en een ander, die maait.

38 Ik heb u uitgezonden, om te maaien, hetgeen gij niet bearbeid hebt; anderen hebben het bearbeid, en gij zijt tot hunnen arbeid ingegaan.

39 En velen der Samaritanen uit die stad geloofden in Hem, om het woord der vrouw, die getuigde: Hij heeft mij gezegd alles, wat ik gedaan heb.

40 Als dan de Samaritanen tot Hem gekomen waren, baden zij Hem, dat Hij bij hen bleef; en Hij bleef aldaar twee dagen.

41 En er geloofden er veel meer om Zijns woords wil,

42 En zeiden tot de vrouw: Wij gelooven niet meer om uws zeggens wil; want wijzelven hebben *Hem* gehoord, en weten, dat deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld.

Genezing van den zoon van den koninklijken hoveling.

43 EN na de twee dagen ging Hij van daar, en ging heen naar Galilea;

44 Want Jezus heeft zelf getuigd, dat een profeet in zijn eigen vaderland geene eere heeft.

40] Noot 29 bij vs 43. De laatste toevoeging staat op vs 45 e.v.

Noot 30 bij vers 44. Liefste, ook de tijdsbepaling wijst op juiste waarneming van het embryologisch proces. De levensverschijnselen van het embryo schijnt in de 2e maand te minderen; misschien is dat ook zo, gezien de opvatting dat een 7-maands kind wél, een 8-maands kind niet in het leven blijft bij geboorte. In deze (in vroeger tijd) 8e maand is het kind stoffelijk volgroeid geheel gevormd en schijnen de lichaamskrachten der moeder zich op de geboorte-functionering te richten, gelijkelijke Bedrevenheid wijdt, in taling met gelijktijdige leering.

Noot 31 bij vs. 45 Liefde, uit de tekstaan van 45-46 blijkt de identiteit van Kana en Jerusalem. Dit is toch inderdaad zo. De ampt van den „kenmerkenden hoeding" (= de maan, daaraan den stof) staat op den „hoger" van het snel groter worden de embryo. De opinie bestaat te beschikken dat er tussen de ziel, in het lichaam gekleed, en de vrije geest en dank afstanden een onverbrekbare mystieke band blijft bestaan. (Verg. Lycanthropie, goenagoena, weerwolf, geloof van.) Die band is in concreto de navelstreng, symbolisch: het snoer der Verbondenheid.

Kapernaum = het Beloofde Plaats der Belofte d.i. van het stoffelijk huisvol, het lichaam van het Kind. De andere evangelisten hebben dan ook vastgesteld, dat de H. Geest „woonde" te Nazareth (de Ark) van waar Hy geboortig was, of te Kapernaum, het menselijk bed de gelegen in Galilea. Daarmee is niet in strijd de geboorte te Bethlehem in Judea, want Beth Lehem (Huis der Brood), ergo weer de Ark, en Judea is „het Land" der geesten.

25 Dec 43

45 Als Hij dan in Galiléa kwam, ontvingen hem de Galileërs, gezien hebbende al de dingen, die Hij te Jeruzalem op het feest gedaan had; want ook zij waren tot het feest gegaan.

46 Zoo kwam dan Jezus wederom te Kana in Galiléa, waar Hij het water wijn gemaakt had. En er was een zeker koninklijk *hoveling*, wiens zoon krank was, te Kapèrnaüm.

47 Deze, gehoord hebbende, dat Jezus uit Judéa in Galiléa kwam, ging tot Hem, en bad Hem, dat Hij afkwáme, en zijnen zoon gezond maakte; want hij lag op zijn sterven.

48 Jezus dan zeide tot hem: Tenzij dat gijlieden teekenen en wonderen ziet, zoo zult gij niet gelooven.

49 De koninklijke *hoveling* zeide tot Hem: Heere! kom af, eer mijn kind sterft.

50 Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw zoon leeft. En de mensch geloofde het woord, dat Jezus tot hem zeide, en ging heen.

51 En als hij nu afging, kwamen zijne dienstknechten hem tegemoet, en boodschapten, zeggende: Uw kind leeft!

52 Zoo vraagde hij dan van hen de ure, in welke het beter met hem geworden was. En zij zeiden tot hem: Gisteren te zeven ure verliet hem de koorts.

53 De vader bekende dan, dat het in dezelfde ure *was*, in welke Jezus tot hem gezegd had: Uw zoon leeft. En hij geloofde zelf, en zijn geheele huis.

54 Dit tweede teeken heeft Jezus wederom gedaan, als Hij uit Judéa in Galiléa gekomen was.

Genezing van den lamme te Bethesda.

5 NA dezen was een feest der Joden, en Jezus ging op naar Jeruzalem.

2 En er is te Jeruzalem, aan de Schaapspoort, een badwater, hetwelk in het Hebreeuwsch toegenaamd wordt Bethesda, hebbende vijf zalen.

3 In dezelve lag eene groote menigte van kranken, blinden, kreupelen, verdorden, wachtende op de roering des waters;

4 Want een engel daalde neder op zekeren tijd in dat badwater, en beroerde het water: wie dan eerst daarin kwam, na de beroering van het water, die werd gezond, van wat ziekte hij ook bevangen was.

4 Hoofdst 32 vers 1 v. 1 Enkele natiesvoor of Riolen, die dit begrip vermoedelijk zullen kennen.

Beth Eden = Huis der Waters of den (Gezonden) Waters, of der Genezing Voldoende aanwijzing dat de Waters Bedoeld is.

Het „Badwater" leest bij Joh. IX, 7, 11 Siloam = de Uitgezondene, d. i. de Heer. Het Levende water is Jezus Christus, in dit geval als „Badwater" het vruchtwater. In diverse streken in Indonesia is dit heilige vruchtwater „de Rakas" bedoeld is de geest van dit water. - Het Huis des Waters is verdeeld in „vijf zalen", m.a.w. Waters is de woning van de „vijf geesten" (e.g. het is de woning van de „vijf zielen"), betrokken bij de menswording. Nauwe aanwijzing dat Beth-Esda dit alles is.

De Schaapspoort (vs 2) is de „poort", waar door de schapen (Zielen) de „schapskooi" (uitgang) verlaten, ligt dus in het „zuiden", m.a.w. zijn de doorgang naar verlos en behoud, dat zijn: het en dodenrijk.

In de komende parabel wordt met „gezond-worden" bedoeld de opwekking tot leven, om daardoor het Eeuwige Leven deelachtig te worden. Aan Kapernaüm (= het dorpelijke Liskoam van het Kind, de „Plaats der Beloofte", voor de zijl nl.) wordt door Luk. X, 15 „overspeld" dat het „tot het Dodenrijk zal nedergedaald" (Nieuwe Vertaling) of „tot de hel toe zal nedergeslagen worden" (Statenbijbel) wat dus weinig moeilijk was te voorspellen.

Alle Blinden, Blindgeborenen, Lammen, Verlamden, Zieken met verdorrende handen, met krommen ruggen, Melaatsen, Besetenen enz. zijn de voor geboorte staande Kinderen in de moederschoot.

De aanduidingen zijn inderdaad toepasselijk. Als deze „Zieken" niet door den H. Geest (en niet meer door den onheiligen Stofgeest) „Bezeten" worden en ter geboorte uitgeleid, dan is het vanzelfsprekend, dat Jezus ze door een „wonder", „genezen". Overal ter wereld bezitten de profeten, zieners, messiasen, godgezanten en wonderdokters" „genezende krachten". Treft men ergens ter wereld zo'n Aesculapius aan, dan heeft men den H. Geest voor zich.

De wonderen geschieden als regel op een sabbat. Dat heeft in de Evangeliën een dubbele reden: 1° wordt daarmee aangetoond dat de christelijke Jezus meer is dan de joedaïsche Mozes, immers Godzelf (wat Mozes overigens ook was, zo als ik ze aantoonde), die zich aan „mozaïsche" inzettingen niet behoeft te laten gelegen liggen, maar dit ook bepaaldelijk niet wenst, waar toch een „nieuwe leer van enige en eenwijze waarheid" wordt gebracht; 2° omdat de voorstelling een inwendig zijn dat de mensenvrucht gedurende 6 dagen (mensengetal) zich voedt met het Ari-Bloed, maar dat gedurende 6 nachten en het 7e etmaal (sabbat) dit wat der Danaïden weer gevuld werd door den H. Geest, en zijn werk dus juist op sabbat viel, den rustdag der menschen (zielen). Denk maar aan de inzamelings-voorschriften t.a.v. het Manna in de woestijn, waarbij de mens op den dag vóór sabbat een dubbele portie moest binnenhalen, zodat tijdens de rustdag juist ernstige arbeid den H. Geest wachtte.

Evangelie? Wat betekent toch dit woord, afgezien van de traditionele omzetting in „Blijde Boodschap"? Eva, Heva, Hawa, hawa = het Leven. Ngelieum (ng) Elim ing Elim. - Evangelium = het lezen der krachten, de levende krachten; de Kracht van het Leven. -

Elim = LM = elmoe = (Goddelijke) wetenschap; godswetenschap; heilige leer.
Evangelium = De Heilige Levensleer.

Door die tijd mystiek heilig. Het betrof het compendieum van een mystiek geheimde ontstaansleer; een leerboek der biologie (levenskunde) of beperkter der embryologie, nog beperkter: der ontogapie (kiemwording) behandelend de menselijke genese (wording)

De beste vertaling van Evangelium zou zijn: Leerboek omtrent het Ontstaan van den Goddelijken Mens voor 2000 Jaar.

Een nu van wal, myn Liefste, bij V, !.

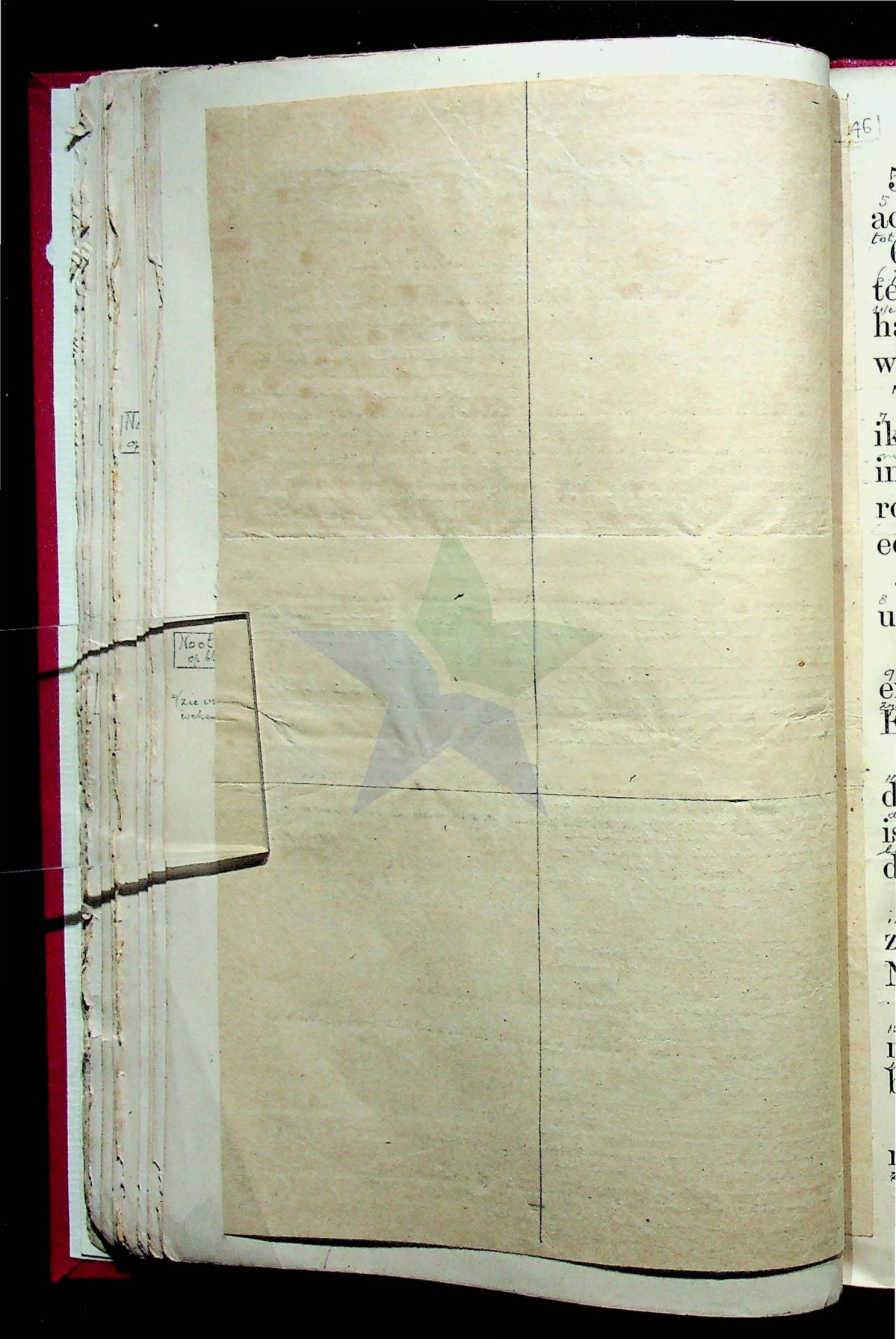

5 En aldaar was een zeker mensch, die acht en dertig jaren krank gelegen had.

6 Jezus, ziende dezen liggen, en wetende, dat hij nu langen tijd gelegen had, zeide tot hem: Wilt gij gezond worden?

7 De kranke antwoordde Hem: Heere! ik heb geen mensch, om mij te werpen in het badwater, wanneer het water beroerd wordt; en terwijl ik kom, zoo daalt een ander vóór mij neder.

8 Jezus zeide tot hem: Sta op, neem uw beddeken op, en wandel!

9 En terstond werd de mensch gezond, en nam zijn beddeken op, en wandelde. En het was sabbat op dien dag.

10 De Joden zeiden dan tot dengene, die genezen was: Het is sabbat; het is u niet geoorloofd, het beddeken te dragen.

11 Hij antwoordde hun: Die mij gezond gemaakt heeft, die heeft mij gezegd: Neem uw beddeken op, en wandel.

12 Zij vraagden hem dan: Wie is de mensch, die u gezegd heeft: Neem uw beddeken op, en wandel?

13 En die gezond gemaakt was, wist niet, wie Hij was; want Jezus was ontzetten, want Jezus was in de menigte verdwenen.

weken, alzoo er eene *groote* schare in die plaats was.

14 Daarna vond Jezus hem in den tempel, en zeide tot hem: Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet wat ergers geschiede!

15 De mensch ging heen, en boodschapte den Joden, dat het Jezus was, die hem gezond gemaakt had.

Jezus verklaart zich Zoon van God te zijn, één met den Vader.

16 EN daarom vervolgden de Joden Jezus, en zochten Hem te dooden, omdat Hij deze dingen op den sabbat deed.

17 En Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk *ook*.

18 Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te dooden, omdat Hij niet alleen den sabbat brak, maar ook zeide, dat God Zijn eigen Vader was, Zichzelven Gode evengelijk makende.

19 Jezus dan antwoordde, en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: de Zoon kan niets van Zichzelven doen, tenzij Hij den Vader dat ziet doen; want zoo wat Die doet, hetzelve doet ook de Zoon desgelijks.

20 Want de Vader heeft den Zoon lief,

en toont Hem alles, wat Hij doet; en Hij zal Hem grooter werken toonen dan deze, opdat gij u verwondert.

21 Want gelijk de Vader de dooden opwekt en levend maakt, alzoo maakt ook de Zoon levend, die Hij wil.

22 Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven;

23 Opdat zij allen den Zoon eeren, gelijk zij den Vader eeren. Die den Zoon niet eert, eert den Vader niet, die Hem gezonden heeft.

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

25 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: de ure komt, en is nu, wanneer de dooden zullen hooren de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven.

26 Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelven, alzoo heeft Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelven;

27 En heeft Hem macht gegeven, ook

gericht te houden, omdat Hij des menschen Zoon is.

28 Verwondert u daar niet over; want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijne stem zullen hooren;

29 En zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis.

30 Ik kan van Mijzelven niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijnen wil, maar den wil des Vaders, die Mij gezonden heeft.

31 Indien Ik van Mijzelven getuig, Mijn getuigenis is niet waarachtig:

32 Er is een ander, die van Mij getuigt, en Ik weet, dat het getuigenis, hetwelk hij van Mij getuigt, waarachtig is.

33 Gijlieden hebt tot Johannes gezonden, en hij heeft der waarheid getuigenis gegeven;

34 Doch Ik neem geen getuigenis van een mensch; maar dit zeg Ik, opdat gijlieden zoudt behouden worden.

35 Hij was eene brandende en lichtende kaars, en gij hebt ulieden voor eenen korten tijd in zijn licht willen verheugen;

36 Maar Ik heb een getuigenis meerder dan *dat* van Johannes; want de werken, die Mij de Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, deze werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat de Vader Mij gezonden heeft.

37 En de Vader, die Mij gezonden heeft, die heeft zelf van Mij getuigd. Gij hebt noch Zijne stem ooit gehoord, noch Zijne gedaante gezien.

38 En Zijn woord hebt gij niet in u blijvende; want gij gelooft dien niet, dien Hij gezonden heeft.

39 Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen.

40 En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben.

41 Ik neem geene eer van menschen;

42 Maar Ik ken ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelven niet hebt.

43 Ik ben gekomen in den naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zoo een ander komt in zijnen eigen naam, dien zult gij aannemen.

44 Hoe kunt gij gelooven, gij, die eere van elkander neemt, en de eere, die van God alleen is, niet zoekt?

45 Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt;

46 Want indien gij Mozes geloofdet, zoo zoudt gij Mij gelooven; want hij heeft van Mij geschreven;

47 Maar zoo gij zijne Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijne woorden gelooven?

Noot 33 bl. 52

De vermenigvuldiging der brooden.

(Matth. 14. 15–21, en de overeenk. pl.)

Noot 34 bl. 52

6 NA dezen vertrok Jezus over de zee van Galilea, welke is *de zee* van Tibérias.

2 En Hem volgde eene groote schare, omdat zij Zijne teekenen zagen, die Hij deed aan de kranken.

3 En Jezus ging op den berg, en zat aldaar neder met Zijne discipelen.

4 En het Pascha, het feest der Joden, was nabij.

Noot 35 bl. 52

5 Jezus dan, de oogen opheffende, en ziende, dat eene groote schare tot Hem kwam, zeide tot Filippus: Vanwaar zullen wij brooden koopen, opdat deze eten mogen?

6 (Doch dit zeide Hij, hem beproevende; want Hij wist zelf, wat Hij doen zou.)

Noot 32 bij vs 47 Dat is een aardig stuk christelijke propaganda dat „niemand kent", die meer zeker oorteek voor een half duizend jaren reeds, wijl mensheden verlatten had. Maar in het onmisgenig westen geldt zij nog steeds als scherpzinnig.

Dit merkwaardig andere te stuit of bieden die de „wijzen" kunnen bezielte of mystieke, kortweg: kunnen religieuze overtuigingen uit zuiver onomgewonden gebied van liefde, begaafdheid, wetens' aandragen, erkennende, - ja zeker, - dat het intellect niet bij machte is de zo-zijnde - ja, zeker; - van het veranderlijke te benaderen of te omvatten. Deze wijze „wetten" - tijn 3e male: ja zeker; - bieden zelfs uit het menselijk-intellectueel onvermogen een bewijs af van de onwisheid hunner bouwzinnelijke architecteur! Alleen met het gezinnelijke decreteren deze wijze writers, is die supernaturele bouwkunst te vatten. Want dat gewoel is juist goddelijke inspiratie, goddelijke intuïtie en deze bewijs der goddelijkheid, der god-existentie. Het Absolute is langs verstandelijke weg niet te vatten, want waar het zonder eigenschappen is, en zich, onverkenbaar, aan een uiting of openbaring kan geven zonder tot het Relatieve oberste gaan, is het = niet, niet bestaand. Wat bestaat heeft zich geopenbaard. Buiten openbaring is de ongedachte gedachte, de onbewuste droom, de door den Geest ongekende waanwijn. - De waanzinnigen, dromers, en niet-denkenden nu verklaren ons dat hun beelden, chimeren, en leedvangsten de denkpostulaten eener hogere wijsgerigheid zijn.

Dit is hiebovan duidelijk. Het komt hier op neer: "niemand zuiver heeft God gezien. Dus bestaat hij, want hij heeft my uitvonden."

Noot 34 voor vs 1. Liefste, weer enige woorden vooraf.

Het valt op dat er in de heilige namen enkele letterspreken steeds terugkeren. B.v. beth = huis, plaats, oord; ar = steeds de ari; el... = god. Dit is natuurlijk voor ons begrijpelijk, leevens nuttig als aanwijzing in welke richting wij de betekenis zoeken moeten. Nu staan wij weer voor zulke plaatsnamen: Tiberias en Bethsaida.

Tiberias is een naamsvorming gewoest sedert de romeinse overheersing van Palestina. Een geestige, zo als je dadelijk zien zult. De oude arabische naam was (en is nu weer) Tabaria, Tab-Ari-a. Waar dab = water, soort (en. d'abeltje? tab?) is Tabaria te duiden als: het water van het Ari-land; ergo: vruchtwater. Waarmee - en dit is aardig - Tiberias een semitische verbouwschijning is van Tiberius (vergl. s. Herodes-Herodias, e.e koning-koningin) en de romeinse keizer (vandaar koningin) en de romeinse keizer (vandaar met den duivel, den Heer der Stoffelijke Macht geïdentificeerd werd (zoals bij ons b.v. Petrus met den ex-overheerser; of ook het djangkoeng (jang koeng koning jang, of spreek chinees: Jew Koeng met dezelfde betekenis: de grote heerser; waaruit dan later ons kadonistisch djangkoeng = lang (het engtal, fr. haut) is gegroeid, omdat de Koeen een rijzig man was) - zo kreeg Tiberias wel de betekenis van „gemalin van den Stofgeest" en daardoor ongezocht: de Stoffelijke Baarmoedergeest; dan daardoor weer werd „de zee (maar) van Tiberias" het vruchtwater; ergo: weer Tabaria.

Vers 3 hieronder vertelt ons dat Jezus „op den berg" ging, en Luk 9:10, zegt: „een woeste plaats der stad, genaamd Bethsaida", terwijl Matth. (14:13) en Mark. (6:31) enkel „de woeste plaats" vermelden. Nu staat „woest" naar de gewijde vertolking ook voor „geheimvol, geheimzinnig". Zo is er geen twijfel aan of Bethsaida betekent: „het huis op den berg. De Talmoed op Creta betekent waarschijnlijk dezelfde: de Berg. En Mount Ida ware dan een pleonasme.

De streek omtrent Tabaria heet ook Gennézareth (Gen-nazareth; Gen-Nazareths?) wat wij veilig kunnen duiden als „in Aretsj" = in het land (Aretsj van de ar (vergl. Indramajoe-ing Derma Ajoe, Ing of Ngadjokjakarta enz.)

Na al dit waar het nieuwe kapittel.

26 Dec 42

Noot 35 bij vs 4 Het feest der Joden (der geesten), het Pasja is, gelijk gezegd, de geboortedag, de geboorte zelf. - Het ging dus om de 9e maand of verder, hetgeen ook vs. 15 doet zeden.

Noot 36 bij vs. 9. Het „jongske" is de Ka zelf. De vijf gerstebroden zijn de vijf Sielen, die te zamen de nieuwe mens verbeelden, zoals Ik je reeds vermeldde, Liefste. Bedenk hierbij eens dat onze Ardjoena en zijn drie broeders (Wrekodari - Jeodistira, Ardjoena en Nakoela - Sadewa de tweelingen) voor de mens staan. Etymologisch onderzoek der namen zou straalend licht geven.
Nakoela: de slaaf, de ziel des menschen.
Sadewa: zijn deiwa, de arigeest
Ardjoena: de Ka (God als Levensgever)
Jeodistira (de jager) Geest over de Stof,
den doodgever
Wrekodari (de oudste) de Almacht.
Verzuim niet bij deze passage Ka te slaan 2 Kon 4: 42-44, waar je een volkomen parallel vindt t.o.p. dien der eersten heiligen Geest Elisa.
De beide vissen (ook in het sterrebeeld Pisces) zijn ari en embryo, zijdens de tweelingen; en het gemeende sterrebeeld verbindt ze dan ook door een krenkelend snoer.
Gerstebrood wijst op de Ari, die overal met gerst en brood vergeleken wordt.

Hieruit volgt - hetzij voor archaeologie en kultuurhistorie van belangrijk, - dat gerst, gierst, het eerste graan der menschheid was. Ons eigen Djawa beteekent gerst of giërst (djawawoed) en met Javaansch staat Djawa tegenover djiwa (ziel). Ook zal het denkelijk niet moeilijk zijn etymologische verwantschap aan te toonen tusschen Djawa - dawa - dewa (deminieg, geest).

Noot 37 bij vs. 10. Liefste, als 5 de menschvorstelt, staat 5000 voor duizend menschen. En 1000 = 1. Maar hier heeft de allegorie ten doel de onmiskenbaarheid en de universaliteit van de Ari uit te beelden. 1000 staat dus kinderlijk voor „veel" De mythe is heel oud, Liefste!
„Er was daar veel gras!" Dergelijke, onnoozel lijkende bijzonderheden hebben toch reëel op duiding. Ik heb je er al op gewezen, dat de tale der dwaas met wel-doen, wonder, schapenweiden, arcadische paradijstuinen etc vergeleken worden.

Liefste, het lijkt mij hier de plaats in dit schetsverband om het Ka-begrip nu in te werken. Tot dusver hebben we om een Jezus, Godgezant, Christus, de Geest (boral dat laatste voldoet niet geheel „Heilig" kan ook een geest eerst worden na zijn zg. verheerlijking (i.e. godwording) of verheffing (i.e. hemelvaart). Plastisch dus na zijn verlating van „de aarde" en na den dood van zijn stoffelijk lichaam. Sanctificatie (heiliging) en deificatie (vergoddelijking) hebben dat ook overal plaats van den doode der „heiligen". Ik weet maar één andere, nl. de Arische (Ego's communicatie) Jaap van der Kapellen's, maar daarbij dient in het oog gehouden, dat de tenno voor het nog steeds de opgaande godsverheerlijking van romeinse en andere vorsten past hier niet bij. Dat deden zij zich zelf.

Toch hebben we tot dusver het begrip heilige Geest vastgehouden, om scherp te doen onderscheiden van de andere geesten, die voor den toegewijde toch al niet gewoonlijk in deze wereld van geesten zielen den weg te bekouden. Nu zijn we echter ver genoeg gekomen om deze H. Geest den naam te geven, dien hij het overgroot deel der wereld voert, n.l. Ka. De Ari is Ka's stoffelijke lichaam.

—Nu terug naar vs 11.

7 Filippus antwoordde Hem: Voor tweehonderd penningen brood is voor deze niet genoeg, opdat een iegelijk van hen een weinig neme.

8 Een van Zijne discipelen, *namelijk* Andréas, de broeder van Simon Petrus, zeide tot Hem:

9 Hier is een jongsken, dat vijf gerstebrooden heeft, en twee vischjes; maar wat zijn deze onder zoo velen?

10 En Jezus zeide: Doet de menschen nederzitten! En er was veel gras in die plaats. Zoo zaten dan de mannen neder, omtrent vijf duizend in getal.

11 En Jezus nam de brooden, en gedankt hebbende, deelde Hij ze den discipelen, en de discipelen dengenen, die nedergezeten waren; desgelijks ook van de vischjes, zooveel zij wilden.

12 En als zij verzadigd waren, zeide Hij tot Zijne discipelen: Vergadert de overgeschotene brokken, opdat er niets verloren ga!

13 Zij vergaderden ze dan, en vulden twaalf korven met brokken van de vijf gerstebrooden, welke overgeschoten waren dengenen, die gegeten hadden.

14 De menschen dan, gezien hebbende

het teeken, dat Jezus gedaan had, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet, die in de wereld komen zou.

15 Jezus dan, wetende, dat zij zouden komen, en Hem met geweld nemen, opdat zij Hem koning maakten, ontweek wederom op den berg, Hijzelf alleen.

Jezus wandelt op de zee.

(Matth. 14. 22–34, en de overeenk. pl.)

16 EN als het avond geworden was, gingen Zijne discipelen af naar de zee.

17 En in het schip gegaan zijnde, kwamen zij over de zee naar Kapèrnaüm. En het was alreede duister geworden, en Jezus was tot hen niet gekomen;

18 En de zee verhief zich, overmits er een groote wind waaide.

19 En als zij omtrent vijf en twintig of dertig stadiën gevaren waren, zagen zij Jezus, wandelende op de zee, en komende bij het schip; en zij werden bevreesd.

20 Maar Hij zeide tot hen: Ik ben het; zijt niet bevreesd.

21 Zij hebben Hem dan gewilliglijk in het schip genómen; en terstond kwam het schip aan het land, daar zij naár toe voeren.

Noot 38 bij vs 56 Liefste, tot recht begrip van dat koningschap" vervolg 't N. T. eerst naar Dent. 18:15, waar het uitdrukkelijk aangekondigd wordt, dat de verwachting daarop gevestigd moest worden, dat de oude idee van een geestelijk middel zielen, i.c. van geen bijzondere beteekenis zoude zijn, nu door naar de kruisiging van den „Koning der Joden", Hij's vijanden. Vandaar dat er „geweld" aan te pas komt; m.a.w. dat deze vijanden hem zullen pogen te dooden. Daarom ontwijkt hij het succes der propaganda, welke hem anders toch welkom had kunnen zijn. - De zinspeling hierop, en de geneigdheid der zielen om te worden gezaaid, wijst op een gevorderde zwangerschap (9e maand)

Noot 39 bij vs 21 Liefste, vs 18 wijst op het begin der weeën, dus aanvang der geboorte. - Vs. 21 „het doel" wijst bij het zelfde de geneigdheid voor de doorbraak uit het lichaam. Het is de 10e maand | 27 Dec..

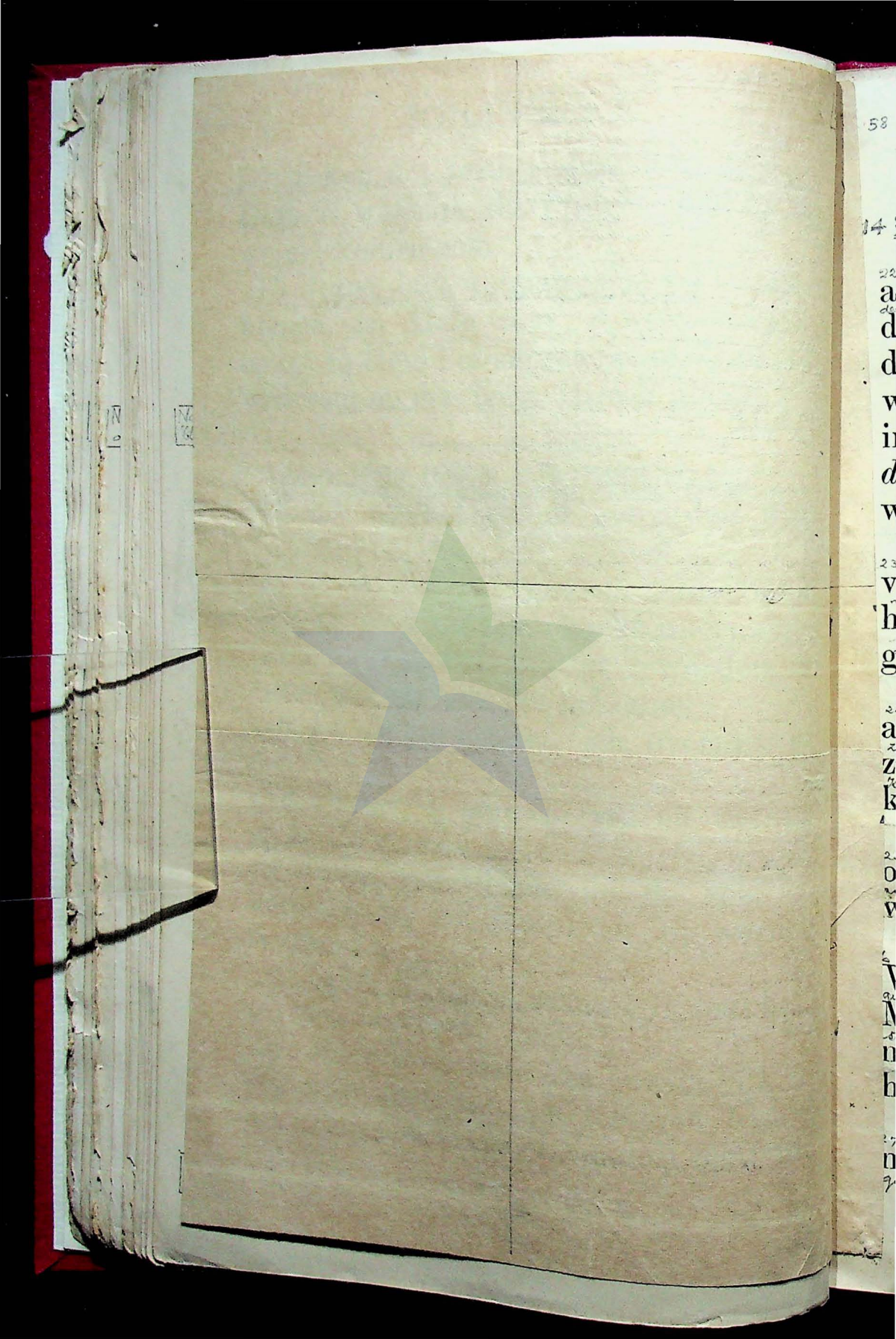

Jezus, het brood des levens voor de geloovigen.

34 De God is het Onsterfelijk Levensbewustzyn in den Mens (Geen Leven mogelijk zonder Ari)

22 DES anderen daags de schare, die aan de andere zijde der zee stond, ziende, dat aldaar geen ander scheepje was dan dat eene, daar Zijne discipelen ingegaan waren, en dat Jezus met Zijne discipelen in dat scheepje niet was gegaan, maar *dat* Zijne discipelen alleen weggevaren waren;

23 (Doch er kwamen andere scheepjes van Tibérias, nabij de plaats, waar zij het brood gegeten hadden, als de Heere gedankt had.)

24 Toen dan de schare zag, dat Jezus aldaar niet was, noch Zijne discipelen, zoo gingen zij ook in de schepen, en kwamen te Kapèrnaüm, zoekende Jezus.

25 En als zij Hem gevonden hadden over de zee, zeiden zij tot Hem: Rabbi! wanneer zijt Gij hier gekomen?

26 Jezus antwoordde hun en zeide: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: gij zoekt Mij, niet omdat gij teekenen gezien hebt, maar omdat gij van de brooden gegeten hebt, en verzadigd zijt.

27 Werkt niet *om* de spijs, die vergaat, maar *om* de spijs, die blijft tot in het

eeuwige leven, welke de Zoon des menschen ulieden geven zal; want dezen heeft God de Vader verzegeld,

28 Zij zeiden dan tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?

29 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, dien Hij gezonden heeft.

30 Zij zeiden dan tot Hem: Wat teeken doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en U gelooven? wat werkt Gij?

31 Onze vaders hebben het manna gegeten in de woestijn; gelijk geschreven is: Hij gaf hun het brood uit den hemel te eten.

32 Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware brood uit den hemel.

33 Want het brood Gods is Hij, die uit den hemel nederdaalt, en die der wereld het leven geeft.

34 Zij zeiden dan tot Hem: Heere! geef ons altijd dit brood.

35 En Jezus zeide tot hen: Ik ben het brood des levens; die tot Mij komt, zal

geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.

36 Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij ook gezien hebt, en gij gelooft niet.

37 Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen;

38 Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijnen wil zou doen, maar den wil Desgenen, die Mij gezonden heeft.

39 En dit is de wil des Vaders, die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar het opwekke ten uitersten dage.

40 En dit is de wil Desgenen die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.

41 De Joden dan murmureerden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood, dat uit den hemel nedergedaald is.

42 En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de zoon van Jozef, wiens vader en moeder wij kennen? hoe zegt deze dan: Ik ben uit den hemel nedergedaald?

43 Jezus antwoordde dan, en zeide tot hen: Murmureert niet onder elkander.

44 Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.

45 Er is geschreven in de Profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een iegelijk dan, die *het* van den Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij.

46 Niet dat iemand den Vader gezien heeft, dan die van God is; deze heeft den Vader gezien.

47 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven.

48 Ik ben het brood des levens.

49 Uwe vaders hebben het manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven:

50 Dit is het brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat de mensch daarvan ete, en niet sterve.

51 Ik ben dat levende brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zoo iemand van dit brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het brood, dat Ik geven zal, is Mijn vleesch, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld.

de onberekenbare natuurlijke factoren van geluk, kans = eigenwijsheid, toeval, die zijn rationele techniek niet beheersen kan, toch indirekt kan beheersen. Daaraan ontleent de moderne psychologie de suggestieve van zelfvertrouwen en verantwoordelijkheid, die hij zijn werk te hoog niet kan missen, en die hij, in de allermeeste gevallen nog niet aan de overtuiging van eigen persoonlijkheidswaarde & vermogen ontleenen.

Magie en Religie. - Het zijn producten van dezelfde stam, wortel en bloem van dezelfde boom, dragen de dezelfde vruchten, voerende hetzelfde sap, zonder 't welk de een niet de ander kan zijn. Magie zij gezien als de verborgen wortel van de heidense plant der menselijke mistiek, meteigde als de voor heilig gehouden bloem van het zelfde paganistische gewas.
Wat zal afdoening kans de menschheid baten? Nieuwe stelsels, en omzetting van Ptolemeïsche, Chemnitzsche, Mathematische, tot „waarheden" verheven, zullen toch de mens niet veranderen, en deze moet, bevreesd voor het definitief einde, bedroefd op de veroveringen van zijn hoofd, zo op aard, als op hemelmaatjes, zal uit zijn zelf steeds meer voortbrengen de illusie dat hij zeevrij zal zijn.

Mósses = watermans
kadesj = heilig
Meriba = twist
Massah = beproeving
En-mishpat = put v. h. oordeel
Mozaïsche wetten = joodse aanpassing aan die van Babylonië, Assyrie, en de Hittieten
Hittieten - Hethieten (Hebr.)
Hatti (Ass.)
Kheta (Eg.)

Beth-ar! - plaatje van waar de natiën het A. Nar-Kashka-f. zonn. d. ster, tot Massah verbaard door Rabbi Akiba, 132-135 Jr. muntten bestuurd. Beth-ar (nu Bittir) beg. nabij Jeruzalem.
Khurbet-el-Jahud = Ondergang (ruïne) der Joden van zijn vesting en het toneel van de bloedige maaltijd der Rankeniers.
Dit jaar om de afschuwelijke wreedheid de restauratie v. d. tempel (361)

maand. stad
Baäl - Baalath
Bal - Balath
Bel - Belath, Belith
El - Elath
Il -
Lil - Lilith
an - Anath
} allerlei Heer- en Godin

Ophra, Hophra, Ephra en Ephrath enz.

Φοινίξ - Phoenice = rood
Verwarring: Land der rode mannen (Phoenicië naar de kleur hunner kleeden).

Kathago: nieuwe stad. (grote? stad)
Karta, Kerta, Krta

Palestina. Palastu - Filistu
Philister - Philistynen
Philistea

Kanaän = het lage land. Deze etymologie is zeker aanvaardbaar; niet enkel geografisch, ook mythisch & bekommisvol symbolisch verklaring

Kana - krijgt daardoor verklaring

Het kerkelijk jaar begint op den 1ste Zondag v. d. Advent, dus een verander. datum
Jesus God is „de oorsprong v. 't. leven" - per Mariam mereamur Auctorem vitae suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum
(Collecta bij de H. Mis t. z. v. de Bezinking des Heeren op 1 Jan.

Beth-Abara = huis v. God de Vader?
Beth-Anna - huis Gods
Jahweh sabaoth - God der Heirscharen

GEZIEN CENSUUR
INTERNETPIN SURINAME
SEP 15 19

...wetenschaps-voorgangers, primitievere formuleringen van primitieven en kategorieën ... aanvullingsbehoefte van gekrentenissen in de waarneembare wereld nog getrouw hebben te werken ... gecorrigeerd en verbeterd zij het gebied van moderne voorstellingen omtrent bovennatuurlijke ... activiteiten door het terugdringen van „occulte systemen van natuurwetten" en door het geloof ... van bedriegelijke gedrevenheid voor onze levenshouding", die tot dan bestaat heeft op „een val ... denkwijze en een misleidte kennis" (mistisisme)

... wanneer ook wij onze reele wetenschap hebben, samengaande met onze religie, waar ook onze ... persklaarheid naam gebonden blijft aan de onbewezenheden en onbewijsbaarheden van onze ... tuigingen, waar ook wij die onze rationele kennis benutten ter verbrijging van mechanische ... in onze bedrijfsheid, nog de op gloof en godsdienst berustende ritualen, met hun onberekenbare ... elementen van geluk, kans, toeval (andere woorden voor bovennatuurlijke oorzaken en invloeden) ... behouden, - wil, daar schuld erkenning, dat wij nog onverbrekelijk gebonden zijn aan het ... Hoge denken van den aan „magie", i.e. zijn religie, gekeerten medemens, een volkomen vertrouwen ... zijn van wetenschappelijken zin en Zelfkennis.

Magie omvatte zowel toegenaakte wetenschap als begrijpende wijsgerigheid. Voor de aanvang ... het menselijke denken gold alles als gewijd, alles was spiritueel doordaan; het materiele ... in deren al, slechts geringe invloed. Het materiele was het profane. Bij de voortgaande ... ding nam dit historisch materialisme een steeds groter gebied van het, technisch denken ... de practische activiteit in beslag, ten nadele van het historisch-spiritualisme. Deze strijd ... het geestelijk evenwicht is nog altijd gaande. Hoe meer omvattend het historisch materialisme ... waarin wij gemakshalve ook de wetenschap willen aanduiden) werd, hoe meer terrein het ... 26 gezien, ware veldwinst van te leggen dat de primitieve heel veel meer tijd vertoefde ... in de sferen der „hogere" zaken des levens, dan de moderne, ietwat hoogmoedig geworden, mens.

5. Een ieder zit natuurlijk gemakkelijk door de leerheid van de ... spraken waarop de magie zich beroept, om haar waarheden te ... Ze kent laat zich niet verbieden om regen, donder, ... te gunnen niet voor sympathetische ... gezette formules ook. Geen toverij kent het dieren tot den jager, of bruikt hun de beenderen of hoe vreemde gebeden en handelingen ... zodat zij den jager niet meer in hunnen. Geen occulte formule maakt zieken gezond, noch ... doden op. Geen magische „wetenschap" kan spoken of boze zielen, demonen of goede geesten ... roepen of uitdrijven, doch niederlaten. Geen doopsite der magie kan onsterfelijkheid ... verzekeren. Noch kan Vrouw Holle in een val gelobt worden door minnedrankjes, ... welke andere hocus-pocus ook. Met geen occulte toverstaf verandert water in wijn, ... kan die staf zelf in een slang veranderen, noch is het de magie gegeven dieren aldus ... te doen spreken of niet het fysisch-genetiek proces willekeurige wijziging te brengen.

Maar, waarom blijven al zulk wondergeloof en wonder-aanbidding, deze „hele mores achtig hutspot" - (het woord is van Tylor) bestaan? Waarom zit men er de kolheid in ... digheid niet van in?

Er zijn diverse psychologische redenen voor: (1) De „magier" wordt gestuwd door de almenselijke ... voor den dood. Hij beloft het eeuwige leven en de wil om te geloven, wat de angst ... een prima landgenoot is. (2) Hij verzekert aards geluk in liefde, rijkdom, welslagen, en ... en boven bij ondernemingen, zelfs de wat louche zijn. - (3) Hij heeft dikwijls, meer dan ... denkbeeld, wat medecht inzicht, of politieke macht en aanzien, en kan in beperkten zin ... goed en bevaard doen. - (4) Hij heeft meer menschenkennis dan de meesten, weet zijn gelijken ... te maken door de kennis van het gemeedsleven der medemensen, door het kiezen van de ... gunstige tijd om een experiment de beste kans van slagen te geven. (5) Er is het algemeen ... overmogen van de mens om negatieve getuigenis en negatieve evidentie te verwerken, wanneer ... overtuiging gebonden is aan een questieuze instituut. Een subsidie telt daardoor meer dan ... winstig misslagen, die niet waargenomen en altijd vergeten worden. - (6) De „magier" „alleman" ... sterk suggestieve macht aan de propagandistische waarde der begoede, der mythologische traditie ... der verhaalt van overdreven resultaten, zo zij al niet verzonnen zijn, ontrust wonderbaarlijke gebeurtenissen ... regen, divine verlossingen, bescherming van gelovanden, door hogere machten geheiligd, ontbreken ... grote zegen op jacht, in de liefde, in strijd en oorlog. Op deze mythologische mist der verzekering ... zekerheid is altijd een niet te onthouden beroep te doen. Deze halo in heiligenschijn waarmee ... de kritiek der rationele ervaring

Naast deze psychologische oorzaken voor het doorleven van de religie (wat voor haar ... het leven uitwikkeld evenzeer als voor de magie) is er een element van grote betekenis: ... haar cultureel nut. Maar ook dit element is terug te voeren op zijn psychologische wezen ... en haar panpsychistische vormen heeft de magie ook uiten opgesteld en tabaos uitgegeven ... basseerd op werkelijk goede ervaringsfeiten, b.v. ten aanzien van de verschillende fasen ... den veldarbeid, van het geheimleven, de stamverbondring, het overheids-gezag, de groeps- ... heid. Daarop werd de „heimelse" sanctie gelegd, waardoor de geneigdheid tot gehoorzaming ... aan de sociale regelingen, en de vrees tot afwijking werden versterkt en verinnigd, ... door zij zelf weder tot „heilige" tradities uitgroeiden, toen ook zetten de religieuze uiten ... er de mores aan het kind van zijn tot empirische kennis dwang, - en dit is gebleven tot ... in dag, in elke gemeenschap - en zijn vooruitzicht begon te falen, daardoor zijn ... geloofwaardigheid begon te verzwakken. De magie, zo goed als de religie, ontraan wel op deze wijze ... individueel een deel van haar sterkte, gelegen in haar vrijheid, maar te gelijkertijd verhoogt zij ... de sociale tot doen ondergaan. Zij schenkt toch den gelovige een sterke verzekerdheid ... eigen kunnen, door hem een weg te wijzen; hij mag nog de illusoire zijn, - waarlangs

GEZIEN CENSUUR
INTERNEERINGSDIENST
SURINAME
DEC 8

...
...
...

Judas Iskariot of Scariot. Ἰούδας Ἰσκαριώθ or Σκαριώθ.

Σκαριώθ. 12e apostel en verrader (Matth. X:4 „en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft"; Nwe Vert. 1940 idem; Hem.-Mark. 3:19 idem; Iskariot – Luk. 6:16 „en verrader werd"; Nwe Vert. 1940 idem). In de naam Iskariot moet de klemtoon op de i vallen, daar de verrader zou zijn: „Nwe woning van Iskariot", die dit tot de vermaledijding dat hij ook de verrader zou zijn. – Nwe Vert. 1940 idem. Judas, den zoon van Simon Iskariot". – Eng. Eyk. idem. – Joh. 6:71 en 13:26 Iskariot ook gebruikt om zijn vader aan te duiden. (Joh 6:71 „en 13:26 „Judas Simonszoon Iskariot". – Eng. Eyk. idem. – Joh. 6:71 en 13:26 Iskariot. Nwe Vert. 1940. „Judas, den zoon van Simon Iskariot"; Eng. Eyk. idem. – Joh. 6:71 en 13:26 beide echter ook in deze betekenis: Judas, Simons zoon, Iskariot!

De gebruikelijke uitlegging van Iskariot is „een man van Kerioth" (Ish Kerioth). Te verwijzen naar Jos. 15:25 (de bezitting van Juda's erfdeel) en naar Jer. 48:24 (het oordeel over Moab heet ook Kerioth). Daarbij pleegt dan de uitlegging gegeven te worden, dat Judas dus zijn geboortestad Kerioth van Juda zou zijn, die door hem verschillende andere van jeremia in Moab. – Mythologisch is Juda echter de ka, resp. de Place of als geheel de ut. zodat Kerioth (binnen Juda's erfdeel) de ba zou zijn, die door hem nog verschillende andere zo benamingen wordt aangeduid (zie Joz. 15:20-63 en de merkwaardige toevoeging dat het uitdrukkelijk tot de bewoond is gebleven „tot op deze dag" door de Jebusieten (waarmede dan mythologisch de ba's te verstaan zijn) evenzo in de profetie van Jesaja tegen Moab mythologisch met anders te verstaan dan de genoeme voorspelling der komende vernietiging van de ut. en derhalve Juda's erfdeel wederom aanduidende te topografisch taal en dus volkomen in de stijl.

Maar de naam Iskariot is nog veel markanter te duiden als een enjuiste translitteratie (Rev. A. Sukyn Williams DD, honorair kanunnik van de Ely-kathedraal, Londen, E.B.) In 2. Sam. 10:6,8 vindt men „de mannen van Tob" vermeld. De oorsprong telt hier het „Ish Tob" (een man of onamen van Tob). In de Septuaginta vindt men voor Ish Tob "Ισχώβ of Ενισχώβ en bij Josephus zijn Antt. VII 6, (I§121) "Ισχωρος. Deze parallel, waarbij de klemtoon met het accent in Ish en waarbij zich een andere etymologie naar voren dringt, wordt door het volgende de kracht gesteund. Het Talmudisch Syrisch, hetwelk altijd „Skariot", het Oud-Syrisch in het algemeen, het Peshitta-Syrisch en Ophrahat's even vaak Skariot als Iskariot. In de Syrische traditie kwam derhalve geen nadruk op Ish, hetgeen uit te leggen dat hier geen „man" werd aangeduid. Ook grammatikale overweging helpt ons. Het is nl. heel zelden voorkomend dat de eerste syllabe van woorden, beginnende met een klinker + S gevolgd door een andere medeklinker, kan worden weggelaten. Intergendeel is het een gewoon grammatikaal-fonetisch verschijnsel om een klinker te plaatsen voor een woord te plaatsen dat begint met S (vooral met Sk.) Zo b.v. in het Shekanjah (1 Kron 24:11 Sechanja) "Ισχανίας (Comp. Albrecht: Neuhebr. Grammatik van 1913 §10) De Syrische schrijvers dachten dus aanvankelijk aan Skariot en niet aan Iskariot. Dit kwam inderdaad zo voor in de meeste plaatsen der synoptische Evangeliën en eenmaal in Joh. (vs. 6:71), wo orts in andere gedeelte MSS en in de Latijnse MSS.

Wanneer dus Iskariot niet bekent: de man van Kariót (Kerioth), – wat betekent het dan wel?

In de Tosephta (2e eeuw A.D.) van Nedarim (IV:3) heeft Ysqartya (var. lect. Scarba) en de Jeruzalemse Talmud van Nedarim (VII, 3p. 40c.) heeft Scortya zonder verklaring maar in de parallel-passage van de Babylonische Talmud (Nedarim 55b) komen beide vormen voor, en de verklaring wordt daar gegeven door Rabba bar Barchana (c. A.D. 300) nl: „een lederen jas". Dit komt dus overeen met het scorteus, waarmede de vrouwelijke vorm Scortea in derdaad een lederen jas duidelijk aanduidt. Daarom merkt John Lightfoot op: „In zulke woorden (Exercit op Matth 10:4, Altmeu XI. 172) maar Judas droeg geen zak maar een leeren zakken (tunica) genaaid, waarin men gewoon was, zijn geld met zich te dragen. kistje (γλωσσόκομον) voor het geld (byb Joh 12:6 „beurs", Nwe Vert. 1940: kas; dito Joh 13:29 – Eng. byb. box"). Deze explanatie voldoet dus ook niet. – Westcott en Hort's tekst van Joh 6:71 en 13:26 vertaalt echter de naam Iskariot als behorende tot Judas vader (zie boven; zo ook Nwe Vert 1940), evenw. ook tot 'Judas' vader. De gedachte is daardoor opgekomen, dat Judas' familie leerbewerkers telde.

Het wil my voorkomen, dat my hierdoor tot de oplossing kom en. Zo wel, dat Judas' als zijn stoffelijke vader Simon zijn honden (Cynici) en dat w.z. ba's, wier stoffelijke vorm door hunden (Cynici) verscheurd werd, en in een hondsk omsloten zijn. Deze voorstelling vindt talloze parallellen (Ut-wechsel.; ammion, chaunos): de mens, veel, zal etc in deze zak, in de leerenen jas, in het omhulsel: de omhulde, geklede, in leder gekleede Judas, niet de wijze Judas. – Het raadselachtige: die hem ook verraden heeft (v. Matth 10:4 en overeenk. plaatsen) is hiermee mythologisch volkomen afgezaakt, verklaard. Judas wordt dan ook „een dief" genoemd (Joh 12:6 en overeenk. plaatsen), een ander aanduiding v. d. ba

(a) Volgens Matth hangt Judas zich zelf op; volgens Matth hangt Judas zich zelf op; volgens Handelingen wordt hij op zijn hoofd geworpen, dat hij barst en zijn ingewanden uitvallen. Volgens Papias zwelt hij op tot een groote grootte, dat hij niet door een plaats kan gaan, waar een wagen gemakkelijk door kan gaan, ja zelfs zijn hoofd niet kan passeren, totdat hij verpletterd wordt door een wagen en zijn ingewanden uitvallen. Volgens Matth hangt Judas zich zelf op; volgens Handelingen wordt hij op zijn hoofd geworpen, dat hij barst en zijn ingewanden uitvallen. Volgens Papias zwelt hij op tot een groote grootte, dat hij niet door een plaats kan gaan, waar een wagen gemakkelijk door kan gaan, ja zelfs zijn hoofd niet kan passeren, totdat hij verpletterd wordt door een wagen en zijn ingewanden uitvallen.

(b) Volgens Matth hangt Judas zich zelf op; volgens Handelingen wordt hij op zijn hoofd geworpen, dat hij barst en zijn ingewanden uitvallen. Volgens Papias zwelt hij op tot een groote grootte, dat hij niet door een plaats kan gaan, waar een wagen gemakkelijk door kan gaan, ja zelfs zijn hoofd niet kan passeren, totdat hij verpletterd wordt door een wagen en zijn ingewanden uitvallen.

Raka (matth. 5:22)

matth. 5:22 — "Gy het verhoord dat tot de Oudvaders gesegd is: gy sult niet doden, maar zo wie doodt, die zal strafbaar zijn voor het gerecht.

Maar ik zeg u, dat een iegelijk die zijn broeder toornt, strafbaar zal zijn voor het gerecht; en wie tot zijn broeder zegt: Raka! die zal strafbaar zijn voor den hoogen raad; en wie zegt: gy dwaas! die zal strafbaar zijn voor het helse vuur."

Matth. 5:22 - Doch ik zeg u: zo wie ten onrechte op zijn broeder toornig is, die zal strafbaar zijn voor het oordeel; en hij die tot zijn broeder zegt: Raka! die zal strafbaar zijn voor den hoogen raad; en wie zegt: gy dwaas! die zal strafbaar zijn voor het helse vuur."

Matth. 5:22 is duidelijk een verklaring van de bedreiging in het O.T. een detail uitleg tevens van de aard der zonde straffen naar de verhouding der misdrijven. Tevens straffen naar de verhouding der misdrijven. Tevens blijkt van een daarbij in't oog gehouden klimax.

12 klimax genaamd - grote raad - godsdienstig rechter
22 " " toornen - raka - gy dwaas!
22 " " overgeschorte - tijdelijke verblijf in de hel - een
" " " verdoemenis in het helse vuur

Wie de bijzonderheden betreffen „den broeder" (het is deze broeder) wiens heer de medemens bevestigd, dan zonden wij een antithetische staaw klimax staan, namelijk op de medemens ongetwijfeld een waardeer vergrijp, dan hem het dag delijk gebruikte „gy dwaas!" toe te voegen.

Maar bovendien verklaart matth. 12:31 - Daarom zeg Ik u: elke zonde en lastering zal den menschen vergeven worden (hetgeen volkomen duidelijk is, omdat de Goden zich met de samenleving en de onderlinge verhoudingen der zielen niet bezig houden), die niet zalve regelen en waarvoor daarom de nodige zedelijke gebeden gegeven zijn), „maar de lastering tegen den Geest zal den menschen niet vergeven worden".

Deze uitspraken worden (door mond gelezen door de heiligen) door de evangelist (evenzeer ook door de beide andere synoptici: Mark 3:28 en Luk 12:10) de komen tot te springen in het oog aan het „doen zondigen" v. matth. 5:22 derhalve niet de medemens bedreid en bedreefd is de Geest, nl. de Heilige Geest (matth. 12:31-32, Mark 3:29, Luk 12:10)

Waarom echter is de Heilige Geest de „broeder" des mensen"

Matth. 12:32 (ook luk 12:10) brengt de nodige verklaring: „En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des menschen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw (opende, tijdperk) noch in de toekomende (post mortem, de verlossching door de engelen Gods - Luk 12:8-9)

Chr. als Zoon des menschen wordt derhalve onderscheiden van Chr. als drager van den Heiligen Geest. En worden derhalve twee begrippen in Chr. onderscheid worden: als Zoon des menschen heeft hij ook de ziel des menschen, als Heilige Geest is hij de ziel „de Zoon Gods", in wien God Zijn wil heeft gelegd en heeft. De beide begrippen in Chr. zijn vereenigd in en in Chr. onafscheidelijk met elkander verbonden.

Elke menschenziel vertegenwoordigt een zekere in Gods bestel als de Zoon des Menschen (de ziel) in Gods bestel als de Zoon des Menschen (de ziel) alle menschen bezitten een ziel. Zij zijn de aardsche natuur van Paulus' spraakgebruik (1 Cor. 15:45) In 1 Cor 15:51-52 wordt het mysterie (= de verborgenheid) verhelderd: Ook bezitten alle menschen de goddelijke vonk, de Heilige Geest, het betere beginsel in zich. Deze H. Geest is de broeder van elken mensch. De zonde jegens dien menschelijken engel, aardschen dus, (de zelfzuchtige ziel) wordt vergeven. Niet vergeven wordt de verzondiging jegens zijn „god uit den broeder."

Deze zelfzuchtige ziel of menschziel (jegens den geest-broeder, die ook de broeder-geest is) Dit is slechts mogelijk door een geestelijke ziel (in tegenstelling jegens de logos (= het geloof, de godsdienst) d.i. het woord van den door het woord" de Zonde). De ouden hadden met hun verbod te doden de geanimaliseerde door van 't broeder-lichaam (de pl.) op het oog. De verdere geschriften evangelisten handelen ook daarvan veel. Dit verwijdend en psychologische worden ontdekt. (Vgl. 1 Cor 15:45-49 en Luk 9:55)

Logisch wordt het woord gebruikt als daad van Zonde en lastering (zie ook matth 12:32 en overeenk. pl.) Verder (matth 5:36 - „maar ik zeg u, dat van alle (ook) toegepast) woord, hetwelk de menschen zullen gesproken hebben, zij van het zelve zullen rekenschap geven de dag des oordeels" - vs. 37 „Want uit uwe woorden zult gy gerechtvaardigd worden, en uit uwe woorden zult gy veroordeeld worden."

De hernvraag is dus: hoe is uw geloof? - (a) neemt gy het aan? - (b) twijfelt gy? - (c) ontkent gy? waar het geloof nu tot nu toe niet kent de erkenning van God: Verlossing door de Christus (= de Heilige Geest) kunnen (a, b, c) gebruikt worden tot (a) Erkent gy God? (b) Twijfelt gy aan God? - (c.) ontkent gy God?

Deze klimax vinden wij terug in: toorn - raka - Gy, Dwaas!

(A) De toornige erkent dus dien toorn het bestaan (zijn „Broeder" (= de H. Geest, = Gods Emanatie = God)

(B) Hij het nog niet verklaarde Raka moet de twijfel zelf zelden.

(C) Zij het „Gy, Dwaas!" moet de godsontkenning schijnen.

(1) Dat deze uiting een sterk gevoelde kwetsing moet zijn gewest (preekt nog uit de gebruikte hard, welke indonesiers ervaren als een woord toegevoegd dat zij „gila" (= gelok) zonden zijn zonde uit de zelfde gevoelens by den Jood op de toeverping „in es toco" - „Gy, was jaard op de toeverping „in es toco" - „Gy, was te zeggen tegen den H. Geist is een doodzonde. Eris zonde en doodzonde (toevoegsels zin: Matth 5:19 vgl; Hebr. 5:4-6 (ook 3:4) 2e Chr (= 1 Cor) 5:14 vgl; dienvolgens zondeloos alle ongeschiktheid = zonde, maar berouw en geloof kunnen absolute van zonden verwerven. Tegen doodzonde wordt geen geloof. Doodzonde is (immers) ook de verwerping door worden tegen den broeder-geest, overgebracht, ongeschikt met eenige verdere menschen in het helse vuur. Zij is de enige doodzonde, „voor God getraft - zie Num. 15:30 = Mens de ziel, die iets zal gedaan hebben met opzet, hevene hand (= vervloekt), gelasterd zal hebben (= betrekking van inwerkingen (de zielen) als van menschelijken (de H. Geest) die maakt dan een, een diendere ziel zal uitgeroeid worden uit het midden van haar volk. In het verbond = Num 2:23. Wanneer een mens (ziel) tegen een mens (ziel) zondigt, zo zullen de goden (= 1 Cor 10:20 - delen), maar wanneer een mens (ziel) tegen den Here zondigt, wie zal voor hem bidden?" (Hebr 10:29 vgl) dat de straf, zwaarder dan de doodstraf, heet, dan die van Gods vertreden heeft in het bloed des testamen, waarmede hij geheiligd is, en den Geest der genade smaad heeft" en vs. 31 „Het is verschrikkelijk in de handen des levenden Gods te vallen" (= verschijn Gods voor „den hand die wederkeert" (= zijn eigen vroeger „den hand die weerkeert" (= zijn eigen uitbraksel (= de heidense Godsbeschikking Rom 1:22-23).

Te staat het wel vast dat de doodzonde (= „Gy, Dwaas!" een lastering, afkeuring van God = Broeder? Mede: dat God de „broeder" is bewezen door matth 5:22.

Waarom echter is het een God [illegible]

De vraag [illegible] aangrijpend [illegible] boven) [illegible] thema [illegible] reactie [illegible] Kunnen [illegible] deelde [illegible]

52 De Joden dan streden onder elkander, zeggende: Hoe kan ons deze *Zijn* vleesch te eten geven?

53 Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: tenzij dat gij het vleesch des Zoons des menschen eet, en Zijn bloed drinkt, zoo hebt gij geen leven in uzelven.

54 Die Mijn vleesch eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage;

55 Want Mijn vleesch is waarlijk spijs, en Mijn bloed is waarlijk drank.

56 Die Mijn vleesch eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem.

57 Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft, en Ik leve door den Vader, *alzoo* die Mij eet, die zal leven door Mij.

58 Dit is het brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uwe vaders het manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die dit brood eet, zal in der eeuwigheid leven.

59 Deze dingen zeide Hij in de synagoge, leerende te Kapernaüm.

Jezus door vele Zijner discipelen verlaten.—Belijdenis van Petrus.

60 VELEN dan van Zijne discipelen, *dit* hoorende, zeiden: Deze rede is hard; wie kan ze hooren?

61 Jezus nu, wetende bij Zichzelven, dat Zijne discipelen daarover murmureerden, zeide tot hen: Ergert ulieden dit?

62 *Wat zou het* dan *zijn*, zoo gij den Zoon des menschen zaagt opvaren, daar Hij tevoren was?

63 De Geest is het, die levend maakt; het vleesch is niet nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.

64 Maar er zijn sommigen van ulieden, die niet gelooven. Want Jezus wist van den beginne, wie zij waren, die niet geloofden, en wie hij was, die Hem verraden zou.

65 En Hij zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij dat het hem gegeven zij van Mijnen Vader.

66 Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem.

67 Jezus dan zeide tot de twaalven: Wilt gijlieden ook niet weggaan?

Noot 40 bij vs 71. Lichte, reeds bekende uitzenging wat Ischariot is (de man in de leer-zaak, d.i. de huid") - nl. de Mens; en niet name: het boze (zondige) in de mens. Niet de 11 andere discipelen is hij gezamelijk, de Mens. Vandaar dat er staat: „Judas zou Hem verraden, Zijnde één der twaalven", d.i. „een mens één der 12"; omdat hij een der 12 was, nl de Mens. En nu wilde ik nog even aandacht vragen voor dezen „mens". Zijn stoffelijkheid komt steeds zijdelings in 't Ev. In de mystiek is de Ziel in den mens, de Mens. Dat is die Ba, - het zielsbegrip, de zondige geest die voor zijn straf aan de stof gehapzuld is en blijft, en die, niettegenstaande zijn zondigheid door God met barmhartigheid wordt geadeld, en die zijn zuivering kan ondergaan, indien hij zich steeds den duivel verlaat. De dualiteit is nooit een andere dan Vrij-geest-Gebondene, Geest-Ziel, Ka-Ba, Ka-a-Ba. Judas Ischariot is niet de een "Ziel te den beschouwen, hij is de Ziel, de onderworpelijkheid inherentie onschendbare boosheidslust is elke ziel, is elke Mens. Daarom verraadt hij (hij moet wel!) den Geest (Ka).

Ik zal Ischariot dus verder maar aanduiden als de Ba. Het verraad is de lust om bij de geboorte stoffelijk te blijven leven, hetgeen met anders mogelijk is, dan door zich los te scheuren van de tweelings-broeder. De waarheid: door losgemaakt te worden. De „kus" geeft de onderlinge gebondenheid aan. - Het zenuwgeheel is daarbij steeds te verbreken door bij de geboorte met den Ka te sterven (liefhandelijk!), al of nog met van hem (liefdelijk!) gescheiden. Vandaar dat de Ba's voor deze „harde leer" terugwijken. Zij zijn vol stoffelijke begeerte, d.i. in de taal der mystiek: zij die-nen den duivel. Want materie is de duivel, met die ene uitzondering: de Ark, die de goddelijke materie is. Ook hieruit (uit deze uitzondering) spruit weer de beschikbaarheid van het menselijk denken. Judas Simons zoon, Ischariot is (als de Bijbel, in de lederheid", overdrachtelijk: „de Mens, Kinderen goddelijk toch met de geneigdheid tot de stof in zich."

68 Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere! tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens;

69 En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.

70 Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalf uitverkoren? en één uit u is een duivel.

71 En Hij zeide *dit van* Judas, Simons *zoon*, Iskariot; want deze zou Hem verraden, zijnde een van de twaalven.

Noot 40 Blz. 65

Ongeloof van de broeders van Jezus.

7 EN na dezen wandelde Jezus in Galiléa; want Hij wilde in Judéa niet wandelen, omdat de Joden Hem zochten te dooden.

2 En het feest der Joden, *namelijk* de *loof*-huttenzetting, was nabij.

3 Zoo zeiden dan Zijne broeders tot Hem: Vertrek van hier, en ga heen in Judéa, opdat ook Uwe discipelen Uwe werken mogen aanschouwen, die Gij doet;

4 Want niemand doet iets in het verborgene, en zoekt zelf, dat men openlijk van hem spreke: indien Gij deze

dingen doet, zoo openbaar Uzelven aan de wereld.

5 Want ook Zijne broeders geloofden niet in Hem.

6 Jezus dan zeide tot hen: Mijn tijd is nog niet hier; maar uw tijd is altijd bereid.

7 De wereld kan ulieden niet haten; maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig, dat hare werken boos zijn.

8 Gaat gijlieden op tot dit feest; Ik ga nog niet op tot dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld.

9 En als Hij deze dingen tot hen gezegd had, bleef Hij in Galilea.

Noot 41 blz. 68

Jezus leert in den tempel op het feest der tabernakelen.—De Joden zijn omtrent Hem verdeeld.—Zij trachten Hem te grijpen.

Noot 42 blz. 68

10 MAAR als Zijne broeders opgegaan waren, toen ging Hij ook zelf op tot het feest, niet openlijk, maar als in het verborgen.

11 De Joden dan zochten Hem in het feest, en zeiden: Waar is Hij?

12 En er was veel gemurmels van Hem onder de scharen. Sommigen zeiden: Hij is goed; en anderen zeiden: Neen, maar Hij verleidt de schare.

68 Noot 41 bij vs 9 Kieft: de idee is dat de Kdr, voor het Kind uitgaat en de 2 aarmoeders gelijk een gids op den weg (de rookwolk van Exodus); tot dan dalter het kind optrekt (de tabernakel-tocht, doorgang door de Rode Zee, of Jordaan, of Ganga, of Khon, of Kistna etc.) en de Kdr voorlopig achterblijft (de vijf kolommen die tussen het kind en de vijandige geesten post vat); dan in de Kri gaat om als nageboorte het kind te volgen, en dan, na het doorsnijden van de navelstreng (Kraisdood), hetzij dadelijk, of na 3 of 8 dagen, of 15 dagen, langs deze (het deel van het kind gebleven) in het kind te verhuizen, waarin Hij blijft als Helper, Leider, waarin Hij blijft als Helper, Leider, Raadgever en „gewaten" tijdens het beraadgeven van deze mens, om hem na dien sterven terug te geleiden naar het oord van liefde en gelukzaligheid, het paradijs, d.i. de baarmoeder (m. z. de Dionysos-kelk; de zondeloze Driemanthoek (mikrokosmisch) - de hemel (makrokosmisch). De allegorie houdt zich ramsgerad aan wat men de fysiologische feiten dacht te zijn.

Noot 42 voor vs 10. Tabernakel = Heilige Bedeplaats voor de Joden. Ja, nu: - De tabernakel, was aanvankelijk het verplaatsbaar (!) heilige huis van den H. Geest (met als de chinese klinting; de Babilonische graftuintjes) en dus het kind in den moeder. Het was 20 extra-heilig, dat aanraking daaraan door onbevoegden den dood voor den overtreder tengevolge had. Dit had een preventieve werking t.o.v. onbevoegden om met de vrucht te manipuleren. Hier ligt de oorzaak van de tegenzin bij primitieven tegen inwendig onderzoek, vruchtkeering en andere verrichtingen van de moderne verloskunde; - Aan de andere kant groeide uit de tabernakel-gedachte de pl. H. plaats voor de hostie in de R. K. kerken. (Hostie = de heilige uit ongezuurd brood gevormde oublie; dus dadelijk symbolisch van het kind waarin de geest (gist!) nog niet kerk intrek genomen; het gewijde brood van de Eucharist; de H. Communie met den Geest (God) en Sacrament van het Heilig Avondmaal.)

Noot 43 bij vers 20 Liefste, dat kranke zinnigen van den duivel beseten waren, wordt en is nog vaak, de overtuiging der simpelen, en de mishandeling van deze ongelukkigen was een gevolg van deze overtuiging, want de simpelen (en de duivelen) zijn logici. Op diverse plaatsen in de evangeliën worden de uitdrukkingen: „den duivel hebben" en „gek zijn" dan ook voor gelijke beteekenis door elkander gebruikt.

En dit verband: ook de uitdrukking „hoed u voor de van God getekenden" moet verkeerd geïnterpreteerd, als te slaan op gebrekkigen, misdaadigen, gekken etc. Elke mens is van God getekend met het Kains-teken, de navel. En elke mens is een Kain, waar hij niets aan doen kan. Hoed u dus voor elkeen medemens! En het is voor de allermeesten wel een wijze leer. Ik kan dit gemakkelijk zeggen, mijn liefste, want ik berijt jou.

Door boeddhistischen invloed veranderde de wrede stigmatiseering van den waanzinnige en haar tegendeel. En wijde, wijde gebieden van Azië is de gek een bevoorrechte Godes, die in zijn onwaardigheid ook de zondeloze onbewustheid bezit, en daarom God lief moet zijn. Dit brengt een menschlievendheid tegens ongelukkigen met zich, om God te willen te zijn.

No 60

Noot blz

13 Nochtans sprak niemand vrijmoedig-
lijk van Hem, om de vrees der Joden.
14 Doch als het nu in het midden van
het feest was, zoo ging Jezus op in den
tempel, en leerde.
15 En de Joden verwonderden zich, zeg-
gende: Hoe weet deze de Schriften, daar
Hij ze niet geleerd heeft?
16 Jezus antwoordde hun, en zeide:
Mijne leer is Mijne niet, maar Desgenen,
die Mij gezonden heeft.
17 Zoo iemand wil deszelfs wil doen,
die zal van deze leer bekennen, of zij uit
God is, dan *of* Ik van Mijzelven spreek.
18 Die van zichzelven spreekt, zoekt
zijne eigene eere; maar die de eere zoekt
Desgenen, die hem gezonden heeft, die is
waarachtig, en geene ongerechtigheid is
in Hem.
19 Heeft Mozes u niet de Wet gegeven?
en niemand van u doet de Wet. Wat zoekt
gij Mij te dooden?
20 De schare antwoordde en zeide:
Gij hebt den duivel; wie zoekt U te
dooden?
21 Jezus antwoordde en zeide tot hen:
Een werk heb Ik gedaan, en gij ver-
wondert u allen.

22 Daarom heeft Mozes ulieden de besnijdenis gegeven (niet dat zij uit Mozes is, maar uit de vaderen), en gij besnijdt een mensch op den sabbat.

23 Indien een mensch de besnijdenis ontvangt op den sabbat, opdat de Wet van Mozes niet gebroken worde; zijt gij toornig op Mij, dat Ik eenen geheelen mensch gezond gemaakt heb op den sabbat?

Noot 44 Hz. 72

24 Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel.

25 Sommigen dan uit die van Jeruzalem zeiden: Is deze niet, dien zij zoeken te dooden?

26 En ziet, Hij spreekt vrijmoediglijk, en zij zeggen Hem niets. Zouden nu wel de Oversten, waarlijk weten, dat deze waarlijk is de Christus?

27 Doch van dezen weten wij, van waar Hij is; maar de Christus, wanneer Hij komen zal, zoo zal niemand weten, van waar Hij is.

28 Jezus dan riep in den tempel, leerende en zeggende: En gij kent Mij, en gij weet, van waar Ik ben; en Ik ben van Mijzelven niet gekomen, maar Hij is waarachtig, die Mij gezonden heeft, welken gijlieden niet kent;

72 Noot 49 bij vers 22/23. Liefste, dat is hiteras-sant: de besnijdenis op sabbat. Ook bij ons geschiedt de besnijdenis op een door den priester bepaalden „goeden dag", en heilsdagen or de islamitische Hl Communie. De sabbat was aanvankelijk zich eens „goeden dag" in de eerste plaats de gelaarte dag. Later werd dit ook een regelmatige vrije dag, een rustdag, een dag des Heren, een zondag.

Gen. 17 : 12 ordonneert nu dat een zoontje van 8 dagen besneden moet worden. Ook (behalve de ingeboorene des huizes) de zoon van den vreemdeling — (de Kaffer) m.a.w. de ari. — Als moeten kind en ari besneden worden: d.w.z. de navelstreng moet dus afgesneden worden. Dit was de oorspronkelijke besnijdenis en men vraagt zich af of in verre oertijd de ari gedurende zo langen tijd aan het kind gehecht bleef, wat ik betwijfel. In elk geval was het bij de Joden niet zo, en daar de doorsnijding geschiedde op den vrijen (sabbat) geheiligden dag, moest geschieden, werd ook de symbolische nabeelding van een sabbatdag gekapseld! — Hoe dwaas dan van den Christus" te meenen dat "hij een mens op een sabbat dus geboren worden, want elke geheiligde dag was van zelf een sabbat.

Er blijkt uit dat dit een strijdpunt was in de religieuze controverse der christelijke" dagen! 28/12

Noot 45 voor vers 32. Liefste, een hoogtepunt in alle deze geboorte-allegorieën, zo het U mede der belangt, is de strijd tussen den Heer der Elementen en den Heer der Aarde, kortweg tussen God en Duivel, of menschelijk als boute. Het is wel, om de menschelijke dualiteit God-Duivel (waarby God evenzeer de Duivel schiep, wat de Bybel zelf by herhaling en met nadruk verklaart, Js. 45:7; Klaasl. 3:38) symboliseert de mikrokosmische in den mensch zelf Geest-Ziel, Goed-Kwaad, Gevoelen-Will, Inderdaad-Persoon; Onbewust-Bewust, Liefde-Duister en alle andere ter „verklaring" eener axiomatische primordialiteit van een Primair Beginsel, zonder hetwelk het denken over een oorsprong uit Eenheid moet blijven. By de geboorte zet deze strijd zich in, en de allegorie bezigt daarby over en over de rijke arsenaal van beelden, ter schildering van oorlog en oorlogsperioden, van list en ridderlijkheid, van verraad en moord, godsdoding en kinderdoding, satanische en zielsverlossing, draken en jonkvrouwen e.t.q. De allegorie bereikte, schoon talrijk-verheven hoogten in Bagavad Gita, Ramayana, Mahabharata, Nibelungen-epos, Bethlehem-drama, Leerdood-tragedie en enkele andere meer. Ook de legepraal (van het Goede) wordt menigmaal aangetroffen: nl. de verlossing van den Mensch, d.i. zijn Worden, zijn Geboorte, tegen den prijs van het sterven van God, by het Tammuz of Mithras, Kor, Osiris, Baldur, Siegfried, Krishna of Christus, hetgeen bedoeld geschiedt is bekend. En wat er nu volgt, schijnt het uitdagende declaratoir geschal van de Ka aan de volgelingen van Satan, den Heer over de zielen.

In vs. 35 wordt een nieuw element ingevoerd: „de verstrooide Grieken". Elders in Oud en Nieuw Verbond vindt men als zelfst element: de Eilanden, de Grieken Eilanden. Wat is van dit alles het concretum? Wat is er de symboliek van? Wie zijn deze Grieken? En is een schare mate van scherpzinnigheid intuitie nodig om daar achter te komen? De Grieken waren in Westazië „vreemdelingen", de gerim (vanger - vreemdeling) of gerson (gerson - zonen van vreemdelingen) in Palestina. Dit ger nu is een aanduiding van den Ka; immers als hemel-gierant „een vreemdeling op aarde" (Ps. 119:19) mocht kunnen met de Grieken met Ka's bedoeld zijn, want zij kwamen om den Ka te aanbidden (zie Joh XII: 20 en volg.) en omdat de Ka's te zamen de oordeel-bare Ka vormen en dus een „heer" te antwoorden hebben (vs 35).

Maar ex zijn andere goede geesten, de demiurgen en goede zielsgeleiders. De dappere „Grieken" strijden om Ilion of Troje (de Ziel) tegen deze twaalven, totdat een duivel Paris met de zijnen (die van Helena (de baarmoeder) heeft meegenomen. Houd dit steeds vast! - Van Grieken, dit volk op eilanden in de zee, naar „grieksche eilanden" en daar naar „de eilanders" is een begrijpelijk denksprongetje. En „eiland" is een andere aanduiding van de Ark in het vruchtwater (10e maand) Analogie dezer aan diverse organen denken, lijken de op de Ark, verzamelplaatsen van dier of andere lichaamsvochten, waarvan de fysiologie in het levensorganisme niet altans nog onvoldoende, begrepen wordt. Men telde er in tiental: lever, kaart pancreas, het dubbele sweet-bread (lichtvaams!) milt, twaalfvingerige, galwegen. En ook het kind verschijnt als „eiland" wanneer de Ka daarin woont (hetgeen kort vóór de geboorte (10e maand) typisch geschiedt: Wat moesten de „heeren" der goede geesten zijn. De 12-vingerige darm zijn naam met voordacht, en wordt een woonster der uitverkorenen twaalf. De galblaas, de bittere vleesbaderaar, later by de ontwikkeling der mummificatie ook de vleesbehouder en -bewaarder, = was Bastets huis. De nieren worden om hun typo-vorm tot wrekende zieken. En God troost dan ook hart" (d.i. de lever), waar by primitieven de Ka van den individuen mens woont, nadat hy zijn aardsche, hierbijhorende placenta verloren heeft; vandaar de hepatomantie, de voorspellingskunst uit de lever, de kunst om daarin de wil der godheid te leeren kennen) en „nieren" (Paarden = onderzoeken, om te kunnen oordelen; ten eenvoudigen lesen of ter eenvoudige verdeeling mis. De malle uitdrukking valt niet haar malligheid en wordt tot de waardeeren uitdrukking van de taalzin.

Maar de overigen? Wie beter past er dan de voormaanstem geest-helpers van den Ka in zijn strijd tegen Satan, de voorste, de eerste, d.i. de aarts-geesten, de archangelen, - ook zij „vreemdelingen op aarde"? De machtigen moesten hun heeren en paleizen hebben. Als Demon nog jong is, vindt hy dit vanzelfsprekend.

Nu zijn wy er, Liefste; deze „heeren" waren „verstrooid", de „vreemdelingen (Grieken) woonden op (in) de „verstrooide eilanden"!

Nu gaan wy terug naar vs 32.

29 Maar Ik ken Hem; want Ik ben van Hem, en Hij heeft Mij gezonden.

30 Zij zochten Hem dan te grijpen; maar niemand sloeg de hand aan Hem, want Zijne ure was nog niet gekomen.

31 En velen uit de schare geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus zal gekomen zijn, zal Hij ook meer teekenen doen dan die, welke deze gedaan heeft?

32 De Farizeën hoorden, dat de schare dit van Hem murmelde; en de Farizeën en de Overpriesters zonden dienaren, opdat zij Hem grijpen zouden.

33 Jezus dan zeide tot hen: Nog eenen kleinen tijd ben Ik bij u, en Ik ga heen tot Dengene, die Mij gezonden heeft.

34 Gij zult Mij zoeken, en gij zult *Mij* niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen.

35 De Joden dan zeiden tot elkander: Waar zal deze heengaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Zal Hij tot de verstrooide Grieken gaan, en de Grieken leeren?

36 Wat is dit voor eene rede, die Hij gezegd heeft: Gij zult Mij zoeken, en zult *Mij* niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen?

37 En op den laatsten dag, *zijnde* de groote *dag* van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zoo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke!

38 Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stroomen des levenden waters zullen uit zijnen buik vloeien.

39 (En dit zeide Hij van den Geest, denwelken ontvangen zouden, die in Hem gelooven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)

40 Velen dan uit de scharen, deze rede hoorende, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet.

41 Anderen zeiden: Deze is de Christus. En anderen zeiden: Zal dan de Christus uit Galilea komen?

42 Zegt de Schrift niet, dat de Christus komen zal uit den zade Davids, en van het vlek Bethlehem, waar David was?

43 Er werd dan tweedracht onder de schare, om Zijnentwil;

44 En sommigen van hen wilden Hem grijpen, maar niemand sloeg de handen aan Hem.

45 De dienaars dan kwamen tot de Overpriesters en Farizeën; en die zeiden

tot hen: Waarom hebt gij Hem niet gebracht?

46 De dienaars antwoordden: Nooit heeft een mensch alzoo gesproken, gelijk deze mensch.

47 De Farizeën dan antwoordden hun: Zijt ook gijlieden verleid?

48 Heeft iemand uit de Oversten in Hem geloofd, of uit de Farizeën?

49 Maar deze schare, die de Wet niet weet, is vervloekt!

50 Nicodémus zeide tot hen, welke des nachts tot Hem gekomen was, zijnde een uit hen:

51 Oordeelt ook onze Wet den mensch, tenzij dat zij eerst van hem gehoord heeft, en verstaat, wat hij doet?

52 Zij antwoordden, en zeiden tot hem: Zijt gij ook uit Galiléa? Onderzoek en zie, dat uit Galiléa geen profeet opgestaan is.

53 En een iegelijk ging heen naar zijn huis.

8 MAAR Jezus ging naar den Olijfberg.

2 En des morgens vroeg kwam Hij wederom in den tempel, en al het volk

kwam tot Hem; en nedergezeten zijnde, leerde Hij hen.

3 En de Schriftgeleerden en de Farizeën brachten tot Hem eene vrouw, in overspel gegrepen;

4 En haar gesteld hebbende in het midden, zeiden zij tot Hem: Meester! deze vrouw is op de daad zelve gegrepen, overspel begaande.

Noot 47 blz. 78

5 En Mozes heeft ons in de Wet geboden, dat dezulken gesteenigd zullen worden; Gij dan, wat zegt Gij?

Noot 48 blz. 78

6 En dit zeiden zij, Hem verzoekende, opdat zij *iets* hadden, om Hem te beschuldigen. Maar Jezus, nederbukkende, schreef met den vinger in de aarde.

7 En als zij Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op, en zeide tot hen: Die van ulieden zonder zonde is, werpe eerst den steen op haar!

8 En wederom nederbukkende, schreef Hij in de aarde.

Noot 49 blz. 78

9 Maar zij, *dit* hoorende, en van *hun* geweten overtuigd zijnde, gingen uit, de een na den ander, beginnende van de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen gelaten, en de vrouw in het midden staande.

Noot 46 op Ik 25 bij vers XII, 42

Liefste, het is onmogelijk om de allegorie op deze plaats geheel om te zetten. Het gaat nu om woordspeling. De eerste en de laatste plaats zeggen wij het zelfde: Hij opgaat Brandes & het geheel Gods. Een schakering is Koning der Koningen, de Ark. Bovendien zeggen wij de Geest Gods" En de anderen: maar hoe kan Hij dan de Geest Gods zijn? Want de Geest Gods moet uit God komen en niet de Ark? - Daarom zeggen de Ark zij: Zij dachten dan regelrechts naar Hem toe zijn, en gaan gaat (vers 41). want hij zal te zijn, en gaan gaat (vers 41). want hij moest eerst "steenen" en van hemel varen" om zich onmiskenbaar als H. Geest te openbaren (vs 39)

Noot 47 bij vers 4 op bl. 77 naast-aan

Liefste, tussen overspeligheid en hoererij maakten de anderen wel enig maar ijdelijk verschil. Elke vrouw moest noodzakelijk een hoer (d.i. iemand met meer dan een man te zelfder dagen hebbende) zijn, en als gehuwde dus een overspelige. De 12 echtgenoot van elke vrouw was altijd de godheid als baarmoeder-opener, als placenta-vormer. Daar elke mens al dus een tweeling is, kwam de opvatting bij de anderen dat een tweeling (van 2 kinderen mijn niet identiek) het niet tegen te spreken bewijs van gepleegd overspel daarstelde. Op overspel stelde de onzaïsche wet de doodstraf voor beide overspelers; op hoererij andere bepaalde ongelukkigheden ook.

In de allegorie wordt hoererij afgodsdienst (i.e. dienst Satans)

Noot 48 bij vs 5. Liefste, de werkelijke overspeligen (vulgo: hoeren) zijn naar het volksgeloof onvruchtbaar. De bijbel leert dit bij herhaling aan. Het loslaten van den „steen" en zijn „omlaag vallen" werd het „stenigen" als straf op overspel (c.q. hoererij), en tot „de uitroeiing uit het midden van hun volk" = geboren worden! Ook dit nu is een aanwijzing van de geboortedag.

29/12/43

Noot 49 bij vers 8 Liefste, „schuw een staande metafoor geweest zijn, die niet letterlijk had dienen te zijn overgenomen, maar door een nederlandse equivalent had vervangen moeten worden. De Nwe Vert. (1941!) is nog verder van huis. Ik denk dat mijn onderstreepte gissing de bedoeling wel bij komt. Wat leert ons toch die mozaïsche steniging-wet? Lev. 20:10 (bevestigd door Deut 22:22-24) kan het enkel over „overspel" met de huisvrouw van zijn naaste" Dat wil dus mythologisch zeggen: met de baarmoedergeest, de naaste God is de Kar. De overspeler en de overspelster (d.z. dus kind en moeder) zullen dan „zekerlijk gedood worden" (gewis sterven). Uiteraard. Maar de evangelist vindt de algemeen-aziatische opvatting dat de (reële) overspelers gedood zullen worden in zijn allegorie goed past, omdat Christus maarlijk verklaren kan dat deze „gerechtigheid" een mis valling is van een mythologisch beeld, slechts aardse onkunde.

Noot 50 bij vs 11. Liefste, deze wonder mooie allegorie (van verder oorlelijke oorsprong) moest door haar concretisatie aan schoonheid inboeten, maar de daarin verborgen spitsvondigheid om de dwaasheid der ouden wellen aan te tonen zonder tot de fout te vervallen ze aan h. tasten, een fout die zeker levensgevaar met zich bracht, heb ik wel te behoeden.

Noot 51 bij vs 22 op blz. 81 Liefste, de ruimte in de lucht hadden de mystici in sferen verdeeld. Op aarde zelf verblijven de zielen; boven de aarde, maar niet zeer hoog, bevonden zich de demiurgen en de lucht de geesten, gevolgd door de lelijke de meeste vogels. In de opperste sferen vond men de Engelen en de Goden. Er was een aards-ambtelijke Hierarchie, afspiegeling van menselijke machtsorganisatie.

De zinspeling op een zelfmoord door den Ka houdt verband met de algemene leer dat de zelfmoordenaar niet terugkeert naar het paradijs (de baarmoeder) maar op aarde blijft rondspoken (i.c. in de wereld) en daar binnen de grenzen van die bnw. niet.

Noot 52 bij vs VIII, 41 op blz. 84. Liefste, eerzaam is de talkenmalige zinspeling op het aanvankelijk aardse karakter van Abram, den aartsvader. Je kennent je dat Ab-Ram door God werd uitverkoren om hem te dienen als zielsgeleider over de zielen, demiurg, helper, Verlosser. Deze Ab-Ram was een Chaldeër uit het land Ur (der hedennen) ook zijn naam wijst op aardse afkomst: Zoon van Ra die voor de Hebreërs de keer der Stof was. Zijn uitverkiezing tot geest Gods weerspiegelt zich in zijn naam, die nu tot gewijzigd werd in Ab-Rahaam (Zoon van den Verhevene) of zelfs A. Brahms (de Goede Geest).

Dit prolleem van de geestwording, promotie einer ziel houdt uit alleen doorlopend de Hebreërs bezig. Deze trachtten in hun dankbaarheid de oplossing te vinden in heel wat avonturiers van Abraham tot David. Van eindelijk hebben zij de knoop energiek door, ruineren al deze tussenvormen (de wade herders) op en de rechtstreekse Zoon Gods - Jezus - komt nu als enige herder voor het front, niet zonder dat ook Jezus bloes moest worden" maar anders ging het niet.

En de Joden "dienen er nu aan herinnerd te worden, dat hun aanvang (Abraham) in de stof lag.

38 Dec 43

Noot 53 bij vers VIII, 59, op blz 86 Myn liefste, Cap IX zal ik behandelen na Cap XI, 45. Dit behandelt de geboorte van het Kind, of anders gezegd: de tot bewustzijn Gods gekomen Mens is zonder kans, en wordt daar de Evangelie-samenstellers weleswaar niet klaarlet, maar zoo als mijn gedachtenwisseling dat wel hun plaats hun vinden. Mijn samenstelling lijkt tot chronologisch juister. - Zie ik zijn hoofdstuk 24. - Ga dus aan over naar Cap X

Noot 57a p. 87. Hypothetische Overdaad zijn personen en feiligen voor zondebons. Analogie met e

Noot 58 bij IX, 3 op blz. 87. Liefste, "oorzaak" van ons strafbare zondigheid, om de Almacht te dienen als het tonnel van haar onnodige verloningen, is niet enkel hel, maar tevens van een zo straffe karakterloosheid, dat het geloof daaraan een lelijke smet is op het zo verheven gedachte blazoen der mensen, die zich nog wel van goddelijke afkomst waant. Welk een, mijn "begerte" overheerst: gestraft zonder schuld zal de mens zijn beul aanbidden als onuitputtelijke liefdesbron! De ouden in Azie hebben zich van deze dwaasheid ver verre te houden.

Noot 59 bij IX, 8 op bl 87. De tekst [illegible] een bedelaar, dat is dat ziel ook [illegible] de van de gaven van den Arc. Bedelaar is inderdaad een der vele aanduidingen van de ziel (mens in utero)

Noot 60 bij IX, 23 op bl 89 Liefste, dit be[illegible] sluit sind [illegible] reads in Rev. 20:6. De tekenis is: zal uit de bnw. gedreven worden, nl. a.v. voorgeslachten. Dat zou i.c. dien ook deze onderhoren zijn. De allegorische opzet i.c. liet niet toe deze betekenis te draag dat [illegible] sluit "deze" Joden" in [illegible] tekst-verklaring zelf op te nemen. Daarom deze noot. De omwetting vraagt te veel reads grote voorzichtigheid.

30/12

Noot 60a bij Judges 7:1 2 Jr verfedaas. Tekst Een stek gelijk, de, slymerig afgedeeld, slome baan - [illegible] spatsel band - ziet plat de van zeven, spaag en twijfel [illegible] opent een bus elt 1/2 de dezes eiede, zonder [illegible] - [illegible] 't glibberpad - als zij is hengegaan, - [illegible] op nieuw [illegible] dert, zo schend zich de tens vergladt [illegible] in 't slijm der [illegible] ga - zo een inwijf dat [illegible] voorbij [illegible] in duivel verstrijd, - sloeten eindeloos gaat [illegible] van uur, uur, - af en aan [illegible] slang 't een schat, [illegible] de Zinneloze Orde, die zijn weg [illegible] graaf, zijn maag en droom: Bestaan! - dan [illegible] wijde gat, [illegible] mits tot minimum, secundi', atoom [illegible] by 't verbakt', vermeerd', verdiend', 't Gedachte [illegible] den dette, winnen derde 't Redelijke [illegible] en Eenheid [illegible] Liefde, zijn [illegible]

10 En Jezus, Zich oprichtende, en niemand ziende dan de vrouw, zeide tot haar: Vrouwe! waar zijn deze uwe beschuldigers? heeft niemand u veroordeeld?

11 En zij zeide: Niemand, Heere! En Jezus zeide tot haar: Zoo veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en zondig niet meer!

Gesprek van Jezus over Zijne goddelijke zending.

12 JEZUS dan sprak wederom tot henlieden, zeggende: Ik ben het licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.

13 De Farizeën dan zeiden tot Hem: Gij getuigt van Uzelven; Uw getuigenis is niet waarachtig.

14 Jezus antwoordde, en zeide tot hen: Hoewel Ik van Mijzelven getuig, zoo is *nochtans* Mijn getuigenis waarachtig; want Ik weet, van waar Ik gekomen ben, en waar Ik heenga; maar gijlieden weet niet, van waar Ik kom, en waar Ik heenga.

15 Gij oordeelt naar het vleesch; Ik oordeel niemand.

16 En indien Ik ook oordeel, Mijn oordeel is waarachtig; want Ik ben niet alleen, maar Ik en de Vader, die Mij gezonden heeft.

17 En er is ook in uwe Wet geschreven, dat het getuigenis van twee menschen waarachtig is;

18 Ik ben het, die van Mijzelven getuig, en de Vader, die Mij gezonden heeft, getuigt van Mij.

19 Zij dan zeiden tot Hem: Waar is Uw Vader? Jezus antwoordde: Gij kent noch Mij, noch Mijnen Vader; indien gij Mij kendet, zoo zoudt gij ook Mijnen Vader kennen.

20 Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist, leerende in den tempel; en niemand greep Hem, want Zijne ure was nog niet gekomen.

21 Jezus dan zeide wederom tot hen: Ik ga heen, en gij zult Mij zoeken, en in uwe zonden zult gij sterven; waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen.

22 De Joden dan zeiden: Zal Hij ook Zichzelven dooden, omdat Hij zegt: Waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen?

Noot 51 op bl. 79 hiervoor

23 En Hij zeide tot hen: Gijlieden zijt van beneden, Ik ben van boven; gij zijt

uit deze wereld, Ik ben niet uit deze wereld.

24 Ik heb u dan gezegd, dat gij in uwe zonden zult sterven; want indien gij niet gelooft, dat Ik *die* ben, gij zult in uwe zonden sterven.

25 Zij zeiden dan tot Hem: Wie zijt Gij? En Jezus zeide tot hen: Wat Ik van den beginne ulieden ook zegge.

26 Ik heb vele dingen van u te zeggen en te oordeelen, maar die Mij gezonden heeft, is waarachtig; en de dingen, die Ik van Hem gehoord heb, die spreek Ik tot de wereld.

27 Zij verstonden niet, dat Hij hun van den Vader sprak.

28 Jezus dan zeide tot hen: Wanneer gij den Zoon des menschen zult verhoogd hebben, dan zult gij verstaan, dat Ik *die* ben, en *dat* Ik van Mijzelven niets doe; maar deze dingen spreek Ik, gelijk Mijn Vader Mij geleerd heeft.

29 En die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd, wat Hem behagelijk is.

30 Als Hij deze dingen sprak, geloofden velen in Hem.

31 Jezus dan zeide tot de Joden, die *in* Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zoo zijt gij waarlijk Mijne discipelen,

32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

33 Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij *dan:* Gij zult vrij worden?

34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde;

35 En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk.

36 Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zoo zult gij waarlijk vrij zijn.

37 Ik weet, dat gij Abrahams zaad zijt; maar gij zoekt Mij te dooden, want Mijn woord heeft in u geene plaats.

38 Ik spreek, wat Ik bij Mijnen Vader gezien heb; gij doet dan ook, wat gij bij uwen vader gezien hebt.

39 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij Abrahams kinderen

waart, zoo zoudt gij de werken van Abraham doen;

40 Maar nu zoekt gij Mij te dooden, eenen mensch, die u de waarheid gesproken heb, welke Ik van God gehoord heb. Dat deed Abraham niet.

41 Gij doet de werken uws vaders. Zij zeiden dan tot Hem: Wij zijn niet geboren uit hoererij; wij hebben eenen Vader, *namelijk* God.

42 Jezus dan zeide tot hen: Indien God uw Vader ware, zoo zoudt gij Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan, en kom *van Hem.* Want Ik ben ook van Mijzelven niet gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden.

43 Waarom kent gij Mijne spraak niet? *Het is*, omdat gij Mijn woord niet kunt hooren.

44 Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een menschenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven, want geene waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zoo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar, en de vader der *leugen.*

D

45 Maar Mij, omdat Ik *u* de waarheid zeg, gelooft gij niet.

46 Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet?

47 Die uit God is, hoort de woorden Gods; daarom hoort gijlieden niet, omdat gij uit God niet zijt.

48 De Joden dan antwoordden en zeiden tot Hem: Zeggen wij niet wèl, dat Gij een Samaritaan zijt, en den duivel hebt?

49 Jezus antwoordde: Ik heb den duivel niet; maar Ik eer Mijnen Vader, en gij onteert Mij.

50 Doch Ik zoek Mijne eere niet; er is Een, die ze zoekt en oordeelt.

51 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: zoo iemand Mijn woord zal bewaard hebben, die zal den dood niet zien in der eeuwigheid.

52 De Joden dan zeiden tot Hem: Nu bekennen wij, dat Gij den duivel hebt. Abraham is gestorven, en de Profeten; en zegt Gij: Zoo iemand Mijn woord bewaard zal hebben, die zal den dood niet smaken in der eeuwigheid?

53 Zijt Gij meerder, dan onze vader

Abraham, welke gestorven is? en de Profeten zijn gestorven; wien maakt Gij Uzelven?

54 Jezus antwoordde: Indien Ik Mijzelven eer, zoo is Mijne eere niets; Mijn Vader is het, die Mij eert, welken gij zegt, dat uw God is.

55 En gij kent Hem niet, maar Ik ken Hem; en indien Ik zeg, dat Ik Hem niet ken, zoo zal Ik ulieden gelijk zijn, *dat is* een leugenaar; maar Ik ken Hem, en bewaar Zijn woord.

56 Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijnen dag zien zou; en hij heeft *hem* gezien, en is verblijd geweest.

57 De Joden dan zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en hebt Gij Abraham gezien?

58 Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: eer Abraham was, ben Ik.

59 Zij namen dan steenen op, dat zij ze op Hem wierpen. Maar Jezus verborg Zich, en ging uit den tempel, gaande door het midden van hen; en ging alzoo voorbij.

Noot 53
Gr 79

Dit Hfdstk worde gelezen na Cap. XI, 45

Genezing van een blindgeborene.

25. De God verlost dew tot Geruststw Gods gekomen Mens van den Boze. (De aarde

Noot 57 a

9 EN voorbijgaande, zag Hij eenen mensch, blind van de geboorte af.

2 En Zijne discipelen vraagden Hem, zeggende: Rabbi! wie heeft er gezondigd, deze, of zijne ouders, dat hij blind zou geboren worden?

3 Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch zijne ouders; maar *dit is geschied*, opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden.

Noot 58 op blz 79

4 Ik moet werken de werken Desgenen, die Mij gezonden heeft, zoolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan.

5 Zoolang Ik in de wereld ben, zoo ben Ik het licht der wereld.

6 Dit gezegd hebbende, spoog Hij op de aarde, en maakte slijk uit dat speeksel, en streek dat slijk op de oogen des blinden;

7 En zeide tot hem: Ga heen, wasch u in het badwater Siloam (hetwelk overgezet wordt: Uitgezonden). Hij dan ging heen, en wiesch zich, en kwam ziende.

8 De geburen dan, en die hem tevoren gezien hadden, dat hij blind was, zeiden: Is deze niet, die zat en bedelde?

Noot 59 op bl. 79

9 Anderen zeiden: Hij is het; en anderen: Hij is hem gelijk. Hij zeide: Ik ben het.

10 Zij dan zeiden tot hem: Hoe zijn u de oogen geopend?

11 Hij antwoordde en zeide: De mensch, genaamd Jezus, maakte slijk, en bestreek mijne oogen, en zeide tot mij: Ga heen aan het badwater Silóam, en wasch u. En ik ging heen, en wiesch mij, en ik werd ziende.

12 Zij dan zeiden tot hem: Waar is die? Hij zeide: Ik weet het niet.

13 Zij brachten hem tot de Farizeën, hem *namelijk*, die tevoren blind *geweest was.*

14 En het was sabbat, als Jezus het slijk maakte, en zijne oogen opende.

15 De Farizeën dan vraagden hem ook wederom, hoe hij ziende geworden was. En hij zeide tot hen: Hij legde slijk op mijne oogen, en ik wiesch mij, en ik zie.

16 Sommigen dan uit de Farizeën zeiden: Deze mensch is van God niet, want Hij houdt den sabbat niet. Anderen zeiden: Hoe kan een mensch, *die* een zondaar is, zulke teekenen doen? En er was tweedracht onder hen.

17 Zij zeiden wederom tot den blinde: Gij, wat zegt gij van Hem, dewijl Hij uwe oogen geopend heeft? En hij zeide: Hij is een profeet.

18 De Joden dan geloofden van hem niet, dat hij blind geweest was, en ziende was geworden, totdat zij geroepen hadden de ouders desgenen, die ziende geworden was.

19 En zij vraagden hun, zeggende: Is deze uw zoon, welken gij zegt, dat blind geboren is? Hoe ziet hij dan nu?

20 Zijne ouders antwoordden hun en zeiden: Wij weten, dat deze onze zoon is, en dat hij blind geboren is;

21 Maar hoe hij nu ziet, weten wij niet; of wie zijne oogen geopend heeft, weten wij niet; hij heeft *zijnen* ouderdom, vraagt hemzelven; hij zal van zichzelven spreken.

22 Dit zeiden zijne ouders, omdat zij de Joden vreesden; want de Joden hadden alreede tezamen een besluit gemaakt, zoo iemand Hem beleed de Christus te zijn, dat die uit de synagoge zou geworpen worden;

23 Daarom zeiden zijne ouders: Hij heeft *zijnen* ouderdom, vraagt hemzelven.

Noot 60 op blz 79

24 Zij dan riepen voor de tweede maal den mensch, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef Gode de eere; wij weten, dat deze mensch een zondaar is.

25 Hij dan antwoordde en zeide: Of Hij een zondaar is, weet ik niet; één ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie.

26 En zij zeiden wederom tot hem: Wat heeft Hij u gedaan? hoe heeft Hij uwe oogen geopend?

27 Hij antwoordde hun: Ik heb het u alreede gezegd, en gij hebt het niet gehoord; wat wilt gij het wederom hooren? wilt gijlieden ook Zijne discipelen worden?

28 Zij gaven hem dan scheldwoorden, en zeiden: Gij zijt Zijn discipel, maar wij zijn discipelen van Mozes.

29 Wij weten, dat God tot Mozes gesproken heeft; maar dezen weten wij niet, van waar Hij is.

30 De mensch antwoordde, en zeide tot hen: Hierin is immers *wat* wonders, dat gij niet weet, van waar Hij is, en *nochtans* heeft Hij mijne oogen geopend;

31 En wij weten, dat God de zondaars niet hoort; maar zoo iemand godvruchtig is, en Zijnen wil doet, dien hoort Hij.

32 Van *alle* eeuw is het niet gehoord, dat iemand eens blindgeborenen oogen geopend heeft:

33 Indien deze van God niet ware, Hij zou niets kunnen doen.

34 Zij antwoordden, en zeiden tot hem: Gij zijt geheel in zonden geboren, en leert gij ons? En zij wierpen hem uit.

35 Jezus hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en hem vindende, zeide Hij tot hem: Gelooft gij in den Zoon van God?

36 Hij antwoordde en zeide: Wie is Hij, Heere! opdat ik in Hem moge gelooven?

37 En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem gezien, en die met u spreekt, die is het.

38 En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem.

39 En Jezus zeide: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien, blind worden.

40 En dit hoorden *eenigen* uit de Farizeën, die bij Hem waren, en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind?

41 Jezus zeide tot hen: Indien gij blind waart, zou zoudt gij geene zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zoo blijft dan uwe zonde.

Hierna worde verder gelezen van Cap XI, 46 af.

De gelijkenis van den goeden Herder.

22. De God eist dien Mens op. (De Ari begint zich los te maken)

10 VOORWAAR, voorwaar zeg Ik ulieden: die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar;

2 Maar die door de deur ingaat, is een herder der schapen.

3 Dezen doet de deurwachter open, en de schapen hooren zijne stem; en hij roept zijne schapen bij name, en leidt ze uit.

4 En wanneer hij zijne schapen uitgedreven heeft, zoo gaat hij voor hen heen; en de schapen volgen hem, overmits zij zijne stem kennen;

5 Maar eenen vreemde zullen zij geenszins volgen, maar zullen van hem vlieden; overmits zij de stem des vreemden niet kennen.

6 Deze gelijkenis zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet, wat het was, dat Hij tot hen sprak.

7 Jezus dan zeide wederom tot hen:

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de deur der schapen.

8 Allen, zoo velen als er vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord.

9 Ik ben de deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden.

10 De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte en verderve: Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.

11 Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen;

12 Maar de huurling, en die geen herder is, wien de schapen niet eigen zijn, ziet den wolf komen, en verlaat de schapen, en vliedt; en de wolf grijpt ze, en verstrooit de schapen;

13 En de huurling vliedt, overmits hij een huurling is, en heeft geene zorg voor de schapen.

14 Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en word van de Mijnen gekend.

15 Gelijkerwijs de Vader Mij kent, *alzoo*

ken Ik ook den Vader; en Ik stel Mijn leven voor de schapen.

16 Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijne stem hooren, en het zal worden ééne kudde, *en* één herder.

17 Daarom heeft mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het wederom neme.

18 Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het van Mijzelven af; Ik heb macht het af te leggen, en heb macht het wederom te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijnen Vader ontvangen.

19 Er werd dan wederom tweedracht onder de Joden, om dezer woorden wil.

20 En velen van hen zeiden: Hij heeft den duivel, en is uitzinnig; wat hoort gij Hem?

21 Anderen zeiden: Dit zijn geene woorden eens bezetenen; kan ook de duivel der blinden oogen openen?

Op het feest der tempelinwijding door de Joden ondervraagd, verklaart Jezus Zich de Messias, de Zoon van God te zijn.— Zij willen Hem steenigen, en Hij gaat tot over de Jordaan.

22 EN het was het feest der vernieuwing des tempels te Jeruzalem; en het was winter;

Noot 54 op blz 93

23 En Jezus wandelde in den tempel, in het voorhof van Salomo.

24 De Joden dan omringden Hem, en zeiden tot Hem: Hoe lang houdt Gij onze ziel op? indien Gij de Christus zijt, zeg het ons vrijuit.

25 Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, en gij gelooft het niet. De werken, die Ik doe in den naam Mijns Vaders, die getuigen van Mij;

26 Maar gijlieden gelooft niet; want gij zijt niet van Mijne schapen, gelijk Ik u gezegd heb.

27 Mijne schapen hooren Mijne stem en Ik ken ze, en zij volgen Mij.

28 En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijne hand rukken.

29 Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen; en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders.

30 Ik en de Vader zijn één.

31 De Joden dan namen wederom steenen op, om Hem te steenigen.

32 Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele treffelijke werken getoond van

Mijnen Vader; om welk werk van die steenigt gij Mij?

33 De Joden antwoordden Hem, zeggende: Wij steenigen U niet over *eenig* goed werk, maar over *gods*lastering, en omdat Gij, een mensch zijnde, Uzelven God maakt.

34 Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uwe Wet: Ik heb gezegd, gij zijt Goden?

35 Indien *de Wet* die Goden genaamd heeft, tot welke het woord Gods geschied is, en de Schrift niet kan gebroken worden,

36 Zegt gijlieden *tot Mij*, dien de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert *God;* omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon?

37 Indien Ik niet doe de werken Mijns Vaders, zoo gelooft Mij niet;

38 Maar indien Ik ze doe, en zoo gij Mij niet gelooft, zoo gelooft de werken; opdat gij moogt bekennen en gelooven, dat de Vader in Mij is, en Ik in Hem.

39 Zij zochten dan wederom Hem te grijpen, en hij ontging uit hunne hand.

40 En Hij ging wederom over de Jordaan, tot de plaats, waar Johannes eerst doopte; en Hij bleef aldaar.

41 En velen kwamen tot Hem en zeiden: Johannes deed wel geen teeken; maar alles, wat Johannes van dezen zeide, was waar.

42 En velen geloofden aldaar in Hem.

Noot 55 op bl. 98

De opwekking van Lázarus.

11 EN er was een zeker *man* krank, *genaamd* Lazarus, van Bethanië, uit het vlek van Maria en hare zuster Martha.

2 (Maria nu was degene, die den Heere gezalfd heeft met zalf, en Zijne voeten afgedroogd heeft met hare haren; welker broeder Lázarus krank was.)

3 Zijne zusters dan zonden tot Hem, zeggende: Heere! zie, dien Gij liefhebt, is krank.

4 En Jezus, *dat* hoorende, zeide: Deze krankheid is niet tot den dood, maar ter heerlijkheid Gods; opdat de Zone Gods door dezelve verheerlijkt worde.

5 Jezus nu had Martha, en hare zuster en Lázarus lief.

6 Als Hij dan gehoord had, dat hij krank was, toen bleef Hij *nog* twee dagen in de plaats, waar Hij was;

7 Daarna zeide Hij verder tot de disci-

16 Thomas dan, genaamd Didymus, zeide tot *zijne* mededisciplen: Laat ons ook gaan, opdat wij met Hem sterven.

17 Jezus dan, gekomen zijnde, vond, dat hij nu vier dagen in het graf geweest was.

18 (Bethanië nu was nabij Jeruzalem, omtrent vijftien stadiën van *daar*.)

19 En velen uit de Joden waren gekomen tot Martha en Maria, opdat zij haar vertroosten zouden over haren broeder.

20 Martha dan, als zij hoorde, dat Jezus kwam, ging Hem tegemoet; doch Maria bleef in huis zitten.

21 Zoo zeide Martha dan tot Jezus: Heere! waart Gij hier geweest, zoo ware mijn broeder niet gestorven;

22 Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van God begeeren zult, God U het geven zal.

23 Jezus zeide tot haar: Uw broeder zal wederopstaan.

24 Martha zeide tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten laatsten dage.

25 Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; die in Mij gelooft, zal leven, al ware hij ook gestorven;

betekenis alle het zelfde: dienstbaarheid, knecht. En dit is een der allegorieën aanduidingen voor ziel of mens. - Zijn beide "zusters" zijn de twee kanten van de moeder-gestalte: Maria, de gevoelige; Martha, de stoffelijke. In sloten betekent Martha het zelfde als Maria.

Tha is plaats (duits-hedel. - da, -de, -ta, -te (Breda, Rhoda, Edessa.) Ela, stee, te, ze, at - het is steeds tha. Mar is niet anders dan ma'ar, moeder van den aarde! - Nieuw aanduiding dat elke vrouw een Maria is.

Zalf Uit de olijfolie, welke alreeds om de olijfbooms ('eerstelingen') heilig was, werden door bijmenging van specerijen, welriekende zalven gemaakt, enkel te gebruiken voor het heiligen van religieuze zaken, alle nodige gegevens leert ja Ex 30: 22-38. de lectuur is heel interessant. Q nw is „zwaar" de straf dengene treft, die het wagen zou om deze allerheiligste zalf te gebruiken voor „een mens" (vers 32/3) Maria nu heeft den Ka er mee gezalfd. De Ka was erfgenaam „mens", ook niet als zijn naam veranderd werd in Christos. Letterlijk „gezalfde" betekent. De oorsprong van het „zalven" ligt in geluksveld in een concreet verschijnsel van het voortplantingsproces. de algemeen verspreidheid over heel de wereld wijst daar op.

De slaap (vs 11) is de schijndood; ik zou genegen zijn „de halve dood" te zeggen. De geest heeft dan het lichaam verlaten de ziel niet. Waar Jezus van Lazarus' dood "sprak (vs 14), had den ergo geest — ook het lichaam verlaten. In dit geval waren geen stoffelijk gebonden ziel meer: Lazarus was reeds de zonderlinge (dus zielloze in myn nomenclatuur)

Wassing. Bij de begrafenis-plechtigheid wordt het lichaam van den dode gewassen, een ritueel dat zijn reiniging symboliseert voor de verschijning voor God. Ook bij de begrafenis van de ari komt de reiniging inspelen. Daar de ari "heilig" is en geen andere reiniging behoeft dan daar waar hij met de stof in contact is geweest (de navelstreng bij de doorsnede) volstaat een wassing van deze bloedige zonden (de wonden) de wassing werd daardoor reeds een reinigings-ritueel, dat, toegepast op een „levende" (de Ka) diens wijding aan den dood betekende. De met haren liefde (v. Maria nl) wordt aangenomen met het beeld, dat zij de voeten droogde met haar haren.

Thomas (vs 16) De woorden van Thomas zijn duidelijk. Komen wij, om als de anderen, voor de menschelijke tweelingbroeder gelijk te worden. Vandaar de nadrukkelijke toevoeging, dat Thomas bijnaam was „de tweeling" te verwijzen welke geen zin schijnt te hebben.

De Ka wende (vs 35) De emotie wordt hier zo sterk beleefd, om de betekenis van het gebeid in vs 41 reliëf te geven.

Opwekking (vs 44) Denk eens aan Entbindung. verlossing, bevalling, en Opbevinding letterlijk verlossing uit de band der stof. In wezen staan wij voor hetzelfde begrip: de verlossing van slaven.

En nu naar XI, 1-44 Liefste 31 Dec 42

Voot 57 by XI, 44. op blz 104. Liefste,

een kleine verhaal deren de nabetrachting. Lazarus staat gelijk gezaal voor de ziel. Nu vervult de ziel in elke wordgeboortelijkheid des menschen de rol van het ei in het kind, of die van den zijspermpompos, de zielsgeleider. Dit is slechts een herhaling van wat ik je reeds eer heb uiteengezet.

Nu is de allegorie in zake de opwekking van Lazarus uit den dode (dit is zuiver mogelijk bij aan den dood gebondenen; dus in de stof of aan de stof verbondenen) zo wel toepasselijk op de ziel als het onbevruchte menselijke ei, als op het onmondige gebladerde placenta-bequisel, dat ± 3 dagen voor de ei-rijping ontstaat.

Beide, het loze ei en de onmondige placenta, worden dan als menses-verschijnsel uitgedreven. De menses is normaliter op den 4den dag voorbij. De betrokken zielen zijn dan verloren. De heiligheid (taboe) v. d. menses en het menselijkbeid houdt met deze voorstellingen verband.

Ik moet een bewijsdoos tussen de allegorie, rakende den psychopompos, en die rakende het ego, hoewel detailering tegenover de alg. allegorie van het gehele wangelie van ondergeschikt belang is. Nu vind ik het volgende: Op de psychopompos wijzen vers: (Judea = ari), 8 (de wij-andschap, de gulden) geen 10 (schakende de apostoliciteit van den ari) 16 (de dualiteit) 28-33 (de gratie mart van Maria, tegenover de mindere ernst v. Martha) 37 de tegenstelling van kind en ari) 38 (de teekening v. h. graf) 39 (idem, het ruiken wijst op menses.) 44 (de graf-doeken; ook de zwaarteloode)

Op den ego wijzen vers 1 en 18 (plaats aanduiding nabij Jeruzalem) 12 (het slapen, als mogelijkheid tot geboren worden; 20-28 de bevinding v. Martha), 44 (de begrafenis-vormelijk.

De overige verzen zijn op beide toepassingen.

Ik heb na angstig overwegen de leerstelling van de opwekking uit den dood doen betreffen den psychopompos. En is reeds voor de andere opvatting.

pelen: Laat ons wederom naar Judéa gaan!

8 De discipelen zeiden tot Hem: Rabbi! de Joden hebben U nu *onlangs* gezocht te steenigen, en gaat Gij wederom derwaarts?

9 Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in den dag? Indien iemand in den dag wandelt, zoo stoot hij zich niet, overmits hij het licht dezer wereld ziet;

10 Maar indien iemand in den nacht wandelt, zoo stoot hij zich, overmits het licht in hem niet is.

11 Dit sprak Hij; en daarna zeide Hij tot hen: Lazarus, onze vriend, slaapt; maar Ik ga heen, om hem uit den slaap op te wekken.

12 Zijne discipelen dan zeiden: Heere! indien hij slaapt, zoo zal hij gezond worden.

13 Doch Jezus had gesproken van zijnen dood; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust des slaaps.

14 Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: Lazarus is gestorven;

15 En Ik ben blijde om uwentwil, dat Ik daar niet geweest ben, opdat gij gelooven moogt; doch laat ons tot hem gaan!

Noot 54 bij X, 22 op blz. 94.

Liefste, de zonsymboliek van de Ari is bekend. Denk ook aan Jezus's dichtstaande zon (evenmin als de gebeurtenwijn) staande zon / gevaarte aan den winter, waar. Ook de gedachte aan den winter, waar in de zaden tot nieuw leven komen, in de zaden tot nieuw leven komen, / een vernieuwings-tijdorgo / is kenmerkend. Zo moest de Ka, na het kind, wel in de winter geboren worden.

Noot 55 bij X, 34 op bl. 96. Die Psalm 82:6, met de toevoeging: „nochtans zult gij als een mens sterven". Ook dit orakel is plastisch duidelijk.

Noot 56 bij X, 42 op bl. 97 liefste, op het einde van de evangelische praatjes gaf ik de titels der hoofdstukken weer, voor je gemak. Ook een lijstje (alfabetisch) van alle hierin voorgenomen begrippen, naar hun algemene duiding. Waar je deze schets, hiermee al, in klein geheel ontvangt, kan ook deze lijst je van enig nut zijn. - Wonderlijk menneblieven blijven het, liefste. Toch zul je zien hoe altijd weer onder het werken Jij, inspirerend voor me staat.

De oude wijzen hebben zelf wel gevoeld, hoe het dilemma der zondeloosheid hen plaatste voor een onoplosbaarheid. En zo hebben zij gezocht naar het middel der mystiek, - en dit gevonden, - om zich zelf voor den mal te houden. Daar de zondigheid identiek was met de stoffelijke aard van den mens en het gehele dierlijke leven, kwamen zij tot 2 stellingen, op zich zelf logisch!

(1) Zondeloos was de Onstoffelijke Mens.
(2) Zondeloos was de van zijn Stoffelijkheid Onbewuste Mens.

En was eerder kennerkend verschil tussen beide vormen van zondeloosheid. De eerste stelde ons den Geestelijken Mens voor ogen, de Mens als Geest, stoffelijk vormloos. De 2e vorm toonde ons de Moreelijk-Argeloze, of Onbewuste Mens, van geen zonde wetend, ter zake zo blind als een kind, want God oordeelt de stoffelijkheid niet. Deze is nl. van alle tijd af veroordeeld en verdoemd. Daaraan verandert de Onbewustheid niets.

Ten einde nu aan de verdoemenis te ontkomen, moest de mens (1) of een geest zijn (e.g. blijven) d.w.z. ongeboren blijven,
(2) òf door bewustheid van de aanwezigheid Gods, en deren gehoorzamend, en in Hem gelovend, zich van alle stoffelijkheids-uitingen onthouden.

Nu is het eerste onmogelijk, omdat het de negativiteit is, de mens nl. buiten de scheppig moeten blijven; d.w.z.: De Mens, en niet zonde is uiteraard zondeloos. Hier van hebt het dagwerk zijn gelukkig uitgangspunt. Maar ook het tweede zijn al "event" wegens onmogelijkheid. Het is een tegnadeonmogelijkheid. Het is een tegnadeonmogelijkheid. Het is een tegnadeon

26 En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Gelooft gij dat?

27 Zij zeide tot Hem: Ja, Heere! ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zone Gods, die in de wereld komen zou.

28 En dit gezegd hebbende, ging zij heen, en riep Maria, hare zuster, heimelijk, zeggende: De Meester is daar, en Hij roept u!

29 Deze, als zij *dat* hoorde, stond haastiglijk op, en ging tot Hem.

30 (Jezus nu was nog in het vlek niet gekomen, maar was in de plaats, waar Hem Martha tegemoet gekomen was.)

31 De Joden dan, die met haar in het huis waren, en haar vertroostten, ziende Maria, dat zij haastiglijk opstond en uitging, volgden haar, zeggende: Zij gaat naar het graf, opdat zij aldaar weene.

32 Maria dan, als zij kwam, waar Jezus was, en Hem zag, viel aan Zijne voeten, zeggende tot Hem: Heere! indien Gij hier geweest waart, zoo ware mijn broeder niet gestorven.

33 Jezus dan, als Hij haar zag weenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook

weenen, werd zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelven,

34 En zeide: Waar hebt gij hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heere! kom, en zie het.

35 Jezus weende.

36 De Joden dan zeiden: Ziet, hoe lief Hij hem had!

37 En sommigen uit hen zeiden: Kon Hij, die de oogen des blinden geopend heeft, niet maken, dat ook deze niet gestorven ware?

38 Jezus dan wederom in Zichzelven zeer bewogen zijnde, kwam tot het graf; en het was eene spelonk, en een steen was daarop gelegd.

39 Jezus zeide: Neemt den steen weg. Martha, de zuster des gestorvenen, zeide tot Hem: Heere! hij riekt nu al, want hij heeft vier dagen *aldaar gelegen!*

40 Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat, zoo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult?

41 Zij namen dan den steen weg, waar de gestorvene lag. En Jezus hief de oogen opwaarts, en zeide: Vader! Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt;

42 Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd

hoort; maar om der schare wil, die rondom staat, heb Ik *dit* gezegd, opdat zij zouden gelooven, dat Gij Mij gezonden hebt.

43 En als Hij dit gezegd had, riep Hij met groote stemme: Lázarus, kom uit!

44 En de gestorvene kwam uit, gebonden aan handen en voeten met graf-doeken, en zijn aangezicht was omwonden met eenen zweetdoek. Jezus zeide tot hen: Ontbindt hem, en laat hem heengaan.

45 Velen dan uit de Joden, die tot Maria gekomen waren, en aanschouwd hadden, hetgeen Jezus gedaan had, geloofden in Hem.

Noot 57 op blz 99

De Farizeën beraadslagen samen om Jezus te doen sterven.

Noot 61 op blz. 106

46 MAAR sommigen van hen gingen tot de Farizeën, en zeiden tot hen, hetgeen Jezus gedaan had.

47 De Overpriesters dan en de Farizeën vergaderden den Raad, en zeiden: Wat zullen wij doen? want deze mensch doet vele teekenen.

48 Indien wij Hem alzoo laten *geworden*, zij zullen allen in Hem gelooven, en de

Romeinen zullen komen, en wegnemen beide onze plaats en volk.

49 En een uit hen, *namelijk* Kájafas, die deszelven jaars hoogepriester was, zeide tot hen: Gij verstaat niets;

50 En gij overlegt niet, dat het ons nut is, dat één mensch sterve voor het volk, en het geheele volk niet verloren ga.

51 En dit zeide hij niet uit zichzelven; maar zijnde hoogepriester deszelven jaars, profeteerde hij, dat Jezus sterven zou voor het volk;

52 En niet alleen voor dat volk, maar opdat Hij ook de kinderen Gods, die verstrooid waren, tot één zou vergaderen.

53 Van dien dag dan af raadslaagden zij tezamen, dat zij Hem dooden zouden.

54 Jezus dan wandelde niet meer vrijelijk onder de Joden; maar ging van daar naar het land bij de woestijn, naar de stad, genaamd Efraïm, en verkeerde aldaar met Zijne discipelen.

55 En het Pascha der Joden was nabij, en velen uit dat land gingen op naar Jeruzalem, vóór het Pascha, opdat zij zichzelven reinigden.

Noot 61 bij VII, 46, pag. 104. Liefste, enige voorafgaande woorden.

Romeinen: de hardnekkige volgelingen van Satan, zelf duivels geheten, die uit elkaar: Farizeeën = schijnheiligen, zelfrechtvaardigen, zondaren, vuilgeslagenen, kanslozen en algemeen demonischen, kwaadgezinden, boosdoeners = overtreders = zonen, aanhangers v/d Duivel. Opperpriesters en hoogepriesters = hoofden des duivels (tekens voor een jaar) = voor een zwangerschaps-tekens voor een jaar) = voor een zwangerschaps-tekens voor een jaar = de duivelse ka. De enige waarachtige "Hogepriester de Ka. is Jezus.

Efraïm = Efrata. in Ps. 78 vs 67 dit als „de gezegende broeders" = de Heilige levenlingen. Of bij Jer. de broeders = de Heilige levenlingen. Of bij Jer. 31:9 Efraïm = de eerstgeborene. Ps. 80:3 Efraïm = de kerkvergadering dier plaats. Ps. 78:9 wijst als „stad Efraïm" (vs 54) dat Bethlehem Efratha (= Gr. Huis des Broods, plaats van den Goeden Broeder!

Bij vers 47. Liefste, natuurlijk heeft de allegorie ook t.o.v. de rechtsinstellingen haar vormen ontbreid aan de heidense rechtsstructuren. De „raad" der ziels geleiders zal het „gericht van Matth. 5:22 zijn. Daarboven zal „een grote raad" gezeten zijn, in de allegorie: het romeinse hof van justitie. En de hoogste instantie van appèl, als Keizer te Roma, waar dan in de allegorie: Belsjhil. - Jezus wordt door de Farizeeën e.d. steeds als „deze mens" aangeduid, d.i.: deze Ziel. Vandaar mijn verklaring.

Deze „opperpriester" is inderdaad de Ka.

De 6 dagen houd ik voor „een korte tijd" (2 x 6 uur)

De overweging der ziels geleiders om Lazarus ook te doden (onderlijnt de gedachte dat ook de zondeloze (ongeborene) mens voor de stoffelijke bestaande orde) onbruikbaar is. De bestaande orde taak is de orde der Stof. (vs 10)

Matth. 26:6 heeft voor Lazarus „Simon de melaatse", zinrijke aanduiding dat wij met de ziel te doen hebben. Nl. met de „zieke", de „zieke", de „zondige". (vs 1)

Noot 63 voor XII, 12 op pag 109. Liefste, het wuiven met palmtakken (vs 2) is de symbolisering der geboorte. De palmboom staat voor dierlijk en levensboom (de medische arbor vitae, het uterine epitheelweefsel aan den toegang tot de baarmoeder).

Koning = (ook God. (vs 3)

Dochter Zions = de Moeder Gods (vs 4)

Ezel = wahana van de Ka, nl het mens-lijf lichaam.

Eezlin = wahana der Baarmoedergeest

Noot 62 voor XII, 1 pag: 108 Liefste, weer enige notities voorafgaande. Dit hoofdstukje handelt de kaartelling van het laatste sacrament, het Heilig Oliesel in. Een studie van de gelijkenissen bij de heiliging en daarop volgende begrafenis of/of andere wijze van laatste beschikking van den ari, zon ook de bron ontluiken van dit sacrament der stervenden, d.i. der ten dode gewijden. Deze heiligheid (= het sterven) hangt samen met de reinheid van de ziel, die voor haar god zal moeten verschijnen. Die reinheid is ontstoffelijkheid, de reiniging - vormening van de stof. Is dit bereikt, en het sterven is inderdaad, zo gezien, ontstoffelijking! - immers prijsgeving van stoffelijke functies - dan wil dit zeggen dat de boze den stervende verlaten heeft. Nu gaat het er om, te komen tot een weer keert te nemen van het gereinigde lichaam. Daartoe worden alle lichaamsopeningen, waardoor hij kan binnendringen, verzegeld. Ze zalf of olie doet hierbij als het kleed den dienst van duivelafweer.

Ook de ari wordt met zalf of olie behandeld, alvorens in ongebruikt linnen te worden gewikkeld en begraven, altans bij gods.

De olie in de lenden- en onderbuik streek symboliseert de reiniging van de onderste lichaamsopeningen.

Judas begint in dit hoofdstuk zijn rol als baatzuchtige mens (een dief is hij als vs 6) die den Ka zelf misgunt geheiligd te worden. De heiliging zelf is dezelfde als voor een opperpriester, naar de ordinantie voor Melchizedek voorgeschreven (zie later)

Hosanna = Hoshi'ah na! = Verlos, o! Red, o! Afgekort tot Hôsha' na (vs 2)

De voorspelling van vs 14 en 16: zie Zacharia 9:9

Begin nu aan de lectuur, wil je?

Noot 64 voor XII, 20 op pag 111. Liefste, als je bedenkt wat ik over de apostelen schreef, wordt vs 21 duidelijk. Filippus was dus uit het Huis op den Berg (de Ari) in de stoffelijke baarmoeder, en hier de ka in de tweeling Ka-Ba.

De uitdrukking naamsgerechtheid in vs 22 doet begrijpen dat er iets specifieks bedoeld is. De Ka was in den Ari en door den navelstreng in verbinding met het Kind. Door dit Kind, de dualiteit Ka-Ba, de Mens, kan men dus met den Ka in aanraking komen, zo als men door den duinader tot den meester komt.

Bij vs 20. Ik handhaaf mijn opvatting van deze opensluijlijk duistere profetie, met een verwijzing naar de volgende verzen.

De logische ontwikkeling van de universeel geldende mythe zal je ongetwijfeld treffen. Ook het verdere maakt daarop geen inbreuk.

Noot 65 voor XII, 34 op pag. 112. Liefste, het was moeilijk voor het nieuwe Meesen-geloof dat Sleutz in de vorm en de uitgroei verdedigde, maar wat in de kern uitgedacht afbreuk van het mozaïsche systeem, dien geest afbreuk van het mozaïsche systeem, dien geest afbreuk van het mozaïsche systeem, dien geest

56 Zij zochten dan Jezus, en zeiden onder elkander, staande in den tempel: Wat dunkt u? *dunkt u,* dat Hij niet komen zal tot het feest?

57 De Overpriesters nu en de Farizeën hadden een gebod gegeven, dat, zoo iemand wist, waar Hij was, hij het zou te kennen geven, opdat zij Hem mochten vangen.

Maria zalft de voeten van Jezus.
(Matth. 26, 6, enz., en de overeenk. pl.)

Noot 62 op blz 106

27. De God ten Dode gewijd (Voortgang der Geboorte v/h Kind)

12 JEZUS dan kwam zes dagen vóór het Pascha te Bethanië, daar Lazarus was, die gestorven was geweest, welken Hij opgewekt had uit de dooden.

2 Zij bereidden Hem dan aldaar een avondmaal, en Martha diende; en Lazarus was een van degenen, die met Hem aanzaten.

3 Maria dan, genomen hebbende een pond zalf van onvervalschten zeer kostelijken nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met hare haren Zijne voeten afgedroogd; en het huis werd vervuld van den reuk der zalf.

4 Zoo zeide dan een van Zijne discipelen, *namelijk* Judas, Simons *zoon,* Iskariot, die Hem verraden zou:

5 Waarom is deze zalf niet verkocht voor driehonderd penningen, en den armen gegeven?

6 En dit zeide hij, niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was, en de beurs had, en droeg hetgeen gegeven werd.

7 Jezus dan zeide: Laat af van haar; zij heeft dit bewaard tegen den dag Mijner begrafenis;

8 Want de armen hebt gijlieden altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd.

9 Eene groote schare dan der Joden verstond, dat Hij aldaar was; en zij kwamen, niet alleen om Jezus wil, maar opdat zij ook Lazarus zouden zien, dien Hij uit de dooden opgewekt had.

10 En de Overpriesters beraadslaagden, dat zij ook Lazarus dooden zouden;

11 Want velen van de Joden gingen heen om Zijnentwil, en geloofden in Jezus.

Matt 63
op blz. 106

Intocht van Jezus in Jeruzalem.
(Matth. 21, 1, en de overeenk. pl.)

28. De God maakt zich Heer over de Stad (aanwijzing der Nageboorte)

12 DES anderen daags, eene groote schare, die tot het feest gekomen was, hoorende, dat Jezus naar Jeruzalem kwam,

13 Namen de takken van palmboomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna! Gezegend *is* Hij, die komt in den naam des Heeren, *Hij, die is* de Koning Israëls!

14 En Jezus vond eenen jongen ezel, en zat daarop; gelijk geschreven is:

15 Vrees niet, gij dochter Zions! zie, uw Koning komt, zittende op het veulen eener ezelin!

16 Doch dit verstonden Zijne discipelen in het eerst niet; maar als Jezus verheerlijkt was, toen werden zij indachtig, dat dit van Hem geschreven was, en *dat* zij Hem dit gedaan hadden.

17 De schare dan, die met Hem was, getuigde, dat Hij Lazarus uit het graf geroepen, en hem uit de dooden opgewekt had.

18 Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits zij gehoord had, dat Hij dat teeken gedaan had.

19 De Farizeën dan zeiden onder elkander: Ziet gij *wel*, dat gij gansch niet vordert? ziet, de *geheele* wereld gaat Hem na.

Eenige Grieken willen Jezus zien. Hij spreekt van Zijne aanstaande verhooging. Eene stem uit den hemel. Jezus, het licht der wereld. 29

Noot 64 op blz 106

20 EN er waren sommige Grieken uit degenen, die opgekomen waren, opdat zij op het feest zouden aanbidden:

21 Dezen dan gingen tot Filippus, die van Bethsaïda in Galiléa was, en baden hem, zeggende: Heere! wij wilden Jezus *wel* zien.

22 Filippus kwam, en zeide het Andréas; en Andréas en Filippus wederom zeiden het Jezus.

23 Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des menschen zal verheerlijkt worden.

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zoo blijft het alleen; maar indien het sterft, zoo brengt het veel vrucht voort.

25 Die zijn leven liefheeft, zal het verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren tot het eeuwige leven.

26 Zoo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zoo iemand Mij dient, de Vader zal hem eeren.

27 Nu is Mijne ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen.

28 Vader, verheerlijk Uwen naam! Er kwam dan eene stem uit den hemel, *zeggende:* En Ik heb *Hem* verheerlijkt, en Ik zal *Hem* wederom verheerlijken!

29 De schare dan, die daar stond, en *dit* hoorde, zeide, dat er een donderslag geschied was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken.

30 Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mijnentwil is deze stem geschied, maar om uwentwil.

31 Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de Overste dezer wereld buiten geworpen worden;

32 En Ik, zoo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken.

33 (En dit zeide Hij, beteekenende, hoedanigen dood Hij sterven zou.)

34 De schare antwoordde Hem: Wij hebben uit de Wet gehoord, dat de Christus blijft in der eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des menschen moet

verhoogd worden? Wie is deze Zoon des menschen?

35 Jezus dan zeide tot hen: Nog een' kleinen tijd is het licht bij ulieden; wandelt, terwijl gij het licht hebt, opdat de duisternis u niet bevange. En die in de duisternis wandelt, weet niet, waar hij heengaat.

36 Terwijl gij het licht hebt, gelooft in het licht, opdat gij kinderen des lichts moogt zijn. Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg Hij Zich van hen.

37 En hoewel Hij zoo vele teekenen voor hen gedaan had, *nochtans* geloofden zij in Hem niet;

38 Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld werd, dat hij gesproken heeft: Heere! wie heeft onze prediking geloofd? en wien is de arm des Heeren geopenbaard?

39 Daarom konden zij niet gelooven, dewijl Jesaja wederom gezegd heeft:

40 Hij heeft hunne oogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de oogen niet zien, en met het hart *niet* verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze.

41 Dit zeide Jesaja, toen hij Zijne heerlijkheid zag, en van Hem sprak.

42 Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de Oversten in Hem; maar om der Farizeën wil beleden zij het niet, opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen worden;

43 Want zij hadden de eere der menschen lief, meer dan de eere Gods.

44 En Jezus riep, en zeide: Die in Mij gelooft, gelooft in Mij niet, maar in Dengene, die Mij gezonden heeft.

45 En die Mij ziet, die ziet Dengene, die Mij gezonden heeft.

46 Ik ben een licht, in de wereld gekomen, opdat een iegelijk, die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve.

47 En indien iemand Mijne woorden gehoord, en niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet; want Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld oordeele, maar opdat Ik de wereld zalig make.

48 Die Mij verwerpt, en Mijne woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt; het woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordeelen ten laatsten dage:

49 Want Ik heb uit Mijzelven niet gesproken; maar de Vader, die Mij gezonden heeft, die heeft Mij een gebod

gegeven, wat Ik zeggen zal, en wat Ik spreken zal;

50 En Ik weet, dat Zijn gebod het eeuwige leven is. Hetgeen Ik dan spreek, dat spreek Ik alzoo, gelijk Mij de Vader gezegd heeft.

Christus wascht de voeten Zijner discipelen.

13 EN vóór het feest van het Pascha, Jezus, wetende, dat Zijne ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot den Vader, alzoo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zoo heeft Hij hen liefgehad tot het einde.

2 En als het avondmaal gedaan was, (toen nu de duivel in het hart van Judas Simons *zoon* Iskariot, gegeven had, dat hij Hem verraden zou),

3 Jezus, wetende, dat de Vader Hem alle dingen in de handen gegeven had, en dat Hij van God uitgegaan was, en tot God heenging,

4 Stond op van het avondmaal, en legde *Zijne* kleederen af, en nemende eenen linnen doek, omgordde Zichzelven;

5 Daarna goot Hij water in het bekken, en begon de voeten der discipelen te was-

schen, en af te drogen met den linnen doek, waarmede Hij omgord was.

6 Hij dan kwam tot Simon Petrus; en die zeide tot Hem: Heere! zult Gij mij de voeten wasschen?

7 Jezus antwoordde, en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan.

8 Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijne voeten niet wasschen in der eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet wassche, gij hebt geen deel met Mij.

9 Simon Petrus zeide tot Hem: Heere! niet alleen mijne voeten, maar ook de handen en het hoofd!

10 Jezus zeide tot hem: Die gewasschen is, heeft niet van noode, dan de voeten te wasschen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt rein, doch niet allen.

11 Want Hij wist, wie Hem verraden zou; daarom zeide Hij: Gij zijt niet allen rein.

12 Als Hij dan hunne voeten gewasschen, en Zijne kleederen genomen had, zat Hij wederom aan, en zeide tot hen: Verstaat gij, wat Ik ulieden gedaan heb?

13 Gij heet Mij Meester en Heere; en gij zegt wel, want Ik ben het:

14 Indien dan Ik, de Heere en de Meester, uwe voeten gewasschen heb, zoo zijt gij ook schuldig, elkanders voeten te wasschen;

15 Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkerwijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet.

16 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer, noch een gezant meerder, dan die hem gezonden heeft.

17 Indien gij deze dingen weet, zalig zijt gij, zoo gij ze doet.

18 Ik zeg niet van u allen; Ik weet, welke Ik uitverkoren heb; maar *dit geschiedt*, opdat de Schrift vervuld worde: Die met Mij het brood eet, heeft tegen Mij zijne verzenen opgeheven.

19 Van nu zeg Ik het ulieden, eer het geschied is, opdat, wanneer het geschied zal zijn, gij gelooven moogt, dat Ik het ben.

20 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: zoo Ik iemand zende, wie *dien* ontvangt, die ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, die ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft.

Jezus voorzegt, dat Judas Hem zal verraden.
(Matth. 26. 21, enz. Mark. 14. 18, enz.)

21 JEZUS, deze dingen gezegd hebbende, werd ontroerd in den geest, en betuigde, en zeide: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, dat een van ulieden Mij zal verraden.

22 De discipelen dan zagen op elkander, twijfelende, van wien Hij *dat* zeide.

23 En een van Zijne discipelen was aanzittende in den schoot van Jezus, welken Jezus liefhad.

24 Simon Petrus dan wenkte dezen, dat hij vragen zou, wie hij toch ware, van welken Hij *dit* zeide.

25 En deze, vallende op de borst van Jezus, zeide tot Hem: Heere! wie is het?

26 Jezus antwoordde: Deze is het, dien Ik de bete, als Ik ze ingedoopt heb, geven zal. En als Hij de bete ingedoopt had, gaf Hij ze Judas, Simons *zoon*, Iskáriot.

27 En na de bete, toen voer de Satan in hem. Jezus dan zeide tot hem: Wat gij doet, doe het haastiglijk.

28 En dit verstond niemand dergenen, die aanzaten, waartoe Hij hem *dat* zeide;

29 Want sommigen meenden, dewijl

Judas de beurs had, dat Jezus hem zeide: Koop, hetgeen wij van noode hebben tot het feest; of, dat hij den armen wat geven zou.

30 Hij dan, de bete genomen hebbende, ging terstond uit. En het was nacht.

Laatste onderricht van Jezus aan Zijne discipelen.—Waarom hij heengaat.—Belofte van den Trooster.

31 ALS hij dan uitgegaan was, zeide Jezus: Nu is de Zoon des menschen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt.

32 Indien God in Hem verheerlijkt is, zoo zal ook God Hem verheerlijken in Zichzelven, en Hij zal Hem terstond verheerlijken.

33 Kinderkens! nog eenen kleinen *tijd* ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken, en gelijk Ik den Joden gezegd heb: waar Ik heenga, kunt gij niet komen; *alzoo* zeg Ik ulieden nu ook.

34 Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt.

35 Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijne discipelen zijt, zoo gij liefde hebt onder elkander.

36 Simon Petrus zeide tot Hem: Heere! waar gaat Gij heen? Jezus antwoordde

hem: Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen; maar gij zult Mij namaals volgen.

37 Petrus zeide tot Hem: Heere! waarom kan ik U nu niet volgen? ik zal mijn leven voor U zetten.

38 Jezus antwoordde hem: Zult gij uw leven voor Mij zetten? Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: de haan zal niet kraaien, totdat gij Mij driemaal verloochend zult hebben.

35. De Gelovige Mens is de Woning Gods (Machteloosheid der Stof na den Dood.)

14 UW hart worde niet ontroerd; gij lieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.

2 In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben: Ik ga heen om u plaats te bereiden;

3 En zoo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zoo kome Ik weder, en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben;

4 En waar Ik heenga, weet gij, en den weg weet gij.

5 Thomas zeide tot Hem: Heere! wij weten niet, waar gij heengaat; en hoe kunnen wij den weg weten?

6 Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij.

7 Indien gijlieden Mij gekend hadt, zoo zoudt gij ook Mijnen Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien.

8 Filippus zeide tot Hem: Heere! toon ons den Vader, en het is ons genoeg.

9 Jezus zeide tot hem: Ben Ik zoo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader?

10 Gelooft gij niet, dat Ik in den Vader *ben*, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de Vader, die in Mij blijft, die doet de werken.

11 Gelooft Mij, dat Ik in den Vader *ben*, en de Vader in Mij is; en indien niet, zoo gelooft Mij om de werken zelve.

12 Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meer doen dan deze; want Ik ga heen tot Mijnen Vader.

13 En zoo wat gij begeeren zult in Mijnen naam, dat zal Ik doen; opdat

de Vader in den Zoon verheerlijkt worde.

14 Zoo gij iets begeeren zult in Mijnen naam, Ik zal het doen.

15 Indien gij Mij liefhebt, zoo bewaart Mijne geboden.

16 En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u eenen anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid,

17 *Namelijk* den Geest der waarheid, welken de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.

18 Ik zal u geene weezen laten; Ik kome *weder* tot u.

19 Nog eenen kleinen *tijd*, en de wereld zal Mij niet meer zien; maar gij zult Mij zien; want Ik leef, en gij zult leven.

20 In dien dag zult gij bekennen, dat Ik in Mijnen Vader *ben*, en gij in Mij, en Ik in u.

21 Die Mijne geboden heeft, en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren.

22 Judas, niet de Iskáriot, zeide tot Hem: Heere! wat is het, dat Gij Uzelven aan ons zult openbaren, en niet aan de wereld?

23 Jezus antwoordde, en zeide tot hem: Zoo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij Hem maken.

24 Die Mij niet liefheeft, die bewaart Mijne woorden niet; en het woord, dat gijlieden hoort, is het Mijne niet, maar des Vaders, die Mij gezonden heeft.

25 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende;

26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, welken de Vader zenden zal in Mijnen naam, die zal u alles leeren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.

27 Vrede laat Ik u, Mijnen vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld *hem* geeft, geef Ik *hem* u. Uw hart worde niet ontroerd, en zijt niet versaagd.

28 Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen, en kom *weder* tot u. Indien gij Mij liefhadt, zoo zoudt gij u verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga

heen tot den Vader; want Mijn Vader is meerder dan Ik.

29 En nu heb Ik het u gezegd, eer het geschied is; opdat, wanneer het geschied zal zijn, gij gelooven moogt.

30 Ik zal niet meer veel met u spreken; want de Overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets;

31 Maar opdat de wereld wete, dat Ik den Vader liefheb, en alzoo doe, gelijkerwijs Mij de Vader geboden heeft. Staat op, laat ons van hier gaan.

Laatste onderricht aan de discipelen (vervolg): Innige vereeniging van Jezus en Zijne vrijgekochten.

15 IK ben de ware wijnstok, en Mijn Vader is de landman.

2 Alle rank, die in Mij geene vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al die vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage.

3 Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.

4 Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geene vrucht kan dragen van zichzelve, zoo zij niet in den wijnstok blijft; alzoo ook gij niet, zoo gij in Mij niet blijft.

5 Ik ben de wijnstok, *en* gij *zijt* de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

6 Zoo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert ze, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.

7 Indien gij in Mij blijft, en Mijne woorden in u blijven, zoo wat gij wilt, zult gij begeeren, en het zal u geschieden.

8 Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijne discipelen zijn.

9 Gelijkerwijs de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad; blijft in deze Mijne liefde.

10 Indien gij Mijne geboden bewaart, zoo zult gij in Mijne liefde blijven; gelijkerwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in Zijne liefde.

11 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijne blijdschap in u blijve, en uwe blijdschap vervuld worde.

12 Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad heb.

13 Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijne vrienden.

14 Gij zijt Mijne vrienden, zoo gij doet wat Ik u gebiede.

15 Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijnen Vader gehoord heb, *dat* heb Ik u bekend gemaakt.

16 Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen, en *dat* uwe vrucht blijve; opdat, zoo wat gij van den Vader begeeren zult in Mijnen naam, Hij u *dat* geve.

17 Dit gebied Ik u, opdat gij elkander liefhebt.

18 Indien de wereld u haat, zoo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft.

19 Indien gij van de wereld waart, zoo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.

20 Gedenkt des woords, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder

dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren;

21 Maar al deze dingen zullen zij u doen om Mijns naams wil, omdat zij Hem niet kennen, die Mij gezonden heeft.

22 Indien Ik niet gekomen ware, en tot hen gesproken had, zij hadden geene zonde; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hunne zonde.

23 Die Mij haat, die haat ook Mijnen Vader.

24 Indien Ik de werken onder hen niet had gedaan, die niemand anders gedaan heeft, zij hadden geene zonde; maar nu hebben zij ze gezien, en beiden Mij en Mijnen Vader gehaat;

25 Maar *dit geschiedt*, opdat het woord vervuld worde, dat in hunne Wet geschreven is: Zij hebben mij zonder oorzaak gehaat.

26 Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, dien Ik u zenden zal van den Vader, *namelijk* de Geest der waarheid, die van den Vader uitgaat, die zal van Mij getuigen;

27 En gij zult ook getuigen, want gij zijt van den beginne met Mij geweest.

Laatste onderricht aan de discipelen (slot): Jezus vernieuwt de belofte van den Trooster, en van Zijne eigene wederkomst.

16 DEZE dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet geërgerd wordet.

2 Zij zullen u uit de synagogen werpen; ja de ure komt, dat een iegelijk, die u zal dooden, zal meenen Gode een dienst te doen.

3 En deze dingen zullen zij u doen, omdat zij den Vader niet gekend hebben, noch Mij.

4 Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat, wanneer de ure zal gekomen zijn, gij ze moogt gedenken, dat Ik ze u gezegd heb; doch deze dingen heb Ik u van het begin niet gezegd, omdat Ik bij ulieden was;

5 En nu ga Ik heen tot Dengene, die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt Mij: Waar gaat gij henen?

6 Maar omdat Ik deze dingen tot u gesproken heb, zoo heeft de droefheid uw hart vervuld.

7 Doch Ik zeg u de waarheid; het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik

niet wegga, zoo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zoo zal Ik Hem tot u zenden;

8 En die, gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel:

9 Van zonde, omdat zij in Mij niet gelooven;

10 En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijnen Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien;

11 En van oordeel, omdat de Overste dezer wereld geoordeeld is.

12 Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen;

13 Maar wanneer die zal gekomen zijn, *namelijk* de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelven niet spreken, maar zoo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomende dingen zal Hij u verkondigen.

14 Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.

15 Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen.

16 Eenen kleinen *tijd*, en gij zult Mij niet zien; en wederom eenen kleinen *tijd*, en gij zult Mij zien; want Ik ga heen tot den Vader.

17 *Sommigen* dan uit Zijne discipelen zeiden tot elkander: Wat is dit, dat Hij tot ons zegt: eenen kleinen *tijd*, en gij zult Mij niet zien; en wederom eenen kleinen *tijd*, en gij zult Mij zien; en: want Ik ga heen tot den Vader?

18 Zij zeiden dan: Wat is dit, dat Hij zegt: eenen kleinen *tijd?* wij weten niet, wat Hij zegt.

19 Jezus dan bekende, dat zij Hem wilden vragen, en zeide tot hen: Vraagt gij daarvan onder elkander, dat Ik gezegd heb: eenen kleinen *tijd*, en gij zult Mij niet zien, en wederom eenen kleinen *tijd*, en gij zult Mij zien?

20 Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, dat gij zult schreien, en klagelijk weenen, maar de wereld zal zich verblijden; en gij zult bedroefd zijn, maar uwe droefheid zal tot blijdschap worden.

21 Eene vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl hare ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zoo gedenkt zij de benauwdheid

niet meer, om de blijdschap, dat een mensch ter wereld geboren is:

22 En gij dan hebt nu wel droefheid; maar Ik zal u wederom zien, en uw hart zal zich verblijden, en niemand zal uwe blijdschap van u wegnemen.

23 En in dien dag zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: al wat gij den Vader zult bidden in Mijnen Naam, *dat* zal Hij u geven.

24 Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijnen naam; bidt, en gij zult ontvangen, opdat uwe blijdschap vervuld zij.

25 Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken; maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen.

26 In dien dag zult gij in Mijnen naam bidden, en Ik zeg u niet, dat Ik den Vader voor u bidden zal;

27 Want de Vader zelf heeft u lief, dewijl gij Mij liefgehad hebt, en hebt geloofd, dat Ik van God ben uitgegaan.

28 Ik ben van den Vader uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; wederom verlaat Ik de wereld, en ga heen tot den Vader.

29 Zijne discipelen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij vrijuit, en zegt geene gelijkenis;

30 Nu weten wij, dat Gij alle dingen weet, en Gij hebt niet van noode, dat iemand U vrage. Hierom gelooven wij, dat Gij van God uitgegaan zijt.

31 Jezus antwoordde hun: Gelooft gij nu?

32 Ziet, de ure komt, en is nu gekomen, dat gij zult verstrooid worden, een iegelijk naar het zijne, en gij Mij alleen zult laten; en *nochtans* ben Ik niet alleen; want de Vader is met Mij.

Noot 73 op p. 132.

33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebbet. In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.

Gebed van Jezus voor Zijne discipelen.

17 DIT heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijne oogen op naar den hemel, en zeide: Vader! de ure is gekomen, verheerlijk Uwen Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke.

2 Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vleesch, opdat al wat Gij

Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve.

3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt.

4 Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen:

5 En nu verheerlijk Mij, Gij Vader! bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.

6 Ik heb Uwen naam geopenbaard den menschen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren Uwe, en Gij hebt ze Mij gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard.

7 Nu hebben zij bekend, dat alles, wat Gij Mij gegeven hebt, van U is;

8 Want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.

9 Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uwe;

134 Noot 72 bij XVII, 27, pag. 131

Liefste, hier ligt de fout van de christelijke Drie-Eenheids-opvatting duidelijk voor je. Jy ziet die Soor als God - Zoon (Jezus) - Geest (de Trooster) maar 2 en 3 (Zoon en Geest) zijn volgens Jezus zelf dezelfde. Jy moet terugkeren aan als Troosters terug te komen. De zoon des menschen moest nl. no 3 zijn. Maar in deze zoon des menschen keren we terug de christenen: Jezus, in stede van de Mens! (de Ziel.)

Noot 73 bij XVI, 32, pag. 132. Liefste, daar de navelstreng nog niet is doorgesneden, is er, naar de kinderlijke opvatting der „wijzen", tussen den reeds geboren Baäl (mens) en de nog niet uitgestoten nageboorte (Ari, Ka) nog altyd rechtstreeks contact mogelijk.

Noot 74 bij XVII, 11 - pag. 136 Liefste, hier wordt de juiste Drie-eenheid duidelijk aangegeven: God - Geest - Ziel (Brahma - Wishnoe - Siwa)

Noot 75 bij XVII, 15 - p. 136. - Liefste, de [illegible] wanneer men met idealistische oogen om God te bidden kan bekamelijk te doen sterven, want voor zulke „harde leer" zou geen mensch gewonnen zijn. Elk levend organisme ... wil leven, als het altans niet ziek is. Daarvoor wil ieder bidden: „Laat mij leven" en als ik dood ben, laat mij dan voortleven. Ook de wijzen moesten God in het oog houden, of den mens verliezen. En zo is het nog.

Noot 76 bij XVII, 25 pag. 140 Liefste, in deze [illegible] te rug- telkens terug- herende formule ligt het: God is God! en Ik (of de Messias, of Mohammad, of Ex-beliebig wie of wat) ben zijn profeet aan alle Geest-geloven en Waldenzen-geloven.

Noot 77 bij XVII, 26 p. 140 Liefste, dit alles moet aanmerkelijk maken het verschil tussen heiligen en Reidenen, Gods-kinderen en des Duivels-kinderen, eeuwig geluksalegen en eeuwig verdoemden. En aan deze „kinderen" doet men heden ten dage nog.

Dit Cap. XVII had ten rechte uit het Evangelie geleidt moeten zijn. Het is inderdaad plagiaat, dat niet past in den mond van een Historische persoon.

De strekking er van is ten slotte deze: Voor de schepping der stof, zond God no 1. (Godvader) God no 2 (zijn Zoon uit) om de Menschheid, die door de zonde („de rebellie tegen God no 1") aan den Duivel was toegevallen, weer voor het eeuwig leven te winnen. - God no 2 moet daartoe zelf tydelijk stoffelijk worden, want door de ziel zelf als mens buiten het Broederlijk-Aaas te brengen en daardoor buiten het bereik van den Duivel, dan te laten sterven en het stoffelijk lichaam weer af te leggen, en alsdan hem als heerlijke geest terug te doen keeren als kind in den schoot van God no 1. - Daartoe dient dan de H. Geest, die een andere vorm is van God no 2 (Zoon). Aldus:

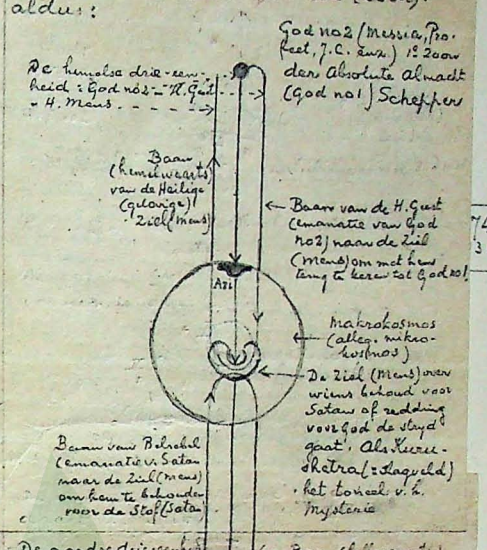

Dit is slechts één der vele conceptie's.

Dit alles is geschied vóór de stoffelijke schepping v.d. mens. Van alle aanvang af is derhalve de mens of heilig of heiden. En het hele verhaal is de anthropogenesse.

Door God no 2 historisch te maken ontstond de bloedige en bloedeloze oorlog, die mettertijd de baas werd voor de economische en politieke macht van de christ. kerk.

3 Jan 44

Noot 78 vóór Cap. XVIII - p. 140 Liefste, voor no. tekstes voorafg.

De beek Kedrow (vs 1) is topografisch (nu) het stroompje dat in de Dode Zee (zie den Dooden) uitloopt. Deze Dode Zee is het diepste punt van het land Palestina, ver beneden zeepeil. Deze zee der Dooden is overzout waardoor de ganse omgeving woestijn is, onvruchtbaar, d.i. levenloos. Het licht er wel een dodenrijk. Over het rijk der Onderwereld (d.i. het Dodenrijk) is de Duivel de baas. Met dodenrijk is dan ook de hel. Daar brandt het vuur. En 1 Kon. XV, 13-15 en 2 Kron. XV, 16 kunnen we lezen dat aan de beek Kidron het afgrijselijk afgodsbeeld "(d.i. de Duivel) verbrand is. Het is daarom niet zo erg ingewikkeld om te orienteren als de „hof by de beek Kidron" te oriënteren als de vulva (de baken). Neem voor de Kedrow zelf de menses-vloeiing, zinnebeeld der onvruchtbaarheid, dus der onvruchtbaarheid.

Gethsemane (vs 1) Deze hof het by Matth XXVI, 30-36 Gethsemane. De vertaling van dit woord wordt aangegeven als „olie-pers", elders als „wijnpersbak". Olie en wijn worden vaak door een gebruikt in identieken zin; zij verbeelden beide: bloed, nl het bloed van de H. Ari. De

De heiliging door primitieven van voorwerpen en personen, behorende bij hun cultdienst, geschiedde nu geschiedt wel meest door besprenkeling met bloed. Dit is nu in de die van consecrata en sacrament terug te vinden. „Oliefers" en „wijnvaten" wijzen op de benamingen van den Ari. Deze heeft plaats op last van den Duivel. Waar? Wederom in de vulva (bekken) de verblijfplaats van den Duivel. Nu hebben Matth. XXVI, 47, Mark. XIV, 43; Joh. XVIII, 1 Gethsemane maar Luk. XXII, 39 „Olyfberg". Maar Olyfberg" betekent de Ari. En hier schijnen wij dus voor een onverklaard feit bij Lukas te staan. De gelovigen plegen over zulke incongruenties heen te stappen. Een onrechte. Lukas heeft slechts in schijn ongelijk. Dit is juist een verrassend element in de allegorie, dat zelfs de afwijkende versies haar versterken. Lukas nl. deelt mee dat de Ka als geest zich in de bri of op den Olyfberg begaf, maar verzuimt nader aan te geven, waar de Ari zich toen bevond, nl. in het hol, waar de Ari zich terugtrekt, op zijn reis naar de uitstoting uit den moederschoot. Dit verzuim is daarom zo aardig, opdat daardoor onze aandacht valt op de mededeling van Joh. XVIII, 2, dat Judas „de plaats" kende „omdat zij daar dikwijls vergaderd hadden", de bri nl, nu te Gethsemane zijnde.

Nazarener (vs 5) Er is, vooral ook in jongere, onze tijd, een vrouw streven om een onderscheid te doen ontstaan tussen Nazarener en Nazirener of Nazoreër. De woorden betekenen alle hetzelfde. Er zijn 3 gradiën in deze betekenis: (1) de geest, elke geest van de Ari, (2) beperkter: de door gelofte van (a) onthouding van wijn (= bloed!)
(b) vermijding van contact met de doden (allicht!)
(c) ongeschoren te blijven (wijzende op haarloosheid, d.i. onstoffelijkheid) gebondene.
(3) hoog beperkter: de aan God gebondene Ka. Uiterlijk: iemand van Nazareth. En de levitische priester-wellen blijven de hogepriesters (immers Ka's) Nazarener te zijn. Natuurlijk!

Hogepriester (vs 10) Dit is de Ka of de Ka daarom zegt zij voorgesteld als enkel voor een jaar in ambt te zetten, d.i. voor alle geboorte (jaar) is een andere hogepriester (Ka) in ambt. - In mijn Joh.-Evang. zijn in Cap XVIII Overpriester en Hogepriester gedrukt. Deze zijn echter des Duivels en hadden derhalve geen rechten op hoofdletters. Trouwens is met die hoofdletters zulk een verwarring gemaakt dat het zaak ware, reeds in dit deel correctie daarin te brengen. Overigens wijst ook deze fout op het feit dat men reeds aan het evangelie gedicht werden, toen de evangeliën gedicht werden.

Malchus (vs 10.) De naam van „de dienstknecht des hogepriesters". - D.i. dus de mens, de heiden in dit geval, wien „het rechteroor" werd afgehouwen (i.e. de doorsnijding van den navelstreng, in casu bedoeld als de scheiding van het Universele kind) wordt opvallend nadrukkelijk als Malchus aangegeven. Er is dus een verborgen betekenis te zoeken, want het zou geen betekenis hebben, als Malchus Jan, Piet of Klaas ware geweest. Neen, het was juist niet Jan, Piet of Klaas. Het was Malch.

De latinisatie van een grecisme uit het hebreeus moet verband houden met malus (boos, kwaad, slecht) Nu is een malchus een kopje zonder oor. Maar dit is in zijn ontstaanswijze een radicalisme geweest, secundair omgevormd naar het verkeerde. - Erg menselijk is het raadsel niet.
Het hebreese (aramese) a'malik of a'malak betekent boos, de boze. De k in dit woord werd een zeer (semitische invloed) als ch (arabisch vooral) en als h (en q) als eindklank en dan wel (ook slechts) zacht aangeblazen. De schrijfwijze MLCh kon slechts den stam aangeven. Malik of Malich, Melek of Melech betekent goed. A'malik enz = niet-goed.

Waarom zou Milch, Milk, Melk als het zuivere, niet alzoo den duivel vervallen voedingsap (bloed!) niet van denzelfden oorsprong zijn? Zegt niet 1 Petrus II, 2: „en als nieuwgeborenen kinderkens (= de tot het waar. Geloof gewonnen, Heilige mens) zijt zuw begeerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen"? "Redelijke" is hier zeker een misvertaling. De Nieuwe Vertaling (van 1941), dit evenzeer vermijdende, heeft: de onvervalste melk des woords"

Neem deze heel duistere tekst aan voor Ja, Liefste.
Wij hebben in den grieksen tekst, dien ik niet kenn, dus een begrip dat met logos (= rede, woord) samenhangt, logos is echter ook God. Een mij onbekenden grieksen tekst vertaald ik met 1 Petr. II, 2: Weest enkel begerig, gij die zijt als nieuwgeborenen (in het Ware Geloof in God) naar de zuivere leer Gods, gelijk de pasgeborene kinderen naar zuivere melk, opdat gij door dezelve alleen zult gedijen (hetgeen door enige andere leer onmogelijk zou zijn).
3. Ook al zou een andere leer u gezegd hebben dat God goederen uit (Petrus" moet hierbij gedoeld hebben op de Mithras-kultus, de machtige medestrijders van het jonge christendom.
4.-5. Zo komt tot Jezus Christus, die ze bevende Steen (gelijk de Ari's), wel verworpen door de ongelovigen, maar door God uitverkoren en zeer dierbaar. Want zij zult gij zelf aan Jezus Christus gelijk worden, een huis van den Geest Gods, een heilig priesterdom verwerven, als Middelaar tussen God en Mens, des laatsten offeranden ter ere Gods aanne-

vervolg op pag. 138

10 En al het Mijne is Uwe, en het Uwe is Mijne; en Ik ben in hen verheerlijkt.

11 En Ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in de wereld, en Ik kome tot U. Heilige Vader! bewaar ze in Uwen naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als Wij.

Noot 74 op p. 134

12 Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik ze in Uwen naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde.

13 Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijne blijdschap vervuld mogen hebben in zichzelven.

14 Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben.

15 Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van den booze.

Noot 75 op p. 134

16 Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben.

17 Heilig ze in Uwe waarheid; Uw woord is de waarheid.

18 Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, *alzoo* heb Ik hen ook in de wereld gezonden;

19 En Ik heilige Mijzelven voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid.

20 En Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij gelooven zullen.

21 Opdat zij allen één zijn, gelijkerwijs Gij, Vader! in Mij, en ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld geloove, dat Gij Mij gezonden hebt.

22 En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij één zijn, gelijk als Wij één zijn:

23 Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.

24 Vader! Ik wil, dat, waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijne heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld.

25 Rechtvaardige Vader! de wereld

"mende naamens God."
Dit is klaar en helder. En daar door ook dat Mal Chus (wie worden tot Mal Chus. die den soldaanrob (mens) tout court: de Mens betekent.
Annalchus of Amalchus, Amalus zou fonetisch juister gewest zijn, maar het begrip malus verloren hebben.

Liefste na deze eenvoudige divagatie, wil ik nog even er op wijzen, dat je door de verveelvoudiging van gelijksoortige gebeurtenissen en beelden niet van de baan gedrongen moet worden. Volgens de boeken verbeelden de geboorte. Malchus staat evenzeer voor Judas als Judas voor zich etc. En ook houde je in 't oog, dat met den voortgang van het geboorteproces de overgang tot mikrokosmos naar makrokosmos duidelijker moet worden.

De Judaskus. Liefste, de dramatische scene van de judaskus, die de 3 synoptische evangelisten hebben, maken het duidelijk, dat de aanvechting nog niet is doorgemaakt, en dus het stoffelijke (stoffelijke) contact (de kus) nog mogelijk was. (vs 5)

Jezus gemeent "het oor v. Malchus (vs 10) Lukas vertelt dat Jezus „het oor" aanraakte en de mens Malchus „genas" d. w. z. tot deed geboren worden. Het oor-verhaal heeft wel de bedoeling te belichten, dat Caïas trachtte de voeding van den mens in dienst des duivels te beletten door volledige afwijding van diens ari. Maar dit zou geen winst voor God beteekenen, die slechts van vrijen wil aan den duivel te verlaten, afhangt. En ook zou het nu strijd zijn met „de Wet" dat de ari sterven zal, opdat de mens, - en alle mens was den Ka inmiddels toevertrouwd, - zou leven. Veel betekenis heeft de episode verder niet.

Liefste, begin nu aan de lectuur van Cap XVIII, juil je?

4/1-44.

Noot 79 voor XVIII, 12 - op pag. 141 Liefste, mijne notities worden: Annas (vs 13) Lees tekst staat: „tot Annas, den schoonvader van Kajafas, die (Kajafas) de hogepriester van dat jaar was." D. w. z. Kajafas is de momentele duivelse ka; zijn schoonvader is de stoffelijke bmquest; diens vader is de stoffelijke mens. Dit „schoonvader"-element (dit type als God of Duivel (mens) komt vaker voor. Bijzonderlijk wijs ik je op Jethro, de schoonvader van Mozes, Juda, die van Hamor,

De „mens" Annas (onguustige uitgang as; vergelijk ook Anos, si. anse = het spook) was niet het product der vorige geboorte. Maar Lukas (XI) noemt hem en Kajafas beide tegelijk „hogepriesters". Dit lijkt vreemd (Luk III, 2) Nicolaas wil de zinsnede laten voor de opvatting dat ook Annas als een Geestfiguur zou zijn, waarop de naam ook zou kunnen wijzen, als de valse Aw, Sjaal'Aw, dus de duivel. Alhoewel Satan persoonlijk geen rol speelt in dit johannitische passiespel, wel Belzebul, zijn Opperste Heer. Bestuurder.

Verder heeft Annas hier geen betekenis. Het drama nadert den drampel v. d. makrokosmos, - houd dat ook even voor ogen, Liefste.

By vs 16. De tekst noemt Johannes niet. Maar jobs, zei ik je reeds by Cap I, is een zelfgemaakte, en ik simpelde op zijn vrouwelijkheid als bmquest, Kajafas kende Hem als natuurlijke „gast" Caïas kende hij niet. Uiteraard moet de mens (ziel) den ka volgen, nog met dezen door de familiebanden verbonden. Caïas bleef „binnen". Maar ten slotte zal de mens (ziel) de mens (ziel) worden by, toen Joh. dat had duidelijk gemaakt, binnen gelaten in de verhaaltant. nl het juist niet noemen v. d. discipel en op, dat Joh. zich zelf bedoelde.

De raadzaal, de vulva = alg. de hel. Hier was het gebied van den Boze en de zijnen.

De dienstmaagd = i. c. de stoffelijke baarmoeder gast, tevens deurwaarster.

By vers 18. „aan een kolenvuur, want het was koud". Echt aardig om te vertellen dat men „op een warme plaats" (de hel) was.

By vers 22/3. De allegorie verfijnt zich hier tot een mooie dramatische die de reconcretisering-sterkt bemoeilijkt. Ook verder is dit zo. (purperskleed, kroon der pijn, bespotting enz) Dit alles bewogt de rituele wijdingen, uitdrijving, begrafenis-plechtigheden etc. te belichten. Het slaan en geselen b.v. duidt op het massieren tot opwekking van de nawee en uitstoting der nageboorte, op het bespreken van de ari door middel van een hyssop-wedde etc. Ik zal vaker de dramatische gesprekken, bewijzen van de dichterlijke gaven der mythenbouwers, moeten afslaan, waar zij de plastiek onduidelijk maken. Zij de plastiek onduidelijk maken. Zij dienen als protocol doen die gesprekken dienst als propaganda voor de ware leer.

By vs 12 en 24 - „gebonden" = nog met het kind verbonden.

Nu naar XVIII, 12

Noot 80 by XVIII, 40 - pag 145. Liefste, de tekst leest „Bar Abbas, die een moordenaar was." Abba: vader. Bar-Abbas: zoon v. d. stoffelijke vader. Bar-Abbas = zoon v. d. stoff. vader, d. i. de Mens. Deze mens is ook de moordenaar

van den Ari, het lichaam van zijn geest-broeder. Daarom ook is Klain (de mens/ziel) en Habel (abel) de ari (zijn geest) De allegorie is ook hierin geheel juist. En verder is dat ook het wezen der bijbelse bloedverwant-conflicten en bloedingen. Daarom vergelijk ik de laatste zin bij XVIII, 40 too.

Als de allegorie ook verder juist is, dan moeten nu volgen: het vonnis over de Ari, de offering van de Ari, nieuwe Ari-vorming; nieuwe openbaring Gods; nieuwe bevruchting; nieuwe menswording; nieuwe verschijning van het Eeuwig: Leven - de zoon? eindigende Cyclus der Wording.

Wel, myn Liefste, zo is het ook precies. En dit wijsgerig (johannes-evangelie ontrolt zich als een aaneengesloten verhaal van de menswording, zonder hiaten en zonder illogica! In den zin der mystiek dan die ene van de eerste woorden van het eerste vers van het eerste hoofdstuk: "In den beginne was het Woord."

5/1-44

Noot 81 voor XIX op p. 146. Liefste, in uitgestrekte streken van Voor-Azië gold een merkwaardig gebruik, dat de Vorst (Koning) eens per jaar aan een tempelfeest moest deelnemen als voorwerp van offer. Hij werd door de priesters met een lappenmantel omhangen en met een offerkroon, gesierd, in vrolijke uitdossing in een processie naar een heilige badplaats, waarna het volk door spotroepen blijkend in spel, besprot en in het ootje genomen. Ook hierin schuilde de geboortenijd, die ook aan andere Carnavals en pascha's (herdenkingsfeesten der vlekvrije) het aanzijn gaf. Het nu volgende Jezus-verhaal herinnert hieraan. Dat is de voorlopige vernedering van den stervenden God, opgenomen in zijn macht en majesteit beroofd en aan de stof (de zielen) overgeleverd, om dan des te prachtiger te herrijzen.

Hiermee de door my samengestrooide tekst van vs. 1-6

By vs 6 zelf past een herinnering vooraf aan de algemeen geldende ari-ritus als die wat, hoe in uitgestrekte gebieden in Azië en Zuid-Afrika, - overeenkomstig volgens de ethnologen ook in streken in Afrika, en misschien ook in West-Azië, hieronder in zwang geblevene Midden-Amerika sedert Maja's en Azteken, - de ari op plechtige wijze, na met uitgestrekte handen te zijn behandeld, tussen klaroenen en wierook, op een kruisvormig plankje wordt gebonden of op andere wijze wordt bevestigd met zijn en des kinds geslachtsdelen en -werktuigen en in een dook van ongebleekt linnen (verbleekt, ook in O. T. gewaffeld, en daarna als een banier of totempaal geplaatst of gnagelt wordt, dan wel aan een vier als dryvend Kruis wordt toevertrouwd. Gewoonlijk speelden fakkels, brandende takken, staarsen (vrouwen en licht zijn Godsymbolen) hierbij een rol. Priesters geleiden zijn en gaan al te missen.

Onder de heilige handen zijn hijsopzeil myrrhe, alsë, aziju, zout (als geniet op a conserveering; denk aan mummificatie en voorplasen daarvan en volstrekt niet alleen in Egypte (Egypte Jos 19:40). de voornaamste. Oude diksel doen dienst ter heiliging. Anders, verwonden, snijden zijn mede aanwezig. Het gewijde voorwerpen (stenen mes, bamboe-mes, takjes en roeden of speerakolaten en zaste inkloppers? Onder handen (hier ligt de gedwongen-metafoor) wordt de toegebedde ari behandeld. Vele andere gebruiken (begrafenis, rouwoffering, grafneerlegging aan de vogels; nederlegging op een eenzame plaats in een bos, dan de rand van een wildernis, by een meeras, aan de over van een rivier) worden t.z.t. van hier en daar bericht. Het gewijde karakter dier gebruiken is altijd te onderkennen. Dat daaraan wonderlijkerwijs Ari-zaden verbonden zijn, staat vast.

Diverse dezer gebruiken minden wij in het verhaal van Jezus' kruisoprichting.

By vs 7. De bedoelde wet vinde je in Lev. 24:16.

By vs. 13. - Lithostrotos of Gabbatha betekent by beiden betekent: „zonde steenschijf", dus: de Ari. Belzebel maakt zich dus van de Ari meester als het eigendom van Satan. De kunst van de vrageboorte ligt niet alleen uitgedrukt in de uitbrenging van Jezus (vs 5, 6 en 13) maar ook in de aantekening dat het 6 uur des morgens was (begin van den dag in het oosten, maar ook pascha, de geboorte van de Ari)

By vs 16. In het „wegnemen" van den Christ ligt de daaraan voorafgaande schending van het paasgebeuren, de terdoodveroordeling, en de uitstoting van den Ari in den maatschappij.

By de periodische paasspelen in Nederlandsch Limburg, zo deelt men my mede, wordt op dit punt door P.P. op een kunstige stokje gebracht dat PP, na zijn handen gewassen te hebben, doormidden breekt. Dit sympathetisch ritueel is overduidelijk! -

Naar 19:1 Liefste!

heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend, en deze hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt;

26 En Ik heb hun Uwen naam bekend gemaakt, en zal *hem* bekend maken; opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.

Gevangenneming van Jezus.

(Matth. 26, 36, 47–56, en de overeenk. pl.)

18 JEZUS, dit gezegd hebbende, ging uit met Zijne discipelen over de beek Kedron, waar een hof was, in welken Hij ging, en Zijne discipelen.

2 En Judas, die Hem verried, wist ook die plaats, dewijl Jezus aldaar dikwijls vergaderd was geweest met Zijne discipelen.

3 Judas dan, genomen hebbende de bende *krijgsknechten* en *eenige* dienaars van de Overpriesters en Farizeën, kwam aldaar met lantaarnen, en fakkelen en wapenen.

4 Jezus dan, wetende alles, wat over Hem komen zou, ging uit, en zeide tot hen: Wien zoekt gij?

5 Zij antwoordden Hem: Jezus den Nazarener. Jezus zeide tot hen: Ik ben het! En Judas, die Hem verried, stond ook bij hen.

6 Als Hij dan tot hen zeide: Ik ben het! gingen zij achterwaarts, en vielen ter aarde.

7 Hij vraagde hun dan wederom: Wien zoekt gij? En zij zeiden: Jezus den Nazarener.

8 Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben; indien gij dan Mij zoekt, zoo laat dezen heengaan.

9 Opdat het woord vervuld zou worden, dat Hij gezegd had: Uit degenen, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren.

10 Simon Petrus dan, hebbende een zwaard, trok het *uit*, en sloeg des Hoogepriesters dienstknecht, en hieuw zijn rechteroor af. En de naam van den dienstknecht was Malchus.

11 Jezus dan zeide tot Petrus: Steek uw zwaard in de scheede. Den drinkbeker, dien Mij de Vader gegeven heeft, zal Ik dien niet drinken?

Noot 79 p. 138

Jezus voor het Sanhedrin.—Petrus verloochent Hem.

42. (Matth. 26. 57–75, en de overeenk. pl.)

12 DE bende dan, en de Overste over duizend, en de dienaars der Joden namen Jezus gezamenlijk, en bonden Hem,

13 En leidden Hem henen, eerst tot

Annas; want hij was de vrouws vader van Kájafas, welke deszelven jaars hoogepriester was.

14 Kájafas nu was degene, die den Joden geraden had, dat het nut was, dat één mensch voor het volk stierve.

15 En Simon Petrus volgde Jezus, en een ander discipel. Deze discipel nu was den Hoogepriester bekend, en ging met Jezus in des Hoogepriesters zaal;

16 En Petrus stond buiten aan de deur. De andere discipel dan, die den Hoogepriester bekend was, ging uit, en sprak met de deurwaarster, en bracht Petrus in.

17 De dienstmaagd dan, die de deurwaarster was, zeide tot Petrus: Zijt ook gij niet uit de discipelen van dezen mensch? Hij zeide: Ik ben niet.

18 En de dienstknechten en de dienaars stonden, hebbende een kolenvuur gemaakt, omdat het koud was, en warmden zich. Petrus stond bij hen, en warmde zich.

19 De Hoogepriester dan vraagde Jezus van Zijne discipelen, en van Zijne leer.

20 Jezus antwoordde hem: Ik heb vrijuit gesproken tot de wereld; Ik heb allen tijd geleerd in de synagoge en in den

tempel, waar de Joden van alle plaatsen samenkomen; en in het verborgen heb Ik niets gesproken:

21 Wat ondervraagt gij Mij? ondervraag degenen, die het gehoord hebben, wat Ik tot hen gesproken heb; zie, deze weten, wat Ik gezegd heb.

22 En als Hij dit zeide, gaf een van de dienaren, die daarbij stond, Jezus eenen kinnebakslag, zeggende: Antwoordt Gij alzoo den Hoogepriester?

23 Jezus antwoordde hem: Indien Ik kwalijk gesproken heb, betuig van het kwade; en indien wèl, waarom slaat gij Mij?

24 (Annas dan had Hem gebonden gezonden tot Kajafas, den hoogepriester.)

25 En Simon Petrus stond en warmde zich. Zij zeiden dan tot hem: Zijt ook gij niet uit Zijne discipelen? Hij loochende het, en zeide: Ik ben niet!

26 Een van de dienstknechten des Hoogepriesters, die maagschap was van dengene, dien Petrus het oor afgehouwen had, zeide: Heb ik u niet gezien in den hof met Hem?

27 Petrus dan loochende het wederom; en terstond kraaide de haan.

43. God door Belsebel erkend. (De Mens eist des Ari's dood)

Jezus voor Pilatus.

(Matth. 27. 1, 2, 11–31, en de overeenk. pl.)

28 ZIJ dan leidden Jezus van Kájafas in het Rechthuis. En het was s morgens vroeg; en zij gingen niet in het Rechthuis, opdat zij niet verontreinigd zouden worden, maar opdat zij het Pascha eten mochten.

29 Pilatus dan ging tot hen uit, en zeide: Wat beschuldiging brengt gij tegen dezen mensch?

30 Zij antwoordden, en zeiden tot hem: Indien deze geen kwaaddoener ware, zoo zouden wij Hem u niet overgeleverd hebben.

31 Pilatus dan zeide tot hen: Neemt gij Hem, en oordeelt Hem naar uwe wet. De Joden dan zeiden tot hem: Het is ons niet geoorloofd, iemand te dooden.

32 Opdat het woord van Jezus vervuld wierde, dat Hij gezegd had, beteekenende, hoedanigen dood Hij sterven zoude.

33 Pilatus dan ging wederom in het Rechthuis, en riep Jezus, en zeide tot Hem: Zijt Gij de Koning der Joden?

34 Jezus antwoordde hem: Zegt gij dit van uzelven, of hebben anderen het u van Mij gezegd?

35 Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de Overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan?

36 Jezus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn koninkrijk van deze wereld ware, zoo zouden Mijne dienaars gestreden hebben, opdat Ik den Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn koninkrijk niet van hier.

37 Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dan een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik een koning ben. Hiertoe ben Ik geboren, en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik der waarheid getuigenis geven zou. Een iegelijk, die uit de waarheid is, hoort Mijne stem.

38 Pilatus zeide tot Hem: Wat is waarheid? En als hij dat gezegd had, ging hij wederom uit tot de Joden, en zeide tot hen: Ik vind geene schuld in Hem.

39 Doch gij hebt eene gewoonte, dat ik u op het Pascha eenen loslate. Wilt gij dan, dat ik u den Koning der Joden loslate?

40 Zij dan riepen allen wederom, zeggende: Niet dezen, maar Bar-abbas! En Bar-abbas was een moordenaar.

Noot 80
pag. 128

19 TOEN nam Pilatus dan Jezus, en geeselde *Hem*.

2 En de krijgsknechten, eene kroon van doornen gevlochten hebbende, zetteden *die* op Zijn hoofd, en wierpen Hem een purperen kleed om,

3 En zeiden: Wees gegroet, Gij Koning der Joden! En zij gaven Hem kinnebakslagen.

4 Pilatus dan kwam wederom uit, en zeide tot hen: Ziet, ik breng Hem tot ulieden uit, opdat gij wetet, dat ik in Hem geene schuld vinde.

5 Jezus dan kwam uit, dragende de doornenkroon en het purperen kleed. En *Pilatus* zeide tot hen: Ziet, de mensch!

6 Als Hem dan de Overpriesters en de dienaars zagen, riepen zij, zeggende: Kruis *Hem*, kruis *Hem*! Pilatus zeide tot hen: Neemt gijlieden Hem en kruist *Hem*; want ik vind in Hem geene schuld.

7 De Joden antwoordden hem: Wij hebben eene wet, en naar onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelven Gods Zoon gemaakt.

8 Toen Pilatus dan dit woord hoorde, werd hij meer bevreesd,

9 En ging wederom in het Rechthuis, en zeide tot Jezus: Van waar zijt Gij? Maar Jezus gaf hem geen antwoord.

10 Pilatus dan zeide tot Hem: Spreekt Gij tot mij niet? weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten?

11 Jezus antwoordde: Gij zoudt geene macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware; daarom die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft grooter zonde.

12 Van toen af zocht Pilatus Hem los te laten; maar de Joden riepen, zeggende: Indien gij dezen loslaat, zoo zijt gij des Keizers vriend niet; een iegelijk, die zichzelven koning maakt, wederspreekt den Keizer.

13 Als Pilatus dan dit woord hoorde, bracht hij Jezus uit, en zat neder op den rechterstoel, in de plaats genaamd Lithostrótos, en in het Hebreeuwsch Gábbatha.

14 En het was de voorbereiding van het Paschia, en omtrent de zesde ure; en hij zeide tot de Joden: Ziet, uw Koning!

15 Maar zij riepen: Neem weg, neem weg, kruis Hem! Pilatus zeide tot hen: Zal ik uwen Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan Caesar.

Zal ik uwen Koning kruisigen? De Overpriesters antwoordden: Wij hebben geenen koning, dan den Keizer.

16 Toen gaf hij Hem dan hun over, opdat Hij gekruisigd zou worden. En zij namen Jezus, en leidden *Hem* weg.

45

De kruisiging.

(Matth. 27. 32–56, en de overeenk. pl.)

17 EN Hij, dragende Zijn kruis, ging uit naar de *plaats* genaamd Hoofdschedelplaats, welke in het Hebreeuwsch genaamd wordt Golgotha;

18 Alwaar zij Hem kruisigden, en met Hem twee anderen, aan elke zijde eenen, en Jezus in het midden.

19 En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette *dat* op het kruis; en daar was geschreven: JEZUS DE NAZARÉNER, DE KONING DER JODEN.

20 Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruisigd werd, was nabij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuwsch, in het Grieksch, *en* in het Latijn.

21 De Overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden; maar, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden.

22 Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, *dat* heb ik geschreven.

23 De krijgsknechten dan, als zij Jezus gekruisigd hadden, namen Zijne kleederen (en maakten vier deelen, voor elken krijgsknecht een deel) en den rok. De rok nu was zonder naad, van boven af geheel geweven.

24 Zij dan zeiden tot elkander: Laat ons dien niet scheuren, maar laat ons daarover loten, wiens *die* zijn zal; opdat de Schrift vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijne kleederen onder zich verdeeld, en over Mijne kleeding hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten gedaan.

25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijne moeder en Zijner moeders zuster, Maria, *de vrouw* van Klopas, en Maria Magdaléna.

26 Jezus nu, ziende *Zijne* moeder, en den discipel, dien Hij liefhad, daarbij staande, zeide tot Zijne moeder: Vrouwe, zie uw Zoon!

27 Daarna zeide Hij tot den discipel: Zie uwe moeder! En van die ure aan nam de discipel haar in zijn *huis*.

28 Hierna Jezus, wetende, dat nu alles

Uit het nu volgt de „kruisgang" (zie over de relikten voor).

Golgotha (vs 17) Nadere verklaring is: hoofdletter 2 plaats: „Kalvarie" (kahelkal) Mk. zou de plaats noemen: Kraakplaats. Deze uitleg voldoet niet. De kruisigingsplaats lag (vs 20) nabij de stad. De ari nam wereld als regel begraven „daar het gebeente huns" opdat de Ka, die zich dat waakt in de Ari begraft, steeds bij de aard zal zijn en het beheersen. We weten al uit, dat „de stad" het ingewandsel spuit is. Denk eens aan de ingewikkelde begraafwijze der West-Soendanezen aan de buitenwijde van de Citik, waarbinnen de weg is, terwijl aan het kampongpijpje dan is en uitgang tot en van den Ka verricht! Elders weer wordt de Ari begraven by de deurpost, recht de geborene jongetje, links als zij een meisje is. Of de begrafenis heeft plaats in een tempajang (tempat, tempoh jang, Borneo, Formosa, Malaka Kind Burma). Algemeen is ook de begrafenis op de Balibaren, de daarvoor aangewezen koehaeren voor alle ari's van de desa (Bali-koehaar, Balibaren, de Godsakkers, Akeldama) D.i. de zijn oorsprong. Het „bloedveld" (zie Matth 27:7 en Handel 1:19) ontving eerst den zang (ka, ari) van het stamhoofd (Dan stang Filippijnen).

daarna de anderen in „gewijden grond" (ook hier de oorsprong v. b.w. christelijke heiligheid). Golgotha = de tha (plaats) v/d golgo. Golgo moet dus de aanduiding v/d Ari inhouden. De babilonische Gilgamesj, ook een christus, de H. Ka (= H. Geest) heeft de zelfde letterworming GLG. (Denk ook aan de langstreek Gilgal (O.T.) = Steenkring" of steenschijf (= de gevallen Ari-afmantelaring) of ook Gilgames)

is een „gehangene". Als volgens Mat (XXVII) Judas zijn „bloedgeld" terug gaf in zijn „verking", besloot men met dat „geld" den niet nader aangeduiden grond „van den pottenbakker" te kopen, als begraafplaats voor „de vreemdelingen". We zijn in de Bijbel de aanwijzingen overduidelijk, dat „de Pottenbakker" God is, d.i. de Menseinschepper. Zijn grond is gewijde grond. Deze wordt voor Gods eigendommen gebruikt, i.c. „de vreemdelingen", zo als wij nu al weten: de Ka's, Gods Zonen. „Gehangenen" spelen in sprookjen, legenden en mythen diverse, steeds terugkerende ari-rollen. Als GLG (golgo, golgotha) het begrip „hangen", „gehangene" in zich houdt, is het niet gewaagd, daarin ook de stam te zien van galg. Golgotha is dan „galgenveld", waar de „gehangenen" aan „het kruis" genagelde werden. Dat is dus het zelfde als akol (= akker/- dama (= bloed, Skr.). Dat klopt nu ook langs anderen weg. Adam toch is aanverwant met Dam, zo Adam toch is aanverwant met Dam, zo als ty ons heet by ons, by de Arabieren en elders. (Adam is ten slotte „de goede Dam). Dam = de bloedige. Uit DM ontstond nu zowel Adam = de on-bloedige, d.i. de mens, terwijl de Dam de geest (ari) was, als b.v. Dominus) M/sunde: God, het zien weer juist zon zijd, maar ook Satan - Heer der (stoffelijke) wereld.

Summa summarum: Golgotha = de Plaats waar de ari's aan hun kruisten paaltjes werden opgehangen, en daarna begraven; dus: gewijde grond, kerkhof.

De 2 Boosdoeners, met Chr. gekruisigd (vs 18) by kunnen beschouwd worden als de symbolisch-allegorische Geest-Ziel-dualiteit van den ouden mens", die via de komst van Chr. verdwijnt (altans dient te verdwijnen) om dat de Nieuwe Mens door Chr. ontstaan is. Vrg. Rom. 6:4 en vlg.: „Wij (= de nieuwe mens, de christen) weten immers dat onze oude mens met Christus mede gekruisigd is." Zulk beeld is niet onregelyk. Jezus wordt toch geboren tussen Ezel (geestes wahana) en Os (ziels wahana) teken end de God in den mens. Zo sterft by ook als God in den mens.

Het Oeuri fragieum (het breken der beenderen) (vs 31-33) - Het gebruik was het, niet alleen in Palestina, om gecrucifieerden de benderen te breken, om de zielen, die in de beenderen (mens) kunnen schuilen, gelegenheid te geven te ontsnappen

Daar nu misdadigers de gelukzaligheid niet deelachtig kunnen worden, zullen zij uiteraard den blijde roadwaren. Zo werden zij dus aan den Boze teruggegeven, want Gods kinderen zijn zij niet. (= nu (den Ka) kunnen geen beenderen gebroken worden, omdat by ze niet heeft. De zelfde spitsvondigheid als merdere andere, b.v. dat de Nazarener de Heilige Geest) zijn haren niet snijden zal, omdat by nl. geen haren heeft.

Het lot werpen over de kleding (vs 23-24) De by schouwende organen van de Ari zijn even heilig als by zelf! Vooral de van het kind afvallende navelstrengrest, het ogenblik van den afval (= 1a 1½ week) uit het teken dat de Geest in het Kind zijn woning betrokken heeft. De „Heilige" zaken worden bewaard, meestal door de ouders (of den Ari als by schenkster dooden!) maar het lot zal de uitspraak Gods zijn, in wiens handen (vader of moeder) by Zijn eigendom toevertrouwd wenst te zien. In de allegorie zullen dus vier deelnemers (twee Geesten, immers 2 mensdualiteiten) loten. De Geesten, immers 2 mensdualiteiten) loten. De rode (amnion) wordt nimmer gescheurd. De aangemaakte zon is een R.K. relikwie te Trier.

Speer (vs 34) Het mes (steen of bamboe, geen metaal waarmee de navelstreng wordt doorgesneden. In de versie van Joh. gedramatiseerd, fijn en buiten de chronologie der rituelia, gelijk zo vaak.

Bloed en Water (vs 34) De Ari bevat een verdund bloed, als of het mengsel is van bloed en water. Het kind wordt daarmee gevoed, d.i. het wordt uit Bloed en Water geboren. (Vrg. Joh III, 5) Bovendien heet men het vruchtwater (Joh II, 1) aan het vruchtwater.

De 3 Maria's (vs 25) 1° Maria, de H. Moe-

der, 2e Maria van Klopas (d.i. de Vrouw van Klopas, of alhoewel v. Kl.) 3e Maria Magdalena. Ik zou, buiten de precieze betekenis v. Kl. (Kl. = Kleophas) niets met Stof te doen hebben; in elk geval onguustig) en van beide; in elk geval onguustig) en van Magdalena wil ook Ikkhem! De bestaande duiding van Magdalena als: die van Magdala was, is op zijn zachtst onvoldoende. - Johannes, de benemde, naegdelyke en in zijn gedragingen uitermate vrouwelyke discipel en M. Magdalena zijn denkelijk een en dezelfde.

Myn voorzichtige omzetting van vz. 26-27 steunt deels suggestie. De allegorie is al even voorzichtig: Johannes staat bij Maria, de Hemelse, - niet bij Maria, de aardse. Johannes neemt Maria de Hemelse in zijn "huis". Later (XXI) blijft Johannes op "aarde", tot dat Y.C. (de Ka) terugkomt, t.w. voor een nieuwe geboorte (der Menschheid wil ik vooruitstellen;

Nygaf de Geest (vs 30) neem even waar hoe heerlijk toepasselijk deze uitdrukking is.

En (om myself te amuseren:) het eens op de ware betekenis van: In het huis van den gehangene spreekt men niet over den strop. = de mens spreke niet (luchthartig) over heilige zaken. Daar moet Stoet gaan, Liefste!

Sabbat (vs 31) = 1e) de geboortedag Gods, de dag des Heeren, dus heilig, die door zelfs geheiligd dient door worden! Daarom 2e) rustdag, van daar dat de Dies Domini, de Dag des Heeren, de Zondag als rustdag werd. Ook de Zon is Gods symbool. En daar de Portugezen niet Dominus zeggen maar Do. mingo, werd in Indonesie de Zondag Hari Minggoe. In een werkende wereld werd een rustdag, een vacantie, tot (3e) feestdag, een feestlyd, de derde betekenis van sabbat.

Op de gewyde dag was het natuurlijk verboden onheilige dingen te doen, b.v. God te doden. Het was dus Sabbe, verboden, onheilig om den Ari te laten hangen. Deut. XXI, 22-23 maakt dit duidelijk! Het gaat daarom een moedwillige en weerspannige zoon", - d.i. een volger van de onderleer der afgoden, "een brasser en een zuiper" - d.i. het wordende menschenkind, maar een "afwykende", een ongelovige dus, die uit de baarmoeder moet worden gedreven; de geesten moeten daartoe den Ari bemaken (i.e. hem stenigen) en hy moet als duivelsgebroed (ook waarschijnlijk by verkeerd geborenen!!) even als de duivelse Ari worden gedood en aan het kruishout gehangen worden. Wyze het zy: duivelsjong of duivelse Ari, hy mag als dood lichaam niet aan het hout d. "vermachten" (in wezen: de Ari mag niet zo lang in het moederlijf blyven! Medisch verloskundig voorschrift!) maar moet nog te zelfden dag der geboorte uit de moeder vanwege den zijn. Want zo'n gehangene" is een God en vloek", voor de onredelijke leerlingen aanwijzing.

De zin den aude maxaische wetten, die allegorisch analogieën gaven, was natuurlijk spoedig vergeten, al bleef de wet werkzaam. Die uitermate over justitie, die tegen elk rechtsgevoel in. Duidelijk. Zo was het toen en zo is het nu nog, opdat ook het recht opdinding delijkheid grond van het geloof gestuld werd.

Mark. 15:42 neemt alle twijfel weg door de precieze beschrijving: „daar het nu avond geworden was van den voorsabbat" nur.

Liefste, als al de „bewijzen" van XIX 17-37 je nog niet overtuigd hebben van het Godsbestaan, - jo, myn schuld is het niet.

Begin nee met XIX, 17, Liefste.

6/1-44

Noot 83 voor XIX, 38 - XX, 10. - p. 153

Liefste, de voorafgaande notities: Het is my zulk een vreugde, dat je met je gaan hoofd my volgt: dat geeft inspiratie. Wat zou het zijn, als ik had mogen samenleven met een prulletje, dat enkel „lief" was, en dat na korter tijd niet meer zou hebben kunnen bocken.

Joseph v. Arimathea (vs 38) = de Gerechte Man-van-het-Veld-gekomen. Duidelijk een arigeest. Dit is de echte Arië, die met de westerse arrogantie op zelfs joodse wijze een Welt-ulk heeft een Sieme gered!

Voor de allegorie maken we dra macrokosmos en mikrokosmos geen substantieel verschil meer. Houd dat in het oog, Liefste. M.a.w. allegorie en symbool lopen teksens in elkander, zoals ook reeds te voor

100 pond (vs 39) De allegorie houdt consequent vast aan een mensen-lijk maat: 100 = 1 en 1 pond is genoeg voor de ari

Graf, duister terwijl staan (IV:41 en 20:1) Het gaat kan ook staan voor de wonde in de baarmoederwand door de losraderende van de gewormde placenta af - wijsheid by niet-bevruchting (M. Magdalena is maagd) de bm. is dan hersteld (= er is geen ari meer) De 4e dag is ook juist bepaald. In normale gevallen is het verschijnsel der menses voorby op de 1e dag. Het gaat om de cyclus van het eenvoudig voortplantings-proces, Liefste. De geno-episode = afzetsper; onmiddellijk begint Natuur a/d volg. episode (zie 154)

volbracht was, opdat de Schrift zou vervuld worden, zeide: Mij dorst!

29 Daar stond dan een vat vol ediks, en zij vulden eene spons met edik, en omlegden ze met hijzop, en brachten ze aan Zijnen mond.

30 Toen Jezus dan den edik genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En het hoofd buigende, gaf den geest.

31 De Joden dan, opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op den sabbat, dewijl het de voorbereiding was (want die dag des sabbats was groot), baden Pilatus, dat hunne beenen zouden gebroken, en zij weggenomen worden.

32 De krijgsknechten dan kwamen, en braken wel de beenen des eersten, en des anderen, die met Hem gekruisigd was,

33 Maar komende tot Jezus, als zij zagen, dat Hij nu gestorven was, zoo braken zij Zijne beenen niet;

34 Maar een der krijgsknechten doorstak Zijne zijde met eene speer, en terstond kwam er bloed en water uit.

35 En die het gezien heeft, die heeft het getuigd, en zijn getuigenis is waarachtig; en hij weet, dat hij zegt, het

geen waar is, opdat ook gij gelooven moogt;

36 Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem zal verbroken worden;

37 En wederom zegt eene andere Schrift: Zij zullen zien, in welken zij gestoken hebben.

46. Cyclische Herhaling: Het lichaams van den Godgezant (Arivorming)

De begrafenis van Jezus.

(Matth. 27. 57, enz., en de overeenk. pl.)

Noot 83 p. 151

38 EN daarna Jozef, van Arimathéa (die een discipel van Jezus was, maar bedekt om de vreeze der Joden), bad Pilatus, dat hij mocht het lichaam van Jezus wegnemen; en Pilatus liet het toe. Hij dan ging en nam het lichaam van Jezus weg.

39 En Nicodémus kwam ook (die des nachts tot Jezus eerst gekomen was), brengende een mengsel van mirre en aloë; omtrent honderd ponden *gewichts*.

40 Zij namen dan het lichaam van Jezus, en bonden dat in linnen doeken met de specerijen, gelijk de Joden de gewoonte hebben van begraven.

41 En er was in de plaats, waar Hij gekruisigd was, een hof, en in den hof een nieuw graf, in hetwelk nog nooit iemand gelegd was geweest:

154 Joh. duisternis houdt aan - dinding vs. 5 "wat niet vergrijpen zou of licht" is het begin voor de ari-vorming waar de ari Jezus naar zou kunnen worden aangedaan. En al dus: maagd wordt aangedaan. En al dus: maagdelijkheid over vrouws.

Kwetsbaarheid (vs 11) - het placental wereful. Het was "samengerald" moest nu begonnen worden te ontwikkelen.

Huis (vs 19) den discipelen = uteres

Contact met dodens (vs 5; ook 17) was verboden voor Nazarener (ariërs) In casu werd M. Magdalena er van teruggehouden dus een andere richting uit, nl dese: M. M. is de geestelijke uteres, by haar past het leven, niet de dood. Contact met den dood zou ofs afwezigheid van het leven duiden. D.w.z. M. M. de heilige moedermaagd op haar kant, altaris by Joh. Ev. zou steriel zijn of worden. Hier is de zelfde Engelenbron voor het verbod om een kuch-pissing te steen (want de ari is in het midden) door een huwbaar meisje; het verbod om zieke dieren te steen, door een vrouw, voor al in zwangerschap (want dat zou leiden tot het verslimmeren, sterven, van de vrucht in den schoot.

Johannes. De gedachte dat "een vrouw in dit geval identiek zijn M. M. die de ruste "de bruid des Heren" noemde, en dat "elke baarmoedergeest Maria het en in haar samenhorigheid met Jezus" moeder Maria) wint dobbel diepe perspectieven veld. Ik zal daar op een plaatse verkens wijzen. - Toch heb ik in Joh. den menselijken discipel behandeld en nader by den tekst te blijven.

Johannes is in het hebr. Jochanaän (zie elders hiervoor) het zou betekenen: het Kanaän Gods, d.i. land, gebied, rijk Gods, en dan dus het hemelse Jeruzalem, de geestelijke of hemelse baarmoeder, het geen een sterke aanduiding is.

Nu zou Jona staats een samentrekking zijn van Jochanaän. In dien zo, dan blijft Cefas (Simon Petrus), die de zoon van Jona was, ook nu dien koopde een plaatsaal - gezet te zijn. En als Jezus in XXI Cefas vraagt zijn vader te verloochenen voor Hem, wordt de betekenis duidelijker dat deze apostel de Ware geloof te dienen. Hij die 3x verloochende, zal 3x het oude geloof des vaders Jona verloochenen. magie der getallen kracht.

Wij zo nu beginnen, Liefste, by XIX, 38?

Noot 84 eind XX, 10 - pag. 157 Liefste Je dacht zeker zelf al hebben dat zowel de geheime (= verborgen blijvende) Jozef van Arimathea, en de geheime geest-zielgeleider Nicodemus, en de geheime (= verloochenende) Cefas alle 3 vervangers van den Ka kunnen zijn terwijl de drieheid, de veelvuldigheid tekent. Jezus wijst dan Cefas aan om Hem officiaal te vervangen (zijn schaapjes te hoeden) - De begrafenis van de Ka is tegelijk de nieuwe oliverwarming in de baarmoeder) en de droefheid van M. M. over haar onbevruchtbijven verandert in vreugde als later de Ka haar belooft tot haar Terug te zullen keren.

Dit de makrokosmos is de allegorie ongemerkt weer in de mikrokosmos gekomen. Maar die beide gebieden (heelal en mens) zijn in de mystiek inderdaad één.

Jozef v. Arimathea neemt de oude ari weg.
Nicodemus bezorgt zijn reuk dood
Cefas overtuigt zich dat hij er niet meer is
Voor elk kunnen, op zich zelf elk een ka, is de gelegenheid nu daar tot ari in den vleze te worden.

Dit verhaal tekent aldus de opeenvolgende opvolging van worden - verbrijnen - wederworden enz.

Noot 85 vóór XX, 11 - p. 157. Liefste, de notitie vóór af:
Jezus + 2 Engelen (vs 12-14) staan gezamenlijk voor de drie-eenheid. In de bijbel wordt vaak de komst of de aanwezigheid van het goddelijke getekend door „God tussen 2 Engelen".
De bovenier van vs 15 staat voor God. en wordt door M. Magdalena dan ook met „Here" aangesproken. Intussen blijkt by Jezus te zijn. Conclusie: Jezus = God. 7/13.
De broeders van vs 17 zijn de discipelen. Het geen uit vs 18 blijkt.

De episode Vs 12-18 verhuldt de gedachte dat God, de Schepper, als Ka, elke baarmoeder opent, de maagdelijkheid dus wegneemt, blijkende uit de eerste menses. Van deze gedachte zijn de mozaïsche boeken vervuld. Elke maagd is „bruid des Heren". Daarom gaf ik M. M. dien naam. De oude ari is weggestoten. De hemelse baarmoedergeest wacht op de volgende kans op bevruchting tegen dat de nieuwe mensis inzet. Hierdoorheen loopt de gedachte dat de Ka 40 dagen op aarde blijft, de tijd van herstelling van de baarmoeder na de bevalling (dit. de nieuwborne van den tempel), dan ten hemelvaart, en 10 dagen later (pinksteren) opnieuws nederdaalt, d.i. de baarmoeder opent en de vruchtverdrijving, geesten-ziel (de mens) doet herbeginnen.

Daarom wordt 50 een jubeljaar (braakliggen der akkers"; eeuwelijk baarlonden voor „vreemdelingen", „Jericho's „val, en het bouwen" dringen zelfs zijn eigen plaats) van de vestingen enz. enz. enz. Zo wordt het tot een feest van vernieuwde cohabitatie. - Vandaar M. M.'s plotseling centraal geworden betekenis nadat de episode met de maagd Maria, Jezus' moeder, was afgelopen. 7/1-44

Hoogerwoerd: de Heenkomst aan by de Hergel voorts: de Heenkomst aan by de Hergel voorts: de Heenkomst aan by de Hergel voorts

Noot 86 voor XX, 19 p. 158. Liefte,

de notities vooraf.
Gesloten deuren (vs 19 en 26) = de maagdelijke baarmoeder.
Thomas, zijn al of niet aanwezig zijn (vs 24 en 26) = het kenmerkbare of niet kenmerkbare ei, de al of niet gereed zijnde mensenziel, die niet door stoffelijke bewijzen aan te bestaan der Godheid te bewijzen kan
De H. Geest. De adem Gods, Gods emanatie (vs 22) waardoor de mens de taak van den Zoon (vs 21) kan overnemen. Ons magische semboer en de kinderlijke hocuspocus-spielerei zijn precies het zelfde. Zij zelf worden als de kinderen Gods, om de verheven Godswijsheid te kunnen begrijpen. Inderdaad.
Handen aan Zijde (vs 25) Beide aanduidingen van de doorgenedene navelstreng. Handen = de eindeloze bloedige; zijde: de fenomenale zelf, die zich als aan de zijde van den ari voimt.
De acht dagen (vs 26) Geheel juist. Na 4 dagen (en 4 is 40) was de baarmoeder hersteld en begon de cyclus op nieuw: ariovorming en 3 à 4 dagen later de opname van het bevruchte ei in de eileiding en opgang naar het paradijs (vs 29)
Deze gedachte is reeds basisch in het oeranimisme en leeft even fris door in Islam, Sjinto etc als in het christendom.

42 Aldaar dan legden zij Jezus, om de voorbereiding der Joden, overmits het graf nabij was.

De opstanding.

(Matth. 20. 1–10, en de overeenk. pl.)

20 EN op den eersten *dag* der week ging Maria Magdaléna vroeg, als het nog duister was, naar het graf; en zag den steen van het graf weggenomen.

2 Zij liep dan, en kwam tot Simon Petrus en tot den anderen discipel, welken Jezus liefhad, en zeide tot hen: Zij hebben den Heere weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben!

3 Petrus dan ging uit, en de andere discipel, en zij kwamen tot het graf.

4 En deze twee liepen tegelijk; en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus, en kwam eerst tot het graf;

5 En als hij nederbukte, zag hij de doeken liggen; nochtans ging hij *er* niet in.

6 Simon Petrus dan kwam en volgde hem, en ging in het graf, en zag de doeken liggen;

7 En den zweetdoek, die op Zijn hoofd

geweest was, *zag hij* niet bij de doeken liggen, maar in het bijzonder in eene *andere* plaats samengerold.

8 Toen ging dan ook de andere discipel *er* in, die eerst tot het graf gekomen was, en zag het, en geloofde;

9 Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de dooden moest opstaan.

10 De discipelen dan gingen wederom naar huis.

47

Jezus verschijnt aan Maria Magdaléna.

11 EN Maria stond buiten bij het graf, weenende. Als zij dan weende, bukte zij in het graf,

12 En zag twee engelen in witte *kleederen* zitten, eenen aan het hoofd, en eenen aan de voeten, waar het lichaam van Jezus gelegen had;

13 En die zeiden tot haar: Vrouwe! wat weent gij? Zij zeide tot hen: Omdat zij mijnen Heere weggenomen hebben, en ik weet niet, waar zij Hem gelegd hebben.

14 En als zij dit gezegd had, keerde zij zich achterwaarts, en zag Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was.

15 Jezus zeide tot haar: Vrouwe! wat,

weent gij? wien zoekt gij? Zij, meenende, dat het de hovenier was, zeide tot Hem: Heere! zoo gij Hem *weg*gedragen hebt, zeg mij, waar gij Hem gelegd hebt, en ik zal Hem wegnemen.

16 Jezus zeide tot haar: Maria! Zij, zich omkeerende, zeide tot Hem: Rabbouni! hetwelk is gezegd, Meester.

17 Jezus zeide tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijnen Vader; maar ga heen tot Mijne broeders, en zeg hun: Ik vare op tot Mijnen Vader en uwen Vader, en *tot* Mijnen God en uwen God.

18 Maria Magdaléna ging en boodschapte den discipelen, dat zij den Heere gezien had, en *dat* Hij haar dit gezegd had.

48. Cyclische Herhaling: Het ziels deel der Twee-Eenheid (Het menselijk Ei)

Noot 86 p. 155

Jezus verschijnt aan de elven.—Ongeloovigheid van Thomas.

(Luk. 24. 33–43, en de overeenk. pl.)

19 ALS het dan avond was, op denzelfden eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren, om de vreeze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

20 En dit gezegd hebbende, toonde Hij

hun Zijne handen en *Zijne* zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij den Heere zagen.

21 Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede zij ulieden! gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden.

22 En als Hij dit gezegd had, blies Hij *op hen*, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest!

23 Zoo gij iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zoo gij iemands *zonden* houdt, *dien* zijn zij gehouden.

24 En Thomas, een van de twaalven, gezegd Didymus, was met hen niet, toen Jezus *daar* kwam.

25 De andere discipelen dan zeiden tot hem: Wij hebben den Heere gezien! Doch hij zeide tot hen: Indien ik in Zijne handen niet zie het teeken der nagelen, en mijnen vinger steke in het teeken der nagelen, en steke mijne hand in Zijne zijde, ik zal geenszins gelooven.

26 En na acht dagen waren Zijne discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; *en* Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden!

27 Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uwen vinger hier, en zie Mijne handen, en breng uwe hand, en steek ze in Mijne zijde; en zijt niet ongeloovig, maar geloovig.

28 En Thomas antwoordde, en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God!

29 Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas! zoo hebt gij geloofd; zalig *zijn zij*, die niet zullen gezien hebben, en *nochtans* zullen geloofd hebben.

30 Jezus dan heeft nog wel vele andere teekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek;

31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij geloovet, dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij, geloovende, het leven hebbet in Zijnen naam.

49. Cyclische Herhaling: Begin der Menswording (Buiking van E aan Ari)

Noot 87 p. 162

Verschijning van Jezus bij de zee van Tibérias.

21 NA dezen openbaarde Jezus Zichzelven wederom den discipelen aan de zee van Tiberias. En Hij openbaarde Zich aldus:

2 Er waren tezamen Simon Petrus, en Thomas, gezegd Didymus, en Nathanaël,

die van Kana in Galiléa was, en de zonen van Zebedéüs, en twee andere van Zijne discipelen.

3 Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga visschen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook met u. Zij gingen uit, en traden terstond in het schip; en in dien nacht vingen zij niets.

4 En als het nu morgenstond geworden was, stond Jezus op den oever; doch de discipelen wisten niet, dat het Jezus was.

5 Jezus dan zeide tot hen: Kinderkens! hebt gij niet eenige toespijs? Zij antwoordden Hem: Neen.

6 En Hij zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden het niet meer trekken wegens de menigte der visschen.

7 De discipel dan, welken Jezus liefhad, zeide tot Petrus: Het is de Heere! Simon Petrus dan, hoorende, dat het de Heere was, omgordde het opperkleed (want hij was naakt), en wierp zichzelven in de zee.

8 En de andere discipelen kwamen met het scheepje (want zij waren niet verre

enige exegese vooraf

Visser (v. 2) als werkend = het redden van zielen

Vathanael = wederom de geest der stof, die van goeden wille (vs 1) Mathyeus afgekort als Petrus - Thomas (vs 2) Hieronymus staat nu voor de dualiteit ment, object der mimo geboorte

De zonen v. Zebedeus (vs 1) Jacobus en Johannes staan voor de mensheid, dus in abstracten zin.

Nacht (vs 3) de tijd vóór den geboortegang (ook voor de geboorte uit de moeder)

Morgenstond (vs 4) = aanvang v/d geboortegang (ook van de geboorte uit de moeder)

Zeepsyl (vs 5) ziel, zielen

Rechterzijde (v. 6) - gods hulp

Naakt (vs 7) - vormeloos, dus onkenbaar.

Opperkleed (vs 7) - hier het menselijk lichaam

Kolenvuur (9) - de Ka (c.q. ari of H. Geest)

Vis (9) - de ziel

Brood (9) - de ari.

153. (11) - Het kabbalistisch gespeel met getallen vindt in het getal 153 weer hoogtij. De som der cijfers = 9 (zwangerschaps- en geboortegetal. De factoren zijn 3, 3, 17. Bij de eerste ontbinding krijgt men 3 x 51. De som der cijfers (51) = 6 (het getal des menschen. De som van alle cijfers (3 x 51) = waarlijk alweer 9, en alweer de zelfde cijfers als 153! De eerste factor (3) is het getal der divinitait: God - Gods Zoon - Menschenzoon (Mens). Bij de 2e bewerking: 51 - 3 x 17, waarbij 17 (som = 8, getal van den H. Geest) de onderbaarheid symboliseert, derhalve de oneindige almacht en de schepping en 3 wederom de H. Drieenigheid. Of zelfstwel de stoffelijke satanische drie-eenheid, demonstrerende de stoffelijkheid des menschen, enz. Het getal 153 plaatst je met één slag midden in de religieuse mystiek en belet je daaraan te ontkomen naar de gewenste banalisering van de zucht naar historiciteit. En dat is de bedoeling toch ook.

3 x 3 (vs 17) = de magische formule 3x = Gods wet, waarmit het 3x = scheepsrecht ontstond. Niet onjuist want het „schip" is de mens. En Gods wil bevestigt het recht des menschen.

Nie sollst du mich befragen (v. Hohenlied vs. 12) want daardoor verduistert het mysterie en sterft de ziel. - Behalve dat het ook (XVIII, 37) niet die behoort reeds tot den dood. - Vandaar dat de Ka overigens alleen ontwijkend antwoordt of zwijgt.

Ga nu tot de lectuur over, liefste

Hoot 88 voor. XX, 20 f. 165

8 / 16.3

Bij vers 20 en 23 opgemerkt, ik meen dat Johannes als hemelse maagdelijke en baarmoedergeest = Jochanaäw, het Land, of het Vaderhuis, of de Woning Gods, letterlijk interaard de naam dier vrouw, de Zon zijn. Heeft de grieksche omwelving, de septuaginta, gemondigd? Blijft bedenken dat de R.K. leer het symbolische (lees: allegorische) karakter van het Joh. Ev. erkent, daarby echter de historiciteit uitgeheel verworpen (!)

En dan, en zijn west-aziatische en griekse mythen, die van de onbevlekt. ontvangende, goddelijke baarmoeder-geest een Hermafrodiet maken (Hermes-Aphrodite, tegelijk dus Ka-en-Moedermaagd)

De evangeliën waren propaganda geschriften. Het is dus denkbaar dat zij vóór bepaalde bestaande controverse, en ook tegen bestaande controversen in, willen optreden. De toespeling op de wederkomst van den Ka; bekend aan M.M., toen zij wenden om het verlies van „haar Ari", den goddelijken baarmoeder-opvaar, de vraag van Petrus of Johannes moest blijven (Jw 20, 21), des Ka's orde om Hem te volgen, -- alle discipelen zijn natuurlijk afgedoemd door de stoffelijken geboorte tot het eeuwige leven te komen; waarom dan Johannes niet? Ze min als de Moeder Gods, die het eeuwige leven reeds wóór de schepping had, ja, dat eeuwige leven (Hawa, Eva) was. - Je weet nu hoe ik „evangelium" vertolk: Raadsel der Openbaring des G.

Vs. 25 houdt een waar woord in. Al het menselijk denken, voelen en geloven is van deze mythe, ontstaan in de eerste aanvangen met den Mens zelf, doordrokken.

Liefst, zouden wij deze van haar waarde zo bovenmatig overtuigde menschheid, niet schamelijk kaal uitlachen?

8 Jan. 1941
Jochanaäwmoeder
Surinamc

van het land, maar omtrent tweehonderd ellen), sleepende het net met de visschen.

9 Als zij dan aan het land gegaan waren, zagen zij een kolenvuur liggen, en visch daarop liggen, en brood.

10 Jezus zeide tot hen: Brengt van de visschen, die gij nu gevangen hebt.

11 Simon Petrus ging op, en trok het net op het land, vol groote visschen, *tot* honderd drie en vijftig; en hoewel er zoo vele waren, zoo scheurde het net niet.

12 Jezus zeide tot hen: Komt herwaarts, houdt het middagmaal. En niemand van de discipelen durfde Hem vragen: Wie zijt Gij? wetende, dat het de Heere was.

13 Jezus dan kwam, en nam het brood, en gaf het hun, en den visch desgelijks.

14 Dit was nu de derde maal, dat Jezus Zijnen discipelen geopenbaard is, nadat Hij van de dooden opgewekt was.

15 Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, *zoon* van Jonas! hebt gij Mij liever dan deze? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid Mijne lammeren.

16 Hij zeide wederom tot hem ten

tweeden male: Simon, *zoon* van Jonas! hebt gij Mij lief? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed Mijne schapen.

17 Hij zeide tot hem ten derden male: Simon, *zoon* van Jonas! hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden male tot hem zeide: Hebt gij Mij lief? en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat Ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijne schapen.

18 Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Toen gij jonger waart, gorddet gij uzelven, en wandeldet, alwaar gij wildet; maar wanneer gij zult oud geworden zijn, zoo zult gij uwe handen uitstrekken, en een ander zal u gorden, en brengen, waar gij niet wilt.

19 En dit zeide Hij, beteekenende, met hoedanigen dood hij God verheerlijken zou. En dit gesproken hebbende, zeide Hij tot hem: Volg Mij.

20 En Petrus, zich omkeerende, zag den discipel volgen, welken Jezus liefhad, die ook in het avondmaal op Zijne borst gevallen was, en gezegd had: Heere! wie is het, die U verraden zal?

21 Als Petrus dezen zag, zeide hij tot Jezus: Heere! maar wat *zal* deze?

22 Jezus zeide tot hem: Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat het u aan? volg gij Mij.

23 Dit woord dan ging uit onder de broederen, dat deze discipel niet zou sterven. En Jezus had tot hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou; maar: Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat het u aan?

24 Deze is de discipel, die van deze dingen getuigt, en deze dingen geschreven heeft; en wij weten, dat zijn getuigenis waarachtig is.

25 En er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft; welke, zoo zij elk bijzonder geschreven wierden, ik acht, dat ook de wereld zelve de geschrevene boeken niet zou bevatten. Amen.

CAMBRIDGE: PRINTED BY
W. LEWIS, M.A.
AT THE UNIVERSITY PRESS

[illegible] fontaine dureau, geadoreerde dieren en godsdienstige [illegible] dragers tot van de naam van totemisten, dragers tot van de stamgoden, [illegible] van Wernak, fetisch, [illegible] gelding, godsdienstmarkt, de spiegende Duitser, het eten van Arbeidsdragen, berenhanten, kerperstrimmen etc. etc.

Rare gesten van gevaarlijk, zoeken dus gevaarlijke dier en op, deze alden door bezeerden bestaan, gevaarlijke bloeddorstige dieren, zijn en welhaast altijd op uit dussad te doden. Zij kennen individueel voorkomen, zelfs eigen stamgenoten, ook communaal in alle leden van een gevaarlijke stam.

Er kennen ook vriendelijke, liefhebbende gesten, die omringen en denomen, individuen eigenlijk schuilen (Noachs duif, de H Geest als duif, zelfs in Bilaams ezel, of in Paulus's adder enz.)

De geleidelijk gevonden hiërarchie doet goden als gepersonifieerde goede gesten ontstaan, dito duivels als aanvoerders van legers van boze geesten (resp. vaudi, Naga, Satans Paradyskamp enz.)

De uitbreiding van de hiërarchieën, beter: Pleiantropie, over de gehele wereld en tot in de verborgen uithoeken van stammen en stammetjes is een voornaam aanduiding van de juistheid der Theorie dat de mensheid als eenheid is ontstaan, en van mijn stelling dat de archaeologie zich veel meer hiertoe bezig te houden met de opgravingen van kultuurfossielen, wil zij bydragen tot onze kennis van de historie der beschaving en de geestelijke groei der mensheid.)

*) "Magie met "zwarte": de magie was de slaaman, de medemaker - attorney van [illegible] kaste, priesterschap

Magie en Religie

Het probleem, hier al dan niet verband tot tussen de Tovery (magie) en animistische primitieven en de moderne godsdienst-stelsel, met name de monotheïstische gevaarde theorieën, is nog steeds niet tot een bevredigend einde gebracht. Zij staan, onbevredigend naast elkaar, de beide scholen, de leidende delegen van Tylor, Lang, Frazer, Wundt, meest prominent, allen staande op het standpunt dat de oorsprong van het godsdienstig gevoel niet geheel duidelijk is, maar dat magie bestaan moet hebben, en dat religie de overwinning heeft op, en van, magie aan hogere machten heeft.

De strijd tussen hen wil ik niet verder aanroeren, ook niet de argumenten, die op dit gebied omtrent magie en religie door verschillende schrijvers naar voren zijn gebracht, alleen aangeven, wel liever daar op dit moment als overwonnen wordt.

1. Magie stelt bedoelt magie praktische doeleinden te bereiken door handelingen en toverformules, op de juiste wijze verricht, aan de gewijde omstandigheden en op de juiste wijze uitgevoerden, echt of schijn dramatische handeling. De tovenaar staat daar voor in verbinding met de geesten wereld, en hij alleen. Hij alleen kent de methoden, met welke hij de goed of kwaadgezinde geesten van dienstigheden weten te gebruiken wordt. De gewoonte, [illegible] van iemand en van de [illegible] gedeelte, welke de uitoefening van het proces beheersen. Reinigingsmiddelen, vasten, afhandigen, offers aan de geesten, die goed gestemd moeten worden, concentratie op het gewenste, afbeeldingen van de geesten of van anderen, voorwerpen, waarin de geesten [illegible] gebannen of uitgedreven, zijn onmisbaarheden voorwaarden voor succes, alle, of verscheidene of enkele daarvan de magische formule in het evolutie proces.

In het menselijke denken valt samen met de wereldbeeld van het geloof aan de bezielende geesten der gehele natuur. Inderdaad is de magie altijd tenslotte aanwezig bij de opkomst van die bezielende geesten. Want dat toverkracht altijd de eenvoudige middelaar tussen de mensen de geesten. Het de middelen van een ambachtsman gebruikt voor afgeleefd tuig, en vooral dat magisch gewaagd - praktijk dat het beste overal voor magie [illegible] het verschijnen. De ritualen, waarin de toverformules een belangrijke plaats innemen, zijn alle sympathetische handelingen, bestaan om door de fantasmie de geesten die bezielingen duidelijk te maken, de [illegible] en de wijze van den geesten te bewegen en het gewenste [illegible] door te geven opdat de aangesproken geesten niet in twijfel zullen komen [illegible] de identiteit der vragers, zoals zullen moeten behoren tot de eigen [illegible] gemeenschap, [illegible] wetten de geest in kennelijke niet goed [illegible] zijn. Door het juiste [illegible] wordt het juiste credo in deze [illegible] gegeven en de communie met een door [illegible] erfgenoot.

In deze communie is vastgelegd, dan kent de geest bereid, om regen van de velden te [illegible] alsdaarom gevraagd is, of [illegible] vergt, het [illegible] aan een [illegible] [illegible] aan een kamp, ongelukkig [illegible] of [illegible] of tenopzichte van vijanden, dan plaat [illegible] een bepaalde te veroveren, de wapens [illegible] strijd te regelen, veiligheid op reis te [illegible] en succes bij wedstrijd of feest. Bij [illegible] [illegible] van [illegible] of [illegible] uit te weg [illegible] [illegible] het middelaarschap van de [illegible] aan of van de geloige zelf, waarmee wel bijeen [illegible] ingelijfd in de macht van de [illegible] van bovennatuurlijke - de geesten wezen - [illegible] stemmen, - welk bovennatuurlijke dan [illegible] wordt, - en de natuurkrachten. Ten baate van de communicanten aan het werk te stellen.

Is het in de tegenwoordige godsdiensten wel waarlijk anders, zij het dat de rituele, minder ruw en grof, de formules tot gebeden zijn verfijnd geworden?

Ook het religieuse gebed beoogt dezelfde doeleinden ten baate der bidders te bereiken, en alle godsdiensten verzekeren dat [illegible] die [illegible] niets in de juiste gemoedsgesteldheid, dat is waarachtig gelovend, alles zal gegeven worden, waarom hij vraagt. Ook de religie kent de goede formules, het juiste gebed uit [illegible] de religie kent de andere dramatische handelingen, de reinigingen en onthoudingen, offers, handelingen van adoratie, en ook de godheid zijn de stemmen en met medegoden te vervullen, [illegible] in zich zelf, afbeeldingen of voorstellingen van de godheid, tempels en godshuizen, waarin men de godheid vereren kan, die [illegible] als het ware pleegt te verbeelden, altaren, en andere gewijde en heilige voorwerpen. Ook de religie kent de middelaars, [illegible] Tovenaar maar priester, profeet of voorganger heet. Ook deze middelaars, - al deze zijn als tekens [illegible] aanwezig als in de periode van de magie, uitgesloten, - zijn de bevoegde tussenpersonen aan te roepen als heiligen na hun aardse dood, waar de magie nog niet vanaf dat, maar wel zij kent, zodra de overwonnen [illegible] haar voorbij. Ook de religie kent haar sympathetische ritualen overvloedig te vinden bij in het O.T. bekende de [illegible] tenzine, waarmee de profeten de godheid de [illegible] dreiging onmiskenbaar moeten aangeven, [illegible] naast de offerpenten, prijs-aanzeggen, eredienst [illegible] aanbiedingen. Ook bij de religie zijn de middelen, naast nog andere [illegible] aanbiedingen, om de identiteit der vragers als [illegible] uitverkorenen communicanten te doen herkennen. Ook de religie kent de innige gebeden tot het bereiken van vaak heel waardevolle [illegible] [illegible] van de [illegible] van de Boze, [illegible] van huwelijk, ongelukkige dood, tot [illegible] van liefdeszwaarmoed, tot succes in het leven, tot [illegible] van [illegible] wapens over vijanden, tot regen [illegible] van het eigen bat. Ook de religie gelooft in de macht van den god, die [illegible] de godheid gunstig te stemmen, waarmee [illegible] gretig als het animisme het bovennatuurlijke godheid erkent, van wat te zij denkt, zij [illegible] verwacht, - vandaar onder de [illegible] zaamheid van het gebed, dat met vertrouwen het middel der nederigheid, een verlangen van verlossing te bemiddelen, - dat de godheid [illegible] alwat de krachten der natuur [illegible] doen werken.

Er is dus [illegible] my niet te vreemd, dat de [illegible] als twee de hand [illegible] tot [illegible] over

de officiële priesters bij myste- en bepaalde celebreering; het sluiten van
de ouwel, letzgen met [illegible] tussen [illegible] (Ethisch Paradoxon); de koop en
ruil van het [illegible] [illegible] [illegible]

